

Hof van Cassatie

LIBERCAS

7/8 - 2021

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

DAAD

Daad - Nalatigheid - Onvoorzichtigheid - Nalatigheid van de ene partij - Aansprakelijkheid van de andere partij - Oorzakelijk verband - Vaststelling

Het oordeel dat de notaris niet aansprakelijk is omdat de partij zelf nalatig is geweest, is niet naar recht verantwoord in het licht van het oorzakelijk verband tussen fout en schade dat bestaat indien zonder de fout de schade niet had kunnen ontstaan zoals ze zich heeft voorgedaan.

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

7 mei 2020

C.19.0273.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.8](#)

AC nr. ...

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN

ALLERLEI

Allerlei - Geldlening - Kredietopening - Onderscheid - Voorwaarden - Overhandiging - Opneming

Een geldlening is een overeenkomst waarbij de uitlener aan de lener een bepaald geldbedrag ter beschikking stelt onder de verplichting dit bedrag terug te geven, vermeerderd met interest indien die is bedongen; het is een zakelijke overeenkomst die ontstaat door de afgifte van het geldbedrag; een kredietopening is een consensuele en wederkerige overeenkomst waarbij de kredietgever aan de kredietnemer tijdelijk en tot beloop van een bepaald bedrag hetzij geld hetzij kredietwaardigheid ter beschikking stelt; de kredietnemer kan van het krediet gebruik maken door een of meerdere geldopnemingen; de kredietnemer is niet verplicht om van het krediet gebruik te maken.

- Artt. 1892, 1902 en 1907 Burgerlijk Wetboek

27 april 2020

C.19.0602.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3N.38](#)

AC nr. ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN

IN HET BUITENLAND

In het buitenland - Ontvankelijkheid van het hoger beroep - Verstekvonnis - Betekening aan het openbaar ministerie - Beoordeling van de regelmatigheid van de betekening

De betekening aan de procureur des Konings moet als onbestaande worden beschouwd wanneer de partij op wiens verzoek zij werd verricht, de woon- of verblijfplaats kende of diende te kennen van degene aan wie wordt betekend; de rechter oordeelt onaantastbaar en in het licht van de feitelijke gegevens die eigen zijn aan de zaak of het openbaar ministerie de werkelijke woon- of verblijfplaats van de eiser kende of had moeten kennen op het ogenblik van de betekening van het verstekvonnis, het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass. 4 november 2009, AR P.09.0972.F, AC 2009, nr. 640, RABG 2010, 425; Cass. 29 april 2009, AR P.09.0107.F, AC 2009, nr. 285, RW 2010-11, 1053; Cass. 13 december 2000, AR P.001100.F, AC 2000, nr. 686; Cass. 14 februari 1995, AR P.93.1431.N, AC 1995, nr. 89. Zie ook F. VAN VOLSEM, "Over de wijzen van betekening in strafzaken in het algemeen en aan een in een buitenlandse gevangenis opgesloten beklaagde in het bijzonder", RABG, 2010, 427-436; T. TOREMANS, "De nietigheid van de betekening aan de procureur des Konings wegens kennis van de woon- of verblijfplaats van de geadresseerde", RW 2013-14, 163-169; A. BAILLEUX, Afstand van recht in de strafprocedure, Intersentia, 2019, p. 341-343.

- Artt. 32 en 40 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 203 Wetboek van Strafvordering

31 maart 2020

P.20.0093.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.6](#)

AC nr. ...

BETICHTING VAN VALSHEID

- Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht - Authentieke akte - Tegenbewijs - Valsheidsvordering - Toepassingsgevallen

Overeenkomstig artikel 1319 Burgerlijk Wetboek levert een authentieke akte volledig bewijs op van de vermeldingen die de openbare ambtenaar moet en kan vaststellen, tenzij het tegenbewijs ervan wordt geleverd na een valsheidsvordering; een valsheidsvordering is evenwel niet vereist wanneer een vermelding wordt tegengesproken door een andere vermelding van dezelfde authentieke akte of door een andere authentieke akte of wanneer de valsheid blijkt uit het onderzoek van de akte zelf zonder dat een onderzoeksmaatregel hoeft te worden getroffen (1). (1) Cass. 10 september 2002, AR P.01.0341.N, AC 2002, nr. 429; Cass. 31 oktober 1968, AC 1969, 237; Cass. 10 november 1961, AC 1961-62, 299; Cass. 12 februari 1960, AC 1960, 555.

27 april 2020

C.19.0313.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3N.24](#)

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

STRAFZAKEN

Strafzaken - Allerlei - Regeling van de rechtspleging - Wettigheid verwijzingsbeschikking - Beoordeling vonnisrechter

Geen enkele bepaling verleent aan het vonnisgerecht de bevoegdheid om uitspraak te doen over de wettigheid van een verwijzingsbeslissing van het onderzoeksgerecht (1). (1) Cass. 2 maart 2016, AR P.15.1448.F, AC 2016, nr. 152; Cass. 20 maart 2012, AR P.11.1774.N, AC 2012, nr. 183; Cass. 29 september 2010, AR P.10.0566.F, AC 2010, nr. 559; Cass. 5 april 2006, AR P.06.0322.F, AC 2006, nr. 205. Zie ook R. VERSTRAETEN en Ph. TRAEST, "Het recht van verdediging in de onderzoeksfase", N.C. 2008, 100; M.A. BEERNAERT, H.D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2014, 1211-1212; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, 2014, p.946-947; C. VAN DEN WYNGAERT, Ph. TRAEST en S. VANDROMME, Strafrecht en strafprocesrecht in hoofdlijnen, Maklu, 2017, 1264.

7 april 2020

P.20.0077.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.1](#)

AC nr. ...

BEWIJS

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht - Authentieke akte - Tegenbewijs - Valsheidsvordering - Toepassingsgevallen

Overeenkomstig artikel 1319 Burgerlijk Wetboek levert een authentieke akte volledig bewijs op van de vermeldingen die de openbare ambtenaar moet en kan vaststellen, tenzij het tegenbewijs ervan wordt geleverd na een valsheidsvordering; een valsheidsvordering is evenwel niet vereist wanneer een vermelding wordt tegengesproken door een andere vermelding van dezelfde authentieke akte of door een andere authentieke akte of wanneer de valsheid blijkt uit het onderzoek van de akte zelf zonder dat een onderzoeksmaatregel hoeft te worden getroffen (1). (1) Cass. 10 september 2002, AR P.01.0341.N, AC 2002, nr. 429; Cass. 31 oktober 1968, AC 1969, 237; Cass. 10 november 1961, AC 1961-62, 299; Cass. 12 februari 1960, AC 1960, 555.

27 april 2020

C.19.0313.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3N.24](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Algemeen - Gegevens verstrekt door telecom-operatoren - Gebrek aan regels over de bewaring van data - Toelaatbaarheid van het bewijs

Het feit dat bewijselementen werden verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven of met het recht op bescherming van persoonsgegevens, heeft niet steeds een miskennis van het recht op een eerlijk proces tot gevolg; krachtens artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering worden onregelmatigheden waardoor geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarde wordt overtreden en die evenmin voldoen aan de erin vermelde voorwaarden, niet nietig verklaard of uit het debat geweerd; deze regel geldt voor alle onregelmatigheden, ongeacht of zij een inbreuk inhouden op een verdragsrechtelijk of grondwettelijk gewaarborgd recht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 126 Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie

- Art. 88bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 32 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Artt. 6 en 8 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Huiszoeking - Voorlopige hechtenis - Aanwijzingen van schuld - Regelmatigheid van de huiszoeking - Beoordeling door de kamer van inbeschuldigingstelling - Gekopieerd, gefaxt of per e-mail toegevoegd huiszoekingsbevel - Draagwijdte

Indien voor het onderzoeksgerecht wordt aangevoerd dat inzake voorlopige hechtenis de ernstige aanwijzingen van schuld zijn afgeleid uit een huiszoeking waarvan de regelmatigheid niet blijkt, dan kan het onderzoeksgerecht de regelmatigheid van de huiszoeking beoordelen op basis van een gekopieerd, gefaxt of per e-mail toegevoegd huiszoekingsbevel, voor zover de inverdenkinggestelde niet heeft betwist dat de inhoud van die kopie, die fax of dat e-mailbericht overeenstemt met het origineel.

5 mei 2020

P.20.0459.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.11](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoedens - Misdrijven in verband met faillissement en bedrieglijk onvermogen - Artikel 489ter, 1°, Strafwetboek - Verduistering van activa - Draagwijdte

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren en hij mag daarbij rekening houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven; zodoende kan de rechter die op grond van de laatst beschikbare boekhouding van een gefailleerde vennootschap vaststelt dat bepaalde activa haar toebehoorden vóór het faillissement, aan de zaakvoerder die instond voor het beheer van die vennootschap vragen om een aannemelijke verantwoording te verstrekken voor het feit dat die activa na het faillissement niet konden worden aangetroffen en bij gebrek daaraan kan de rechter op grond van feitelijke vermoedens oordelen dat die zaakvoerder deze activa met het vereiste opzet heeft verduisterd in de zin van artikel 489ter, 1°, Strafwetboek, zonder dat hij enige feitelijke gedraging van de zaakvoerder met betrekking tot die activa moet vaststellen en zonder dat hij aldus het vermoeden van onschuld noch enige bewijslastregel in strafzaken miskent (1). (1) A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2010, 6de herwerkte uitgave, 336-338.

5 mei 2020

P.20.0036.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.4](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Verklaring van de verdachte zonder bijstand van een advocaat - Kwetsbare positie - Beoordeling door vonnisrechter - Uitsluiting van bewijs - Recht op een eerlijk proces

Het recht op een eerlijk proces vereist slechts dat aan een verdachte bijstand van een advocaat wordt verleend tijdens zijn verhoor door de politie, in zoverre hij zich in een kwetsbare positie bevindt; het staat aan de rechter om aan de hand van concrete gegevens van de zaak na te gaan of de beklaagde zich tijdens zijn verhoren in een bijzonder kwetsbare positie bevond en, zo dit het geval is, of het niet-uitsluiten van bepaalde verhoren die tijdens het strafonderzoek werden afgelegd zonder bijstand van een advocaat of miskening van de cautieplicht, tot gevolg heeft dat het recht op een eerlijk proces in zijn geheel is miskend (1). (1) Zie concl. OM.

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Uitsluiting van bewijs - Recht op een eerlijk proces - Verklaring van de verdachte zonder verwittiging van het zwijgrecht - Cautieplicht

Het recht op bijstand van een advocaat is verbonden met de cautieplicht, het zwijgrecht en het feit dat niemand kan verplicht worden zich te incrimineren.

- Art. 47bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 14 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Beschikbare gegevens in het strafdossier - Verwijzingsbeschikking - Inzage dossier door vonnisrechter.

Noch artikel 6 EVRM, noch het recht van verdediging, verzetten zich ertegen dat het vonnisgerecht zich baseert op de beschikbare gegevens van het strafdossier; daartoe komen alle gegevens in aanmerking, waaronder de verwijzingsbeslissing van het onderzoeksgerecht waaruit blijkt welke feiten wel en niet worden verwezen en de aan tegenspraak onderworpen informatie verstrekt door het openbaar ministerie; niet vereist is dat de vonnisrechter het nog bij de onderzoeksrechter aanhangige dossier inkijkt.

- Artt. 55, 127, 182 en 190 Wetboek van Strafvordering

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Verklaring van de verdachte - Gebrek aan bijstand van een advocaat - Sanctionering - Ontvankelijkheid van de strafvordering

De onrechtmatigheid van het bewijs omwille van het afleggen door een verdachte van verklaringen zonder bijstand van een advocaat en met miskening van de cautieplicht, leidt niet tot onontvankelijkheid van de strafvordering, maar enkel tot gebeurlijke uitsluiting van dit bewijs (1). (1) Zie concl. OM.

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Wet Politieambt - Artikel 29 - Doorzoeking van een voertuig - Voorwaarden - Duur van de doorzoeking - Niet-aansluitende tijdstippen

Op grond van artikel 29 Wet Politieambt kunnen politieambtenaren overgaan tot het doorzoeken van een voertuig op de openbare weg, onder meer indien zij op grond van de gedragingen van de bestuurder of de passagiers, van materiële aanwijzingen of van omstandigheden van tijd of plaats, redelijke gronden hebben om te denken dat het voertuig wordt gebruikt of zou kunnen worden gebruikt om een misdrijf te plegen of om overtuigingsstukken of bewijsmateriaal in verband met een misdrijf te vervoeren; het doorzoeken van een voertuig mag nooit langer duren dan de tijd vereist door de omstandigheden die het rechtvaardigen maar zulke doorzoeking kan, volgens de noodwendigheden, gebeuren in meerdere fasen die plaatsvinden op niet-aansluitende tijdstippen, zodat een voertuig het voorwerp kan uitmaken van meerdere doorzoekingen die in dat geval elk moeten voldoen aan de vereisten van artikel 29 Wet Politieambt (1). (1) Cass. 8 mei 2012, AR P.11.1908.N, AC 2012, nr. 282; L. ARNOU, Zoeking in voertuigen, Comm. Straf., nr. 20 e.v.

5 mei 2020

P.20.0459.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.11](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Fouillering - Onregelmatig verkregen bewijs - Gebruik van het onregelmatig verkregen bewijs - Artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Nietigheid - Voorwaarden - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Draagwijdte

Krachtens artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering is onregelmatig verkregen bewijs slechts nietig en dient het bijgevolg te worden uitgesloten indien de naleving van de betrokken vormvoorwaarden wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast of het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces en de rechter oordeelt onaantastbaar op grond van de gegevens van de zaak of ingevolge de begane onregelmatigheid het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces; hij kan bij zijn oordeel, onder meer, één of meer van volgende omstandigheden in aanmerking nemen:- de onregelmatigheid werd al dan niet opzettelijk of ingevolge een niet te verontschuldigen onachtzaamheid begaan;- de ernst van het misdrijf overstijgt veruit de begane onregelmatigheid;- de onregelmatigheid betreft alleen een materieel element van het bestaan van het misdrijf;- de onregelmatigheid heeft een louter formeel karakter;de onregelmatigheid heeft geen weerslag op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm wordt beschermd; weliswaar moet de rechter niet noodzakelijk één of meerdere van die omstandigheden betrekken bij zijn beoordeling over het eerlijke karakter van het proces, maar de enkele omstandigheid dat de onregelmatigheid de beklagde niet belet tegenspraak te voeren over het bewijs of de verkrijging ervan, volstaat niet om te oordelen dat het gebruik van het onregelmatig verkregen bewijs niet in strijd is met het recht op een eerlijk proces (1). (1) Cass. 28 mei 2013, AR P.13.0066.N, AC 2013, nr. 327 met concl. van eerste advocaat-generaal P. DUINSLAEGER, RW 2013-14, 1616 en noot B. DE SMET, "Criteria en subcriteria voor de beoordeling van onregelmatigheden inzake de bewijsverkrijging".

5 mei 2020

P.19.1272.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Boekhouding - Misdrijven in verband met faillissement en bedrieglijk onvermogen - Artikel 489ter, 1°, Strafwetboek - Verduistering van activa - Vermoedens - Draagwijdte

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren en hij mag daarbij rekening houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklagde geven; zodoende kan de rechter die op grond van de laatst beschikbare boekhouding van een gefailleerde vennootschap vaststelt dat bepaalde activa haar toebehoorden vóór het faillissement, aan de zaakvoerder die instond voor het beheer van die vennootschap vragen om een aannemelijke verantwoording te verstrekken voor het feit dat die activa na het faillissement niet konden worden aangetroffen en bij gebrek daaraan kan de rechter op grond van feitelijke vermoedens oordelen dat die zaakvoerder deze activa met het vereiste opzet heeft verduisterd in de zin van artikel 489ter, 1°, Strafwetboek, zonder dat hij enige feitelijke gedraging van de zaakvoerder met betrekking tot die activa moet vaststellen en zonder dat hij aldus het vermoeden van onschuld noch enige bewijslastregel in strafzaken miskent (1). (1) A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2010, 6de herwerkte uitgave, 336-338.

5 mei 2020

P.20.0036.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.4](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Misdrijven in verband met faillissement en bedrieglijk onvermogen - Artikel 489ter, 1°, Strafwetboek - Verduistering van activa - Vermoedens - Draagwijdte

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren en hij mag daarbij rekening houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven; zodoende kan de rechter die op grond van de laatst beschikbare boekhouding van een gefailleerde vennootschap vaststelt dat bepaalde activa haar toebehoorden vóór het faillissement, aan de zaakvoerder die instond voor het beheer van die vennootschap vragen om een aannemelijke verantwoording te verstrekken voor het feit dat die activa na het faillissement niet konden worden aangetroffen en bij gebrek daaraan kan de rechter op grond van feitelijke vermoedens oordelen dat die zaakvoerder deze activa met het vereiste opzet heeft verduisterd in de zin van artikel 489ter, 1°, Strafwetboek, zonder dat hij enige feitelijke gedraging van de zaakvoerder met betrekking tot die activa moet vaststellen en zonder dat hij aldus het vermoeden van onschuld noch enige bewijslastregel in strafzaken miskent (1). (1) A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2010, 6de herwerkte uitgave, 336-338.

5 mei 2020

P.20.0036.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.4](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Misdrijven in verband met faillissement en bedrieglijk onvermogen - Artikel 489ter, 1°, Strafwetboek - Verduistering van activa - Vermoedens - Draagwijdte

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren en hij mag daarbij rekening houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven; zodoende kan de rechter die op grond van de laatst beschikbare boekhouding van een gefailleerde vennootschap vaststelt dat bepaalde activa haar toebehoorden vóór het faillissement, aan de zaakvoerder die instond voor het beheer van die vennootschap vragen om een aannemelijke verantwoording te verstrekken voor het feit dat die activa na het faillissement niet konden worden aangetroffen en bij gebrek daaraan kan de rechter op grond van feitelijke vermoedens oordelen dat die zaakvoerder deze activa met het vereiste opzet heeft verduisterd in de zin van artikel 489ter, 1°, Strafwetboek, zonder dat hij enige feitelijke gedraging van de zaakvoerder met betrekking tot die activa moet vaststellen en zonder dat hij aldus het vermoeden van onschuld noch enige bewijslastregel in strafzaken miskent (1). (1) A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2010, 6de herwerkte uitgave, 336-338.

5 mei 2020

P.20.0036.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.4](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Verklaring van de verdachte - Geen recht op bijstand van een advocaat - Toelaatbaarheid van het bewijs - Verklaringen afgelegd voor 27 november 2016.

Artikel 47bis, § 6, 9) Wetboek van Strafvordering, in werking getreden op 27 november 2016, is niet van toepassing op verhoren die daarvoor zijn afgenomen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 47bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 32 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

BORGTOCHT

- Faillissement van een vennootschap - Gevolgen - Bevrijding van de natuurlijke persoon die zich als persoonlijkezekerheidsteller kosteloos heeft verbonden - Kosteloos karakter

De kosteloze aard van de persoonlijke zekerheidsstelling is het ontbreken van enig economisch voordeel, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, dat de persoonlijkezekerheidssteller kan genieten ten gevolge van de zekerheidsstelling (1). (1) Art. 80, derde lid, Faillissementswet, vóór de opheffing ervan door artikel 70, eerste lid, van de wet van 11 augustus 2017.

- Art. 80, derde lid Wet 8 augustus 1997

22 mei 2020

C.19.0169.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.5](#)

AC nr. ...

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

- Teruggave - Dading - Niet-overeenstemming van het bedrag van de dading en het wederrechtelijk vermogensvoordeel - Vergoeding van de gehele schade

Als uit de bestreden beslissing niet blijkt dat ingevolge dading de gehele schade van de burgerlijke partij is vergoed, hebben de appelrechters niet vastgesteld dat het bedrag dat ingevolge de dading is betaald aan de burgerlijke partij overeenstemt met het vermogensvoordeel dat het arrest lastens de beklagde verbeurdverklaart (1). (1) J. RAEYMAEKERS, "De rechtsfiguren van teruggave en toewijzing ten gunste van een benadeelde, onder meer als bijzondere modaliteiten van de verbeurdverklaring als bijkomende strafsanctie", N.C. 2017, 446-470.

- Art. 2044 Burgerlijk Wetboek
- Artt. 42, 3°, 43bis en 44 Strafwetboek

10 maart 2020

P.19.1100.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200310.2N.3](#)

AC nr. ...

- Burgerlijke partij - Burgerlijke partijstelling - Ontvankelijkheid - Voorwaarde - Aannemelijke schade - Beoordeling

Hij die beweert door een misdaad of een wanbedrijf benadeeld te zijn, kan zich op grond van artikel 63, Wetboek van Strafvordering, voor de bevoegde onderzoeksrechter burgerlijke partij stellen, zonder dat hij in die stand van de rechtspleging het bewijs hoeft te leveren van de schade, haar omvang en het oorzakelijk verband ervan met het desbetreffende misdrijf, maar de beweerde benadeelde moet, wil zijn burgerlijke partijstelling ontvankelijk zijn, zijn bewering over de schade die hij door het misdrijf zou hebben geleden, aannemelijk maken; bij die beoordeling dient het onderzoeksgerecht dat over de ontvankelijkheid van de burgerlijke partijstelling oordeelt, rekening te houden met de concrete feiten voorwerp van de klacht met burgerlijke partijstelling en niet met de abstracte misdrijfomschrijvingen; het onderzoeksgerecht oordeelt in beginsel op een onaantastbare wijze in feite of de schade die de benadeelde beweert te hebben geleden aannemelijk is, wat het kan afleiden uit zijn vaststelling dat de beweerde benadeelde geen schade heeft geleden of heeft kunnen lijden omdat de aangevoerde schade niet reëel noch persoonlijk is en het Hof gaat enkel na of het onderzoeksgerecht uit de door hem vastgestelde feitelijke gegevens geen gevolgen trekt die er geen verband mee houden of met het begrip schade onverenigbaar zijn (1). (1) Cass. 26 mei 2015, AR P.15.0089.N, AC 2015, nr. 344; Cass. 8 mei 2012, AR P.11.1814.N, AC 2012, nr. 285.

21 april 2020

P.19.1274.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.1](#)

AC nr. ...

CASSATIE

Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Vernietiging van de weigering tot een verzoek van uitstel van behandeling - Overige beslissingen van de vonnisrechter

De vernietiging van de weigering van de vonnisrechter om de behandeling van de zaak op verzoek van de beklaagde uit te stellen, leidt tot de vernietiging van de overige beslissingen betreffende de tegen de beklaagde ingestelde vorderingen, die eruit voortvloeien.

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

STRAFZAKEN

Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Burgerlijke rechtsvordering - Tussenkomen partij - Betaling van een provisie aan de burgerlijke partij onder voorbehoud - Aanhouding van de beslissing over de kosten - Akte van afstand - Eindbeslissing

Het bestreden vonnis dat de eiseres veroordeelt tot de betaling aan de verweerder van een provisie te vermeerderen met de interesten, een voorbehoud verleent en met uitzondering van de beslissing over de kosten niets aanhoudt om nog over te beslissen, is een eindbeslissing in de zin van artikel 420 Sv., zodat de afstand van het cassatieberoep niet wordt verleend (1). (1) Anders dan het Hof oordeelde, had het openbaar ministerie geconcludeerd tot het verlenen van akte van de afstand zonder berusting van een voorbarig cassatieberoep.

- Artt. 420 en 429 Wetboek van Strafvordering

28 april 2020

P.20.0186.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200428.2N.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering - Tussenkomen partij - Betaling van een provisie aan de burgerlijke partij onder voorbehoud - Aanhouding van de beslissing over de kosten - Akte van afstand - Eindbeslissing

Het bestreden vonnis dat de eiseres veroordeelt tot de betaling aan de verweerder van een provisie te vermeerderen met de interesten, een voorbehoud verleent en met uitzondering van de beslissing over de kosten niets aanhoudt om nog over te beslissen, is een eindbeslissing in de zin van artikel 420 Sv., zodat de afstand van het cassatieberoep niet wordt verleend (1). (1) Anders dan het Hof oordeelde, had het openbaar ministerie geconcludeerd tot het verlenen van akte van de afstand zonder berusting van een voorbarig cassatieberoep.

- Artt. 420 en 429 Wetboek van Strafvordering

28 april 2020

P.20.0186.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200428.2N.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Allerlei - Uitvoerbaar verklaard Europees aanhoudingsbevel - Uitgestelde overlevering - Verzoek tot invrijheidstelling - Beschikking van de raadkamer - Hoger beroep - Beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling

Cassatieberoep kan worden ingesteld tegen een arrest dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen een beschikking van de raadkamer die uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling van een persoon die is aangehouden ingevolge een uitvoerbaar Europees aanhoudingsbevel, wanneer zijn overlevering aan de gerechtelijke autoriteit van de uitvaardigende Staat werd uitgesteld in toepassing van artikel 24 Wet Europees Aanhoudingsbevel (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie Cass. 26 juni 2019, AR P.18.1095.F, arrest niet gepubliceerd (impliciete oplossing), gewezen na GwH 28 mei 2019, nr. 90/2019; Cass. 15 mei 2019, AR P.19.0469.F, AC 2019, nr. 290 (impliciete oplossing).

- Art. 24 Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

CASSATIEMIDDELEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Grief die de tegenstrijdigheid tussen een reden en het dictum van de beslissing aanvoert - Ontvankelijkheid

Wanneer het onderzoek van de aangevoerde tegenstrijdigheid de uitlegging veronderstelt van de wettelijke bepalingen die door het arrest worden toegepast, houdt die grief, die niet gelijkstaat met een gebrek aan redenen, geen verband met artikel 149 van de Grondwet (1). (1) Cass. 6 december 2013, AR C.12.0112.F, AC 2013, nr. 664.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

22 mei 2020

C.19.0196.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.4](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Verbeurdverklaring - Raming illegaal vermogensvoordeel - Controle van het Hof

De rechter oordeelt onaantastbaar of een bewezen verklaard misdrijf voor de beklaagde vermogensvoordelen heeft opgeleverd en welk daarvan het bedrag is; in voorkomend geval kan de rechter de geldwaarde ervan ramen overeenkomstig artikel 43bis, tweede lid, Strafwetboek; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de feiten die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 42, 3°, en 43bis Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Ontvankelijkheid van het hoger beroep - Verstekvonnissen - Betekening aan het openbaar ministerie - Beoordeling van de regelmatigheid van de betekening

De betekening aan de procureur des Konings moet als onbestaande worden beschouwd wanneer de partij op wiens verzoek zij werd verricht, de woon- of verblijfplaats kende of diende te kennen van degene aan wie wordt betekend; de rechter oordeelt onaantastbaar en in het licht van de feitelijke gegevens die eigen zijn aan de zaak of het openbaar ministerie de werkelijke woon- of verblijfplaats van de eiser kende of had moeten kennen op het ogenblik van de betekening van het verstekvonnissen, het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass. 4 november 2009, AR P.09.0972.F, AC 2009, nr. 640, RABG 2010, 425; Cass. 29 april 2009, AR P.09.0107.F, AC 2009, nr. 285, RW 2010-11, 1053; Cass. 13 december 2000, AR P.001100.F, AC 2000, nr. 686; Cass. 14 februari 1995, AR P.93.1431.N, AC 1995, nr. 89. Zie ook F. VAN VOLSEM, "Over de wijzen van betekening in strafzaken in het algemeen en aan een in een buitenlandse gevangenis opgesloten beklaagde in het bijzonder", RABG, 2010, 427-436; T. TOREMANS, "De nietigheid van de betekening aan de procureur des Konings wegens kennis van de woon- of verblijfplaats van de geadresseerde", RW 2013-14, 163-169; A. BAILLEUX, Afstand van recht in de strafprocedure, Intersentia, 2019, p. 341-343.

- Artt. 32 en 40 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 203 Wetboek van Strafvordering

31 maart 2020

P.20.0093.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.6](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Gebruik van valse stukken - Verjaring strafvordering - Beginpunt - Beoordeling door de strafrechter - Controle van het Hof

De strafrechter oordeelt onaantastbaar in feite of, naargelang het al dan niet verwezenlijkt zijn van het door de dader van het misdrijf nagestreefde doel en het nuttige gevolg dat hij van het valse stuk verwachtte, aan het gebruik van dat stuk een einde is gekomen, waardoor de verjaringstermijn van de strafvordering een aanvang neemt; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen naar recht heeft kunnen afleiden dat die valsheid al dan niet heeft opgehouden de door de vervalser gewenste uitwerking te hebben (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 21 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Artt. 193, 194, 196, 213 en 214 Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

DADING

- *Wederzijdse toegevingen*

De wederzijdse toegevingen die partijen bij een dading doen om een geschil te beëindigen of te voorkomen, en die een verbintenis inhouden om iets te geven, te doen of niet te doen, moeten niet noodzakelijk betrekking hebben op het geschil dat men wenst te beëindigen of te voorkomen (1). (1) Zie Cass. 31 oktober 2005, AR S.05.0007.F, AC 2005, nr. 554; Cass. 18 mei 1995, AR C.93.0270.N, AC 1995, nr. 245.

- Art. 2044 Burgerlijk Wetboek

7 mei 2020

C.19.0423.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.7](#)

AC nr. ...

DERDENVERZET

- Lening aan een vennootschap - Vonnis van faillietverklaring van de vennootschap - Vonnis dat de echtgenote bevrijdt van de verbintenissen van de persoonlijkezekerheidsstelling die door haar overleden echtgenoot kosteloos waren aangegaan - Derdenverzet van de schuldeiser tot vernietiging van dat vonnis - Ontvankelijkheid

Hoewel de schuldeiser enkel in geval van bedrog derdenverzet kan doen tegen de beslissing waarbij zijn schuldenaar was betrokken en diens patrimonium treft, hoeft hij daarentegen het bestaan van dergelijk bedrog niet te bewijzen wanneer die beslissing betrekking heeft op het recht zelf dat hij op die schuldenaar heeft.

- Artt. 7 en 8 Burgerlijk Wetboek - Boek III - Titel XVIII: Voorrechten en hypotheken. - Hypotheekwet
- Artt. 1122, eerste en tweede lid, 3°, en 1124 Gerechtelijk Wetboek

22 mei 2020

C.19.0169.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.5](#)

AC nr. ...

DIEREN

- Identificatie en encoding van paardachtigen - Centrale gegevensbank - Bijwerken van gegevens door een dierenarts - Behandelende dierenarts

De verplichtingen van de dierenarts bij het coderen van gegevens van het paspoort van de paardachtige in verband met uitsluiting uit de voedselketen en het leveren van een toedienings- en verschaffingsdocument zijn van toepassing op de behandelende dierenarts, de hoedanigheid van officiële dierenarts is niet vereist.

- Artt. 46 en 47 KB 16 februari 2016 betreffende de identificatie en de encoding van de paardachtigen in een centrale gegevensbank

- Artt. 23, § 1, 2°, en 26 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

10 maart 2020

P.19.1164.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200310.2N.7](#)

AC nr. ...

- Voedselveiligheid - Voedingsmiddelen - Farmacologisch werkzame stoffen - Voedselproducerend dier - Paarden en paardachtigen

De Verordeningen (EEG) nr. 470/2009, (EU) nr. 2015/262 en (EG) nr. 504/2008 houden allemaal, hetzij rechtstreeks, hetzij gedeeltelijk, verband met de volksgezondheid en hebben als dusdanig dan ook geen onderscheiden voorwerp; hieruit volgt dat de appelrechters het begrip 'voedselproducerend dier' in artikel 2 Verordening (EEG) nr. 470/2009 kunnen uitleggen aan de hand van de definitie van paardachtigen in de Verordeningen (EU) nr. 2015/62 en (EG) nr. 504/2008 en dat zij op die grond kunnen oordelen dat paardachtigen in principe voedselproducerende dieren zijn.

- Art. 20.1 Verordening (EG) nr. 504/2008 van de Commissie van 6 juni 2008 ter uitvoering van de Richtlijnen 90/426/EEG en 90/427/EEG van de Raad wat betreft methoden voor de identificatie van paardachtigen

- Art. 37 Uitvoeringsverordening (EU) 2015/262 van de Commissie van 17 februari 2015 tot vaststelling van voorschriften overeenkomstig de Richtlijnen 90/427/EEG en 2009/156/EG van de Raad met betrekking tot de methoden voor de identificatie van paardachtigen

- Art. 2 Verordening (EG) nr. 470/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot vaststelling van communautaire procedures voor het vaststellen van grenswaarden voor residuen van farmacologisch werkzame stoffen in levensmiddelen van dierlijke oorsp

10 maart 2020

P.19.1164.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200310.2N.7](#)

AC nr. ...

DIERENARTS

- Identificatie en encoding van paardachtigen - Centrale gegevensbank - Bijwerken van gegevens door een dierenarts - Behandelende dierenarts

De verplichtingen van de dierenarts bij het coderen van gegevens van het paspoort van de paardachtige in verband met uitsluiting uit de voedselketen en het leveren van een toedienings- en verschaffingsdocument zijn van toepassing op de behandelende dierenarts, de hoedanigheid van officiële dierenarts is niet vereist.

- Artt. 46 en 47 KB 16 februari 2016 betreffende de identificatie en de encoding van de paardachtigen in een centrale gegevensbank

- Artt. 23, § 1, 2°, en 26 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

10 maart 2020

P.19.1164.N

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200310.2N.7

AC nr. ...

DOUANE EN ACCIJNZEN

- *Gerechtelijk onderzoek - Douaneambtenaren - Onderzoeksbevoegdheden - Bijstand verlenen aan de gerechtelijke politie*

Uit de bepalingen van de AWDA volgt dat het opsporen, vaststellen en vervolgen van inbreuken op de AWDA is toevertrouwd aan douaneambtenaren, die daartoe over ruime onderzoeksbevoegdheden beschikken, zoals woningen visiteren en zaken in beslag nemen; douaneambtenaren zijn functioneel te beschouwen als agenten van gerechtelijke politie en kunnen in die hoedanigheid bijstand verlenen aan de gerechtelijke politie; dat deze ambtenaren, vanuit statutair oogpunt, geen politieambtenaren zijn en hun ambt niet uitoefenen onder het gezag van de minister van Justitie, doet hieraan geen afbreuk.

- Artt. 3,4 en 5 Wet 5 augustus 1992 op het politieambt

- Artt. 175, 182, 189, 201, 267, 273 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

- *Douaneambtenaren - Bijstand aan gerechtelijke politie - Hulpofficier van de procureur des Konings*

Uit de Wet van 22 april 2003 volgt niet dat douaneambtenaren bij het verlenen van bijstand aan de gerechtelijke politie bekleed dienen te zijn met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 9 Wetboek van Strafvordering

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

- *Bijzondere belastinginspectie - Onderzoeksbevoegdheden - Douane en accijnzen*

Artikel 87 Wet 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 verleent aan de ambtenaren van de bijzondere belastinginspectie (BBI) de machten van ambtenaren van alle fiscale administraties, en bijgevolg ook de machten van de ambtenaren van douane en accijnzen; wanneer de ambtenaren van de bijzondere belastinginspectie optreden inzake douane en accijnzen, geldt het verbod om anders dan als getuige op te treden derhalve niet; Het feit dat verschillende fiscale administraties door de wet zijn bekleed met verschillende bevoegdheden, zodat de rechten die de belastingplichtige kan laten gelden tegen de ene administratie niet van toepassing zijn op de andere administratie, houdt geen schending in van enige verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling noch miskennis van enig rechtsbeginsel (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 63 en 72 Wet 4 aug. 1986

- Art. 87 Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980

- Artt. 265 tot 286 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

ERFDIENSTBAARHEID

- Beperkt gebruik van een erfdienstbaarheid gedurende dertig jaar - Gevolg - Erfdienstbaarheid van doorgang - Bevoegdheid van de rechter

Het beperkt gebruik van een erfdienstbaarheid gedurende dertig jaar kan leiden tot het gedeeltelijk verval van die erfdienstbaarheid en, daarna, tot de beperking ervan tot de limieten waarbinnen ze werd gebruikt; de rechter beoordeelt op onaantastbare wijze of het gebruik van de erfdienstbaarheid werd beperkt door een materieel obstakel.

- Artt. 706 en 708 Burgerlijk Wetboek

22 mei 2020

C.19.0196.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.4](#)

AC nr. ...

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

- Uitvoerbaarverklaring - Uitgestelde overlevering - Verzoek tot invrijheidstelling - Beschikking van de raadkamer - Hoger beroep - Beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Cassatieberoep kan worden ingesteld tegen een arrest dat uitspraak doet over het hoger beroep tegen een beschikking van de raadkamer die uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling van een persoon die is aangehouden ingevolge een uitvoerbaar Europees aanhoudingsbevel, wanneer zijn overlevering aan de gerechtelijke autoriteit van de uitvaardigende Staat werd uitgesteld in toepassing van artikel 24 Wet Europees Aanhoudingsbevel (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie Cass. 26 juni 2019, AR P.18.1095.F, arrest niet gepubliceerd (impliciete oplossing), gewezen na GwH 28 mei 2019, nr. 90/2019; Cass. 15 mei 2019, AR P.19.0469.F, AC 2019, nr. 290 (impliciete oplossing).

- Art. 24 Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

29 april 2020

P.20.0439.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200429.2F.9](#)

AC nr. ...

- Uitvoerbaarverklaring - Uitgestelde overlevering - Verzoek tot invrijheidstelling - Beschikking van de raadkamer - Toekenning van de modaliteit van elektronisch toezicht - Hoger beroep - Beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling - Hervorming - Eenparigheid

Wanneer een persoon is aangehouden ingevolge een uitvoerbaar verklaard Europees aanhoudingsbevel, zijn overlevering aan de gerechtelijke autoriteit van de uitvaardigende Staat werd uitgesteld in toepassing van artikel 24 Wet Europees Aanhoudingsbevel en hij een verzoekschrift tot invrijheidstelling heeft neergelegd waarin hij vraagt om zijn hechtenis onder elektronisch toezicht te mogen voortzetten, dienen de onderzoeksgerechten die van een dergelijk verzoekschrift kennisnemen, hierover uitspraak te doen 1) met inachtneming van de bepalingen betreffende de voorlopige hechtenis, met inbegrip van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering, dat hierop de regel toepast dat het gerecht in hoger beroep met eenparigheid van stemmen uitspraak moet doen wanneer het een voor de vervolgte persoon gunstige beslissing wenst te hervormen; een arrest dat de vrijheidsberoving in de gevangenis handhaaft door een beschikking te hervormen die het elektronisch toezicht toestaat, verzwart de toestand van de in verdenking gestelde en moet derhalve met eenparigheid van stemmen gewezen worden (2). (1) Zie GwH 28 mei 2019, nr. 90/201; Cass. 26 juni 2019, AR P.18.1095.F, arrest niet gepubliceerd. (2) Het Hof oordeelt daarentegen dat "het voorschrift van artikel 211bis, Wetboek van Strafvordering niet van toepassing is op de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die in toepassing van artikel 17, §4, Wet Europees Aanhoudingsbevel uitspraak moet doen in hoger beroep over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel en daarbij alleen het toezicht bepaald bij artikel 16, §1, tweede lid, van voormelde wet dient uit te oefenen", welk artikel geen equivalent heeft in de Voorlopige Hechteniswet" (Cass. 4 november 2008, AR P.08.1548.N, AC 2008, nr. 610).

- Art. 24 Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

29 april 2020

P.20.0439.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200429.2F.9](#)

AC nr. ...

- Facultatieve weigeringsgrond - Betrokkene is ingezetene in België of verblijft in

België - Rechtmatig belang - Onderzoeksgerechten - Beoordeling - Redenen

Uit het arrest C-66 van 17 juli 2008 (Szymon Kozłowski) van het Hof van Justitie (1) van de Europese Unie volgt dat zelfs als aan de voorwaarden is voldaan van de facultatieve weigeringsgrond voor de uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of veiligheidsmaatregel, namelijk dat 1° de betrokkene Belg of ingezetene is of in België verblijft en 2° de bevoegde Belgische autoriteiten zich ertoe verbinden die straf of veiligheidsmaatregel ten uitvoer te leggen overeenkomstig de Belgische wetgeving, het onderzoeksgerecht niet verplicht is om de bedoelde weigeringsgrond toe te passen en de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel te weigeren; het onderzoeksgerecht kan oordelen dat de tenuitvoerlegging van de in de uitvaardigende lidstaat opgelegde straf op het grondgebied van de uitvoerende lidstaat niet door enig rechtmatig belang wordt gerechtvaardigd (2). (1) HvJ 17 juli 2008, Szymon Kosłowski, C-66/108, www.curia.europa.eu. (2) Cass. 1 december 2015, AR P.15.1501.N, AC 2015, nr. 719. Zie ook Zie H. SANDERS, Handboek Overleveringsrecht, Intersentia, 2011, 196; J. VAN GAEVER, Het Europees aanhoudingsbevel in de praktijk, Mechelen, 2013, nr. 216-217, p. 115-116 en S. DEWULF, Overlevering, in APR, Mechelen Kluwer 2020, nr. 132, p. 117-120.

- Art. 6, 4° Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 4.6 Kaderbesluit van de Raad van de EU van 13 juni 2002

31 maart 2020

P.20.0350.N

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.10

AC nr. ...

EUROPESE UNIE

ALGEMEEN

Algemeen - Steunmaatregel - Verkoop van grond onder de marktwaarde - Miskenning van de aanmeldingsplicht - Voorafgaande onteigening

De onteigening van onroerende goederen die het (her)aanleggen van een bedrijventerrein beoogt en voorafgaat aan een steunmaatregel bestaande in de verkoop van de onteigende gronden aan bedrijven onder de marktvoorwaarden, vormt geen handeling tot uitvoering van die steunmaatregel, zodat het ten uitvoer brengen van de steunmaatregel met miskenning van de aanmeldingsplicht de geldigheid van de onteigening zelf niet aantast maar slechts resulteert in de teruggave van de onwettig verleende steun door de begunstigde aan de onteigenaar namelijk de betaling van het verschil tussen de door de begunstigde betaalde prijs en de werkelijke waarde van de gronden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 73, §§ 1 en 2, en 77, eerste lid Decreet 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004

- Artt. 107, eerste lid, en 108, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 betreffende de werking van de Europese Unie

7 mei 2020

C.19.0304.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.3](#)

AC nr. ...

ALLERLEI

Allerlei - Voedselveiligheid - Voedingsmiddelen - Farmacologisch werkzame stoffen - Voedselproducerend dier - Paarden en paardachtigen

De Verordeningen (EEG) nr. 470/2009, (EU) nr. 2015/262 en (EG) nr. 504/2008 houden allemaal, hetzij rechtstreeks, hetzij gedeeltelijk, verband met de volksgezondheid en hebben als dusdanig dan ook geen onderscheiden voorwerp; hieruit volgt dat de appelrechters het begrip 'voedselproducerend dier' in artikel 2 Verordening (EEG) nr. 470/2009 kunnen uitleggen aan de hand van de definitie van paardachtigen in de Verordeningen (EU) nr. 2015/62 en (EG) nr. 504/2008 en dat zij op die grond kunnen oordelen dat paardachtigen in principe voedselproducerende dieren zijn.

- Art. 20.1 Verordening (EG) nr. 504/2008 van de Commissie van 6 juni 2008 ter uitvoering van de Richtlijnen 90/426/EEG en 90/427/EEG van de Raad wat betreft methoden voor de identificatie van paardachtigen

- Art. 37 Uitvoeringsverordening (EU) 2015/262 van de Commissie van 17 februari 2015 tot vaststelling van voorschriften overeenkomstig de Richtlijnen 90/427/EEG en 2009/156/EG van de Raad met betrekking tot de methoden voor de identificatie van paardachtigen

- Art. 2 Verordening (EG) nr. 470/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot vaststelling van communautaire procedures voor het vaststellen van grenswaarden voor residuen van farmacologisch werkzame stoffen in levensmiddelen van dierlijke oorsp

10 maart 2020

P.19.1164.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200310.2N.7](#)

AC nr. ...

Allerlei - Richtlijn 2010/64 betreffende het recht op vertolking en vertaling - Recht op vertaling - Essentiële stukken voor de verdediging

Uit de bepalingen van de EU-Richtlijn 2010/64/EU, om te zetten naar Belgisch recht voor 27 oktober 2013, volgt dat elke beklaagde in de regel recht heeft op een schriftelijke vertaling voor de voor hem relevante stukken, die essentieel zijn voor zijn verweer; als essentiële stukken zijn aangemerkt: de beslissingen tot vrijheidsbeneming, de tenlastelegging in de dagvaarding en de vonnissen; voor wat de andere processtukken betreft, oordeelt de rechter onaantastbaar of ze essentieel zijn voor de effectieve uitoefening van het recht van verdediging; hij kan daarbij alle relevante omstandigheden ter vrijwaring van dat recht in aanmerking nemen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 3.2 en 3.3 Wet 28 oktober 2016 houdende verdere omzetting van de Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures en van de Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parle

- Art. 6.3.e Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ

GEVOLGEN (PERSONEN, GOEDEREN, VERBINTENISSEN)

Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Overeenkomst tussen meerdere partijen - Vonnis van faillietverklaring van een partij - Uitvoering van de overeenkomst - Ingebrekestelling door een partij - Vermoeden van verbreking door de curator

Bij overeenkomsten tussen meerdere partijen die vóór de datum van het vonnis van faillietverklaring worden gesloten, leidt het vermoeden van verbreking dat is afgeleid uit het gebrek aan een tijdige beslissing van de curator in het faillissement van een van die partijen niet noodzakelijk tot het verval van de verbintenissen die de andere contracterende partijen onderling zijn aangegaan (1). (1) Zie Cass. 17 oktober 2008, AR C.06.0672.N, AC 2008, nr. 556.

- Art. 46, § 1, tweede lid Wet 8 augustus 1997

22 mei 2020

C.19.0397.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.12](#)

AC nr. ...

Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Overeenkomst tussen meerdere partijen - Vonnis van faillietverklaring van een partij - Uitvoering van de overeenkomst - Ingebrekestelling door een partij - Vermoeden van verbreking door de curator

Bij overeenkomsten tussen meerdere partijen die vóór de datum van het vonnis van faillietverklaring worden gesloten, leidt het vermoeden van verbreking dat is afgeleid uit het gebrek aan een tijdige beslissing van de curator in het faillissement van een van die partijen niet noodzakelijk tot het verval van de verbintenissen die de andere contracterende partijen onderling zijn aangegaan (1). (1) Zie Cass. 17 oktober 2008, AR C.06.0672.N, AC 2008, nr. 556.

- Art. 46, § 1, tweede lid Wet 8 augustus 1997

22 mei 2020

C.19.0397.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.4](#)

AC nr. ...

Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Bevrijding van de natuurlijke persoon die zich als persoonlijke zekerheidsteller kosteloos heeft verbonden - Kosteloos karakter

De kosteloze aard van de persoonlijke zekerheidsstelling is het ontbreken van enig economisch voordeel, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, dat de persoonlijke zekerheidssteller kan genieten ten gevolge van de zekerheidsstelling (1). (1) Art. 80, derde lid, Faillissementswet, vóór de opheffing ervan door artikel 70, eerste lid, van de wet van 11 augustus 2017.

- Art. 80, derde lid Wet 8 augustus 1997

22 mei 2020

C.19.0169.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.5](#)

AC nr. ...

MISDRIJVEN IN VERBAND MET FAILLISSEMENT, BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN

Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen - Artikel 489ter, 1°, Strafwetboek - Verduistering van activa - Bewijs - Vermoedens - Draagwijdte

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren en hij mag daarbij rekening houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven; zodoende kan de rechter die op grond van de laatst beschikbare boekhouding van een gefailleerde vennootschap vaststelt dat bepaalde activa haar toebehoorden vóór het faillissement, aan de zaakvoerder die instond voor het beheer van die vennootschap vragen om een aannemelijke verantwoording te verstrekken voor het feit dat die activa na het faillissement niet konden worden aangetroffen en bij gebrek daaraan kan de rechter op grond van feitelijke vermoedens oordelen dat die zaakvoerder deze activa met het vereiste opzet heeft verduisterd in de zin van artikel 489ter, 1°, Strafwetboek, zonder dat hij enige feitelijke gedraging van de zaakvoerder met betrekking tot die activa moet vaststellen en zonder dat hij aldus het vermoeden van onschuld noch enige bewijslastregel in strafzaken miskent (1). (1) A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2010, 6de herwerkte uitgave, 336-338.

5 mei 2020

P.20.0036.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.4](#)

AC nr. ...

Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen - Artikel 489bis, 1°, Strafwetboek - Niet-betaling van schulden - Moment waarop de schulden betaalbaar zijn - Precisering - Draagwijdte

Bij afwezigheid van daartoe strekkend verweer moet de rechter die een beklaagde schuldig verklaart aan het misdrijf bedoeld in artikel 489bis, 1°, Strafwetboek, bestaande uit de niet-betaling van schulden, niet preciseren op welk moment die schulden betaalbaar zijn; uit het niet-preciseren van dat moment noch uit het bewezen verklaren van het bedoelde misdrijf gedurende een periode die loopt van een bepaalde datum tot een bepaalde datum, kan worden afgeleid dat de rechter het misdrijf beschouwt als een voortdurend misdrijf (1). (1) Zie Cass. 25 november 2003, AR P. 03.0482.N, AC 2003, nr. 594 waaruit volgt dat het misdrijf bestraft door art. 489bis, 1°, Strafwetboek, een aflopend misdrijf is - zie A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2010, 6de herwerkte uitgave, 334-336.

5 mei 2020

P.20.0036.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.4](#)

AC nr. ...

GEBREK VAN DE ZAAK [ZIE: 008 AANSPRAKELIJKHEID BUI

- Koop - Verborgen gebreken

Krachtens artikel 1641 Burgerlijk Wetboek is de verkoper gehouden tot vrijwaring voor de verborgen gebreken van de verkochte zaak, die deze ongeschikt maken tot het gebruik waartoe men ze bestemt, of die dit gebruik zodanig verminderen dat de koper, indien hij de gebreken gekend had, de zaak niet of slechts voor een mindere prijs zou hebben gekocht; het gebrek moet ten minste in de kiem bestaan van op het ogenblik van de verkoop.

27 april 2020

C.19.0337.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3N.28](#)

AC nr. ...

- Koop - Verborgen gebreken

Krachtens artikel 1641 Burgerlijk Wetboek is de verkoper gehouden tot vrijwaring voor de verborgen gebreken van de verkochte zaak, die deze ongeschikt maken tot het gebruik waartoe men ze bestemt, of die dit gebruik zodanig verminderen dat de koper, indien hij de gebreken gekend had, de zaak niet of slechts voor een mindere prijs zou hebben gekocht; het gebrek moet ten minste in de kiem bestaan van op het ogenblik van de verkoop.

27 april 2020

C.19.0337.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3N.28](#)

AC nr. ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN

GEMEENTEBELASTINGEN

Gemeentebelastingen - Reglement - Bekendmaking op de website van de gemeente - Invloed op het verbindend karakter

Alleen de bekendmaking door aanplakbrief is bepalend voor het verbindend karakter van een reglement of verordening van de gemeente aangezien deze in beginsel in werking treden de vijfde dag volgend op de bekendmaking; de bekendmaking op de website van de gemeente of via de pers beoogt enkel de toegang van de burger tot de rechtshandelingen van reglementaire aard te bevorderen door een betere verspreiding ervan, maar heeft geen invloed op het verbindend karakter van het reglement of de verordening.

- Artt. 112 en 114 Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

19 maart 2020

C.19.0349.N

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200319.1N.1

AC nr. ...

GERECHTSKOSTEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Burgerlijke rechtsvordering - Tussenkomen partij - Betaling van een provisie aan de burgerlijke partij onder voorbehoud - Aanhouding van de beslissing over de kosten - Akte van afstand - Eindbeslissing

Het bestreden vonnis dat de eiseres veroordeelt tot de betaling aan de verweerder van een provisie te vermeerderen met de interesten, een voorbehoud verleent en met uitzondering van de beslissing over de kosten niets aanhoudt om nog over te beslissen, is een eindbeslissing in de zin van artikel 420 Sv., zodat de afstand van het cassatieberoep niet wordt verleend (1). (1) Anders dan het Hof oordeelde, had het openbaar ministerie geconcludeerd tot het verlenen van akte van de afstand zonder berusting van een voorbarig cassatieberoep.

- Artt. 420 en 429 Wetboek van Strafvordering

28 april 2020

P.20.0186.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200428.2N.2](#)

AC nr. ...

GRONDWET

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Grief die de tegenstrijdigheid tussen een reden en het dictum van de beslissing aanvoert - Ontvankelijkheid

Wanneer het onderzoek van de aangevoerde tegenstrijdigheid de uitlegging veronderstelt van de wettelijke bepalingen die door het arrest worden toegepast, houdt die grief, die niet gelijkstaat met een gebrek aan redenen, geen verband met artikel 149 van de Grondwet (1). (1) Cass. 6 december 2013, AR C.12.0112.F, AC 2013, nr. 664.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

22 mei 2020

C.19.0196.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.4](#)

AC nr. ...

HOGER BEROEP

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Uitvoerbaar verklaard Europees aanhoudingsbevel - Uitgestelde overlevering - Verzoek tot invrijheidstelling - Beschikking van de raadkamer - Toekenning van de modaliteit van elektronisch toezicht - Hoger beroep - Beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling - Hervorming - Eenparigheid

Wanneer een persoon is aangehouden ingevolge een uitvoerbaar verklaard Europees aanhoudingsbevel, zijn overlevering aan de gerechtelijke autoriteit van de uitvaardigende Staat werd uitgesteld in toepassing van artikel 24 Wet Europees Aanhoudingsbevel en hij een verzoekschrift tot invrijheidstelling heeft neergelegd waarin hij vraagt om zijn hechtenis onder elektronisch toezicht te mogen voortzetten, dienen de onderzoeksgerechten die van een dergelijk verzoekschrift kennisnemen, hierover uitspraak te doen (1) met inachtneming van de bepalingen betreffende de voorlopige hechtenis, met inbegrip van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering, dat hierop de regel toepast dat het gerecht in hoger beroep met eenparigheid van stemmen uitspraak moet doen wanneer het een voor de vervolgte persoon gunstige beslissing wenst te hervormen; een arrest dat de vrijheidsberoving in de gevangenis handhaaft door een beschikking te hervormen die het elektronisch toezicht toestaat, verzwaart de toestand van de inverdenkinggestelde en moet derhalve met eenparigheid van stemmen gewezen worden (2). (1) Zie GwH 28 mei 2019, nr. 90/201; Cass. 26 juni 2019, AR P.18.1095.F, arrest niet gepubliceerd. (2) Het Hof oordeelt daarentegen dat "het voorschrift van artikel 211bis, Wetboek van Strafvordering niet van toepassing is op de beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die in toepassing van artikel 17, §4, Wet Europees Aanhoudingsbevel uitspraak moet doen in hoger beroep over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel en daarbij alleen het toezicht bepaald bij artikel 16, §1, tweede lid, van voormelde wet dient uit te oefenen", welk artikel geen equivalent heeft in de Voorlopige Hechteniswet" (Cass. 4 november 2008, AR P.08.1548.N, AC 2008, nr. 610).

- Art. 24 Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

29 april 2020

P.20.0439.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200429.2F.9](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Hoger beroep door het openbaar ministerie - Grievenformulier - Grief met betrekking tot de strafmaat - Strafverzwaring - Draagwijdte

Een grief als bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering is de specifieke aanwijzing door de appellant van een afzonderlijke beslissing van het beroepen vonnis, waarvan hij de hervorming door de appelrechter vraagt; wanneer het openbaar ministerie in het grievenformulier als grief vermeldt dat zijn hoger beroep betrekking heeft op de strafmaat, dan volgt daaruit dat het openbaar ministerie aangeeft de wijziging na te streven van de beslissingen van het beroepen vonnis met betrekking tot de voor een beklagde bepaalde strafmaat, wat alle beslissingen omtrent het opleggen of niet-opleggen van hoofd-, bijkomende en vervangende straffen of modaliteiten van die straffen inhoudt en wanneer het openbaar ministerie daaraan toevoegt dat het beroepen vonnis de misdrijven waaraan het de beklagde schuldig verklaart, onvoldoende beteugelt, geeft het zonder twijfel te kennen een strafverzwaring na te streven (1). (1) Cass. 11 februari 2020, AR P.19.0798.N, AC 2020, nr. 117; Cass. 10 oktober 2017, AR P.17.0848.N, AC 2017, nr. 543, T. Strafr. 2017/6, 377 en noot B. MEGANCK.

5 mei 2020

P.20.0047.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei - Hoger beroep door het openbaar ministerie - Grieven - Gebruik van het modelformulier bepaald door de Koning.

Artikel 204, derde lid, Wetboek van Strafvordering noch een andere wetsbepaling verzetten zich ertegen dat het openbaar ministerie voor zijn grievenopgave gebruik maakt van het modelformulier dat door de Koning is bepaald.

5 mei 2020

P.20.0047.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Laattijdigheid van het hoger beroep - Verstekvonnis - Betekening aan het openbaar ministerie - Beoordeling van de regelmatigheid van de betekening

De betekening aan de procureur des Konings moet als onbestaande worden beschouwd wanneer de partij op wiens verzoek zij werd verricht, de woon- of verblijfplaats kende of diende te kennen van degene aan wie wordt betekend; de rechter oordeelt onaantastbaar en in het licht van de feitelijke gegevens die eigen zijn aan de zaak of het openbaar ministerie de werkelijke woon- of verblijfplaats van de eiser kende of had moeten kennen op het ogenblik van de betekening van het verstekvonnis, het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass. 4 november 2009, AR P.09.0972.F, AC 2009, nr. 640, RABG 2010, 425; Cass. 29 april 2009, AR P.09.0107.F, AC 2009, nr. 285, RW 2010-11, 1053; Cass. 13 december 2000, AR P.001100.F, AC 2000, nr. 686; Cass. 14 februari 1995, AR P.93.1431.N, AC 1995, nr. 89. Zie ook F. VAN VOLSEM, "Over de wijzen van betekening in strafzaken in het algemeen en aan een in een buitenlandse gevangenis opgesloten beklagde in het bijzonder", RABG, 2010, 427-436; T. TOREMANS, "De nietigheid van de betekening aan de procureur des Konings wegens kennis van de woon- of verblijfplaats van de geadresseerde", RW 2013-14, 163-169; A. BAILLEUX, Afstand van recht in de strafprocedure, Intersentia, 2019, p. 341-343.

- Artt. 32 en 40 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 203 Wetboek van Strafvordering

31 maart 2020

P.20.0093.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.6](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Betekening van het verstekvonnis aan het openbaar ministerie - Laattijdigheid van het hoger beroep - Beoordeling door de feitenrechter - Bewijs - Debat voor de appelrechter - Voorafgaande verwittiging van de partijen

Geen enkele bepaling verplicht het appelgerecht dan van oordeel is dat niet blijkt dat de betekening van het verstekvonnis onregelmatig is, de beklagde en het openbaar ministerie de gelegenheid moet geven om alsnog daarvan het bewijs te leveren; de vraag naar de regelmatigheid van de betekening van het verstekvonnis en de tijdigheid van het hoger beroep behoren immers noodzakelijkerwijze tot het debat voor het appelgerecht en de partijen dienen er bij hun verweer mee rekening te houden.

- Artt. 32 en 40 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

31 maart 2020

P.20.0093.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.6](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Rechtspleging in hoger beroep - Verstekvonnis - Betekening aan het openbaar ministerie - Laattijdigheid van het hoger beroep - Beoordeling door de feitenrechter - Bewijs - Debat voor de appelrechter - Voorafgaande verwittiging van de partijen

Geen enkele bepaling verplicht het appelgerecht dan van oordeel is dat niet blijkt dat de betekening van het verstekvonnis onregelmatig is, de beklagde en het openbaar ministerie de gelegenheid moet geven om alsnog daarvan het bewijs te leveren; de vraag naar de regelmatigheid van de betekening van het verstekvonnis en de tijdigheid van het hoger beroep behoren immers noodzakelijkerwijze tot het debat voor het appelgerecht en de partijen dienen er bij hun verweer mee rekening te houden.

- Artt. 32 en 40 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

31 maart 2020

P.20.0093.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.6](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Vrijpraak - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Enkel vermelding strafmaat als grief - Ambtshalve aanvoeren van grieven

Uit artikel 210, tweede lid, derde streepje, Wetboek van Strafvordering, zoals verduidelijkt in het arrest 189/2019 van het Grondwettelijk Hof van 20 november 2019, volgt dat het appelgerecht de mogelijkheid heeft om ambtshalve te oordelen of de feiten van een bepaalde telastlegging vaststaan, ook wanneer een beklagde of het openbaar ministerie de schuld aan die telastlegging niet als grief heeft aangeduid, op voorwaarde dat een beschikking op strafgebied van de beroepen beslissing die verband houdt met de aan die telastlegging ten grondslag liggende feiten, zoals bijvoorbeeld de straf of een maatregel, is aangeduid; de omstandigheid dat het openbaar ministerie in het grievenformulier enkel de rubriek strafmaat heeft aangekruist en niet de schuld, terwijl het beroepen vonnis de beklagde had vrijgesproken en als grief dus een beslissing werd vermeld die het beroepen vonnis niet bevat, heeft niet tot gevolg dat het appelgerecht de mogelijkheid zou hebben om ambtshalve middelen aan te voeren (1). (1) Cass. 10 maart 2020, AR P.20.0034.N, AC 2020, nr. 177 met concl. "in hoofdzaak "OM; Cass. 18 oktober 2017, AR P.17.0656.F, AC 2017, nr. 574..

- Art. 210, tweede lid, derde streepje Wetboek van Strafvordering

28 april 2020

P.20.0247.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200428.2N.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Vrijspraak - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Aanduiding van de rubriek 'schuld' op het grievenformulier - Invloed op de strafvordering

Uit artikel 202, 2°, Wetboek van Strafvordering volgt dat het aankruisen door de burgerlijke partij van de rubriek "schuld" op het grievenformulier er niet toe leidt dat de beoordeling op strafgebied van de schuld van de beklaagde aan het appelgerecht wordt voorgelegd: evenmin heeft dat een impact op de grieven die het openbaar ministerie aanvoert in het kader van zijn hoger beroep, ingesteld na dat van de burgerlijke partij, tegen hetzelfde vonnis.

- Artt. 202, 2° en 204 Wetboek van Strafvordering

28 april 2020

P.20.0247.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200428.2N.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Enkel vermelding strafmaat als grief - Beoordelingsmarge rechtscollege in hoger beroep - Vrijspraak - Hoger beroep van het openbaar ministerie

Wanneer het openbaar ministerie in zijn grievenformulier als grief de strafmaat vermeldt, volgt daaruit niet dat de beslissing over de schuld van de beklaagde aan de beoordeling van het appelgerecht wordt voorgelegd (1). (1) Cass. 10 maart 2020, AR P.20.0034.N, AC 2020, nr. 177 met concl. "in hoofdzaak OM; Cass. 24 januari 2018, AR P.17.1070.F, AC 2018, nr. 53; Cass. 7 november 2017, AR P.17.0727.N, AC 2017, nr. 619.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

28 april 2020

P.20.0247.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200428.2N.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Aanvoeren van grieven - Nauwkeurigheid van de grief

Uit de tekst van artikel 204 Wetboek van Strafvordering en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat de wetgever door het invoeren van de verplichting om de tegen het in eerste aanleg gewezen vonnis geformuleerde grieven nauwkeurig te bepalen, een doelmatiger behandeling van de strafzaken in hoger beroep beoogt en in het bijzonder nutteloze werklast en kosten wil vermijden door niet-langer niet-betwiste beslissingen aan de appelrechter voor te leggen; door de verplichting de grieven nauwkeurig te bepalen wordt de appelland gedwongen na te denken over de wenselijkheid en de gevolgen van het instellen van het hoger beroep en kan de geïntimeerde dadelijk uitmaken welke beslissingen van het eerste vonnis worden betwist en waarover hij in hoger beroep verweer zal moeten voeren" (1). (1) Cass. 10 maart 2020, AR P.20.0034.N, AC 2020, nr. 177 met concl. "in hoofdzaak" OM; Cass. 24 januari 2018, AR P.17.1070.F, AC 2018, nr. 53; Cass. 4 april 2017, AR P.17.0023.N, AC 2017, nr. 245.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

28 april 2020

P.20.0247.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200428.2N.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Hoger beroep door het openbaar ministerie - Grievenformulier - Grief met betrekking tot de strafmaat - Strafverzwaring - Draagwijdte

Een grief als bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering is de specifieke aanwijzing door de appellant van een afzonderlijke beslissing van het beroepen vonnis, waarvan hij de hervorming door de appelrechter vraagt; wanneer het openbaar ministerie in het grievenformulier als grief vermeldt dat zijn hoger beroep betrekking heeft op de strafmaat, dan volgt daaruit dat het openbaar ministerie aangeeft de wijziging na te streven van de beslissingen van het beroepen vonnis met betrekking tot de voor een beklagde bepaalde strafmaat, wat alle beslissingen omtrent het opleggen of niet-opleggen van hoofd-, bijkomende en vervangende straffen of modaliteiten van die straffen inhoudt en wanneer het openbaar ministerie daaraan toevoegt dat het beroepen vonnis de misdrijven waaraan het de beklagde schuldig verklaart, onvoldoende beteugelt, geeft het zonder twijfel te kennen een strafverzwaring na te streven (1). (1) Cass. 11 februari 2020, AR P.19.0798.N, AC 2020, nr. 117; Cass. 10 oktober 2017, AR P.17.0848.N, AC 2017, nr. 543, T. Strafr. 2017/6, 377 en noot B. MEGANCK.

5 mei 2020

P.20.0047.N

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.3

AC nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN

PACHT

Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer) - Opzegging van de pacht - Verzoek tot geldigverklaring - Taak van de rechter

Bij het verzoek tot geldigverklaring van de opzegging moet de rechter rekening houden met alle feitelijke omstandigheden die de opzegging verantwoord hebben en moet hij onderzoeken of uit de omstandigheden van de zaak blijkt dat de verpachter het oprechte en ernstige voornemen heeft om vanaf het verstrijken van de opzegtermijn de persoonlijke, werkelijke en voortgezette exploitatie uit te voeren, waarbij zijn beslissing onaantastbaar is (1). (1) Cass. 21 januari 2016, AR C.15.0155.N, AC 2016, nr. 46.

- Artt. 7, 9, eerste lid, en 12.6, eerste en derde lid Wet van 4 november 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

7 mei 2020

C.19.0214.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.6](#)

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

INTERNATIONALE VERDRAGEN

Internationale verdragen - Eurocontrol - Verdrag - Personeel - Rijksinwoner - Salarissen en lonen - Personenbelasting - Vrijstelling met progressievoorbehoud - Verhoging van de belastingvrije som - Wijze van aanrekening

De gezamenlijke aanslag waarin de verhoging van de belastingvrije som voor de kinderen werd aangerekend op de inkomsten van de echtgenoot die tewerkgesteld is bij een internationale organisatie en die als echtgenoot met de hoogste inkomsten geniet van een vrijstelling met progressievoorbehoud, steunt op de wijze van aanrekening van artikel 134 WIB92 die strijdig is met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel.

- Art. 134 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

19 maart 2020

F.16.0119.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200319.1N.6](#)

AC nr. ...

RECHTEN, TENUITVOERLEGGING EN VOORRECHTEN VAN DE SCHATKIST

Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Fiscale schuld betaald door een derde - Bezwaar door de belastingplichtige - Teruggave van de belastingen - Rechthebbende van de teruggave - Mogelijkheid tot schuldvergelijking

De omstandigheid dat niet de belastingschuldige maar een derde overging tot de betaling van de belastingschuld, maakt niet dat de administratie in een ongunstiger positie kan worden geplaatst dan in geval van een betaling door de belastingschuldige zelf; hieruit vloeit voort dat ingeval de vordering tot terugbetaling wordt ingesteld door een derde-betaler, de administratie die gehouden is tot terugbetaling van onverschuldigde belastingen, gerechtigd is om tot schuldvergelijking over te gaan met door de belastingschuldige nog verschuldigde belastingen.

- Art. 334, § 1 Programmawet 27 december 2004

19 maart 2020

F.16.0110.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200319.1N.3](#)

AC nr. ...

VENNOOTSCHAPSBELASTING

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Intresten ter financiering van een kapitaalvermindering of dividenduitkering - Aftrek - Bewijslast

De loutere omstandigheid dat een vennootschap op het ogenblik dat zij betalingen moet uitvoeren, over onvoldoende liquiditeiten beschikt en bijgevolg een lening aangaat om die betalingen uit te voeren, volstaat niet als bewijs dat de aan die lening verbonden interestlasten als beroepskost aftrekbaar zijn; de vennootschap dient immers te bewijzen dat die interestlasten strekken tot het verkrijgen of het behouden van belastbare inkomsten, wat onder meer kan door aan te tonen dat de lening werd aangegaan om het verlies te voorkomen van activa die worden gebruikt om belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 49 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

19 maart 2020

F.19.0025.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200319.1N.2](#)

AC nr. ...

***Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen -
Bedrijfslasten - Intresten ter financiering van een kapitaalvermindering of
dividenduitkering - Aftrekbaarheidsvoorwaarden***

De interest van een lening die door een vennootschap werd aangegaan voor de financiering van een kapitaalvermindering of dividenduitkering kan niet als beroepskost worden aangemerkt op grond van artikel 52, 2° WIB92 zonder dat de belastingplichtige bewijst dat voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 49, eerste lid WIB92 (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 49, 52, 2° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

19 maart 2020

F.19.0025.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200319.1N.2](#)

AC nr. ...

VOORHEFFINGEN EN BELASTINGKREDIET

***Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Vrijstelling -
Bestemming tot weldadigheidsinstelling - Soortgelijke weldadigheidsinstelling -
Begrip - Sociale werkplaats***

Met soortgelijke weldadigheidsinstellingen worden de instellingen bedoeld die op eender welke wijze geestelijke, fysieke dan wel andere zorg verstrekken aan hulpbehoevenden; een sociale werkplaats die tewerkstelling organiseert voor moeilijk bemiddelbare werkzoekenden verstrekt zorg aan hulpbehoevende personen en is bijgevolg te beschouwen als een soortgelijke weldadigheidsinstelling (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 12, § 1, en 253, 1°, zoals van toepassing in het Vlaams Gewest Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

19 maart 2020

F.19.0045.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200319.1N.4](#)

AC nr. ...

KNEVELARIJ

- Moreel bestanddeel - Weten dat taksen of gelden niet verschuldigd zijn - Beoordeling

Artikel 243 Strafwetboek bestraft als knevelarij iedere persoon die een openbaar ambt uitoefent en die bevel geeft om rechten, taksen, belastingen, gelden, inkomsten of interesten, lonen of wedden te innen, of die te vorderen of te ontvangen, wetende dat zij niet verschuldigd zijn of het verschuldigde te boven gaat; het staat aan de rechter te oordelen of de betrokkene wist of de rechten, taksen, belastingen, gelden, inkomsten, interesten, lonen of wedden verschuldigd waren of het verschuldigde te boven gingen (1).
(1) Zie alg. V. DAUGINET, "Knevelarij", A.F.T. 1992, 3-16; F. VAN VOLSEM en D. VAN HEUVEN, "Knevelarij", in Comm. Sr., 2004, 40p.; I. DELBROUCK, "Knevelarij", in Postal Memorialis. Lexicon Strafrecht, strafvordering en bijzondere wetten, 2010, 6p.; J. COLLIN, "La concussion", in Droit pénal et procédure pénale, 2016, 20p.

- Art. 243 Strafwetboek

28 april 2020

P.20.0117.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200428.2N.4](#)

AC nr. ...

KOOP

- Verkoop van gronden onder de marktwaarde - Steunmaatregel - Miskenning van de aanmeldingsplicht - Voorafgaande onteigening van die gronden - Geldigheid van de onteigening

De onteigening van onroerende goederen die het (her)aanleggen van een bedrijventerrein beoogt en voorafgaat aan een steunmaatregel bestaande in de verkoop van de onteigende gronden aan bedrijven onder de marktvoorwaarden, vormt geen handeling tot uitvoering van die steunmaatregel, zodat het ten uitvoer brengen van de steunmaatregel met miskenning van de aanmeldingsplicht de geldigheid van de onteigening zelf niet aantast maar slechts resulteert in de teruggave van de onwettig verleende steun door de begunstigde aan de onteigenaar namelijk de betaling van het verschil tussen de door de begunstigde betaalde prijs en de werkelijke waarde van de gronden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 73, §§ 1 en 2, en 77, eerste lid Decreet 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004

- Artt. 107, eerste lid, en 108, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 betreffende de werking van de Europese Unie

7 mei 2020

C.19.0304.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.3](#)

AC nr. ...

- Verborgen gebreken van de verkochte zaak

Krachtens artikel 1641 Burgerlijk Wetboek is de verkoper gehouden tot vrijwaring voor de verborgen gebreken van de verkochte zaak, die deze ongeschikt maken tot het gebruik waartoe men ze bestemt, of die dit gebruik zodanig verminderen dat de koper, indien hij de gebreken gekend had, de zaak niet of slechts voor een mindere prijs zou hebben gekocht; het gebrek moet ten minste in de kiem bestaan van op het ogenblik van de verkoop.

27 april 2020

C.19.0337.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3N.28](#)

AC nr. ...

- Verborgen gebreken van de verkochte zaak

Krachtens artikel 1641 Burgerlijk Wetboek is de verkoper gehouden tot vrijwaring voor de verborgen gebreken van de verkochte zaak, die deze ongeschikt maken tot het gebruik waartoe men ze bestemt, of die dit gebruik zodanig verminderen dat de koper, indien hij de gebreken gekend had, de zaak niet of slechts voor een mindere prijs zou hebben gekocht; het gebrek moet ten minste in de kiem bestaan van op het ogenblik van de verkoop.

27 april 2020

C.19.0337.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3N.28](#)

AC nr. ...

LENING

- Verbruikslening - Gelden - Overhandiging aan derden - Instemming ontleners

De overhandiging van gelden aan een derde met instemming van de lener, voldoet aan het bepaalde in artikel 1892 Burgerlijk Wetboek; het onderdeel dat ervan uitgaat dat de kwalificatie van lening is uitgesloten wanneer de geleende gelden niet aan de lener, maar aan een derde werden overhandigd, faalt naar recht.

27 april 2020

C.19.0609.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3N.10](#)

AC nr. ...

- Geldlening - Kredietopening - Onderscheid - Voorwaarden - Overhandiging - Opneming

Een geldlening is een overeenkomst waarbij de uitlener aan de lener een bepaald geldbedrag ter beschikking stelt onder de verplichting dit bedrag terug te geven, vermeerderd met interest indien die is bedongen; het is een zakelijke overeenkomst die ontstaat door de afgifte van het geldbedrag; een kredietopening is een consensuele en wederkerige overeenkomst waarbij de kredietgever aan de kredietnemer tijdelijk en tot beloop van een bepaald bedrag hetzij geld hetzij kredietwaardigheid ter beschikking stelt; de kredietnemer kan van het krediet gebruik maken door een of meerdere geldopnemingen; de kredietnemer is niet verplicht om van het krediet gebruik te maken.

- Artt. 1892, 1902 en 1907 Burgerlijk Wetboek

27 april 2020

C.19.0602.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3N.38](#)

AC nr. ...

MINDER-VALIDEN

- Minderjarigheid van het slachtoffer van een misdrijf - Bestanddeel of verzwarende omstandigheid van het misdrijf - Motivering in rechte - Strafvordering - Veroordeling - Vermelding van de wettelijke bepalingen

Uit de artikelen 163, eerste lid, 195, eerste lid, en 211 Wetboek van Strafvordering volgt voor de strafrechter de verplichting in een veroordelende beslissing de wettelijke bepalingen te vermelden die de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf vaststellen, alsook die waarbij de straf wordt bepaald; die bepalingen verplichten de strafrechter evenwel niet om indien hij veroordeelt wegens een misdrijf waarbij de minderjarigheid van het slachtoffer een bestanddeel is van het misdrijf of een verzwarende omstandigheid, artikel 100ter Strafwetboek te vermelden, dat omschrijft wie minderjarig is (1). (1) Cass. 26 april 2011, AR P.10.1972.N, AC 2011, nr. 278.

21 april 2020

P.20.0051.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.2](#)

AC nr. ...

MISDRIJF

ALGEMEEN. BEGRIIP. MATERIEEL EN MOREEL BESTANDDEEL. EENHEID VAN OPZET

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eendaadse samenloop van misdrijven door eenheid van opzet - Onderscheiden vonnis - Toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek - Motivering

Wanneer de beklaagde verzoekt om toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek, en de rechter dat verzoek bij ontstentenis van andersluidende conclusie van het openbaar ministerie toewijst, mag hij zijn beslissing bondig met redenen omkleden door een onaantastbare beoordeling in feite van het bestaan van een eenheid van opzet tussen de feiten die bij hem aanhangig zijn gemaakt en die welke het voorwerp hebben uitgemaakt van een eerdere, in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke beslissing.

- Art. 65 Strafwetboek

6 mei 2020

P.20.0029.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.2](#)

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eendaadse samenloop van misdrijven door eenheid van opzet - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht van het Hof

Voor de toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek beoordeelt de rechter op onaantastbare wijze in feite of er eenheid van opzet is tussen de bij hem aanhangig gemaakte feiten en de reeds berechte feiten; het Hof dient evenwel na te gaan of de rechter uit de feiten die hij heeft vastgesteld het bestaan of het ontbreken van die eenheid van opzet wettig heeft kunnen afleiden (1). (1) Cass. 17 juni 2014, AR P.14.0472.N, AC 2014, nr. 438; Cass. 8 februari 2012, AR P.11.1918.F, AC 2012, nr. 92.

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

6 mei 2020

P.20.0029.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.2](#)

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eendaadse samenloop van misdrijven door eenheid van opzet

De eendaadse samenloop van misdrijven door eenheid van opzet, bedoeld in artikel 65 Strafwetboek, is de samenloop van meerdere misdrijven die geacht worden één enkel strafbaar feit te vormen omdat ze de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet.

- Art. 65 Strafwetboek

6 mei 2020

P.20.0029.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.2](#)

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Heromschrijving van de telastlegging - Behoud van de incriminatieperiode - Wijziging van de uitvoeringsbesluiten van de strafbaarstelling in de incriminatieperiode - Motivering

Indien de vonnisrechter de telastlegging heromschrijft zonder wijziging van de incriminatieperiode en de beklaagde schuldig verklaart onder gelding van een koninklijk besluit dat een ander koninklijk besluit opheft, is het niet vereist dat hij uitdrukkelijk het bewijs vaststelt van de strafbare feiten gepleegd onder gelding van elk koninklijk besluit.

- Artt. 35 en 38, voorheen het KB 26 september 2013 betreffende de identificatie en de encoding van de paardachtigen in een centrale gegevensbank
- Artt. 46, 47 en 58 KB 16 februari 2016 betreffende de identificatie en de encoding van de paardachtigen in een centrale gegevensbank
- Art. 145, § 2 betreffende geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik - Deel 2 : Geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (art. 141 tot en met 285) en bijlagen
- Artt. 23, § 1, 2°, en 26 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

10 maart 2020

P.19.1164.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200310.2N.7](#)

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Criminele organisatie - Goed dat ter beschikking staat van een criminele organisatie - Illegale vermogensvoordelen - Verplichte verbeurdverklaring

Artikel 43quater, § 4, Strafwetboek, dat een bijzondere toepassing is van de verplichte verbeurdverklaring op grond van artikel 42, 1°, Strafwetboek, bepaalt dat het vermogen dat ter beschikking staat van een criminele organisatie moet worden verbeurdverklaard onder voorbehoud van de rechten van derden ter goeder trouw; die bepaling omvat elk goed dat ter beschikking staat van een criminele organisatie voor de uitoefening van haar activiteiten; daartoe kunnen ook uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen behoren (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 42, 1°, en 43quater, § 4 Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Criminele organisatie - Goed dat ter beschikking staat van een criminele organisatie - Illegale vermogensvoordelen - Ganse vermogen van de criminele organisatie - Verplichte verbeurdverklaring

Een criminele organisatie is niet te vereenzelvigen met de misdrijven die binnen het kader van die organisatie worden gepleegd; een dergelijke organisatie kan, naast illegale activiteiten, ook legale activiteiten uitoefenen; dat laatste belet als dusdanig niet dat het ganse vermogen dat ter beschikking staat van die organisatie wordt verbeurd verklaard.

- Art. 43quater, § 4 Wetboek van Strafvordering
- Art. 324bis Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Minderjarigheid van het slachtoffer van een misdrijf - Bestanddeel van het misdrijf - Motivering in rechte - Strafvordering - Veroordeling - Vermelding van de wettelijke bepalingen

Uit de artikelen 163, eerste lid, 195, eerste lid, en 211 Wetboek van Strafvordering volgt voor de strafrechter de verplichting in een veroordelende beslissing de wettelijke bepalingen te vermelden die de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf vaststellen, alsook die waarbij de straf wordt bepaald; die bepalingen verplichten de strafrechter evenwel niet om indien hij veroordeelt wegens een misdrijf waarbij de minderjarigheid van het slachtoffer een bestanddeel is van het misdrijf of een verzwarende omstandigheid, artikel 100ter Strafwetboek te vermelden, dat omschrijft wie minderjarig is (1). (1) Cass. 26 april 2011, AR P.10.1972.N, AC 2011, nr. 278.

21 april 2020

P.20.0051.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.2](#)

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Knevelarij - Weten dat taksen of gelden niet verschuldigd zijn - Beoordeling

Artikel 243 Strafwetboek bestraft als knevelarij iedere persoon die een openbaar ambt uitoefent en die bevel geeft om rechten, taksen, belastingen, gelden, inkomsten of interesten, lonen of wedden te innen, of die te vorderen of te ontvangen, wetende dat zij niet verschuldigd zijn of het verschuldigde te boven gaat; het staat aan de rechter te oordelen of de betrokkene wist of de rechten, taksen, belastingen, gelden, inkomsten, interesten, lonen of wedden verschuldigd waren of het verschuldigde te boven gingen (1). (1) Zie alg. V. DAUGINET, "Knevelarij", A.F.T. 1992, 3-16; F. VAN VOLSEM en D. VAN HEUVEN, "Knevelarij", in Comm. Sr., 2004, 40p.; I. DELBROUCK, "Knevelarij", in Postal Memorialis. Lexicon Strafrecht, strafvordering en bijzondere wetten, 2010, 6p.; J. COLLIN, "La concussion", in Droit pénal et procédure pénale, 2016, 20p.

- Art. 243 Strafwetboek

28 april 2020

P.20.0117.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200428.2N.4](#)

AC nr. ...

SOORTEN***Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Misdrijven in verband met faillissement en bedrieglijk onvermogen - Artikel 489bis, 1°, Strafwetboek - Niet-betaling van schulden - Moment waarop de schulden betaalbaar zijn - Precisering - Draagwijdte***

Bij afwezigheid van daartoe strekkend verweer moet de rechter die een beklagde schuldig verklaart aan het misdrijf bedoeld in artikel 489bis, 1°, Strafwetboek, bestaande uit de niet-betaling van schulden, niet preciseren op welk moment die schulden betaalbaar zijn; uit het niet-preciseren van dat moment noch uit het bewezen verklaren van het bedoelde misdrijf gedurende een periode die loopt van een bepaalde datum tot een bepaalde datum, kan worden afgeleid dat de rechter het misdrijf beschouwt als een voortdurend misdrijf (1). (1) Zie Cass. 25 november 2003, AR P. 03.0482.N, AC 2003, nr. 594 waaruit volgt dat het misdrijf bestraft door art. 489bis, 1°, Strafwetboek, een aflopend misdrijf is - zie A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2010, 6de herwerkte uitgave, 334-336.

5 mei 2020

P.20.0036.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.4](#)

AC nr. ...

VERZWARENDE OMSTANDIGHEDEN***Verzwarende omstandigheden - Minderjarigheid van het slachtoffer van een misdrijf - Motivering in rechte - Strafvordering - Veroordeling - Vermelding van de wettelijke bepalingen***

Uit de artikelen 163, eerste lid, 195, eerste lid, en 211 Wetboek van Strafvordering volgt voor de strafrechter de verplichting in een veroordelende beslissing de wettelijke bepalingen te vermelden die de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf vaststellen, alsook die waarbij de straf wordt bepaald; die bepalingen verplichten de strafrechter evenwel niet om indien hij veroordeelt wegens een misdrijf waarbij de minderjarigheid van het slachtoffer een bestanddeel is van het misdrijf of een verzwarende omstandigheid, artikel 100ter Strafwetboek te vermelden, dat omschrijft wie minderjarig is (1). (1) Cass. 26 april 2011, AR P.10.1972.N, AC 2011, nr. 278.

21 april 2020

P.20.0051.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.2](#)

AC nr. ...

NATIONALITEIT

- Gewichtige feiten - Opsomming - Aard van de opsomming

De opsomming van gewichtige feiten eigen aan de persoon is niet exhaustief, maar heeft slechts de bedoeling een aantal gevallen te vermelden die zonder meer een beletsel vormen om de Belgische nationaliteit te verkrijgen (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 2 KB 14 januari 2013 tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken

- Art. 1, § 2, 4° Wetboek van de Belgische nationaliteit

27 april 2020

C.19.0487.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3N.3](#)

AC nr. ...

NOTARIS

- Aansprakelijkheid - Raadgevings- en informatieplicht - Inspanningsverbintenis

De op de notaris, bij toepassing van artikel 9, § 1, derde lid Notarisambt, rustende raadgevings- en informatieplicht, die ook een opzoekings- en onderzoeksplicht omvat, is een inspanningsverbintenis waarvan de nakoming wordt getoetst aan de gedragswijze van een normaal zorgvuldige notaris geplaatst in dezelfde omstandigheden en waarbij wordt rekening gehouden met de kennis en ervaring van de partijen, hun legitieme verwachtingen en de gegevens waarover de notaris beschikt.

- Art. 9, § 1, derde lid Wet 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

7 mei 2020

C.19.0273.N

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.8

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Verbeurdverklaring - Raming illegaal vermogensvoordeel - Controle van het Hof

De rechter oordeelt onaantastbaar of een bewezen verklaard misdrijf voor de beklagde vermogensvoordelen heeft opgeleverd en welk daarvan het bedrag is; in voorkomend geval kan de rechter de geldwaarde ervan ramen overeenkomstig artikel 43bis, tweede lid, Strafwetboek; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de feiten die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 42, 3°, en 43bis Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Ontvankelijkheid van het hoger beroep - Verstekvonnissen - Betekening aan het openbaar ministerie - Beoordeling van de regelmatigheid van de betekening

De betekening aan de procureur des Konings moet als onbestaande worden beschouwd wanneer de partij op wiens verzoek zij werd verricht, de woon- of verblijfplaats kende of diende te kennen van degene aan wie wordt betekend; de rechter oordeelt onaantastbaar en in het licht van de feitelijke gegevens die eigen zijn aan de zaak of het openbaar ministerie de werkelijke woon- of verblijfplaats van de eiser kende of had moeten kennen op het ogenblik van de betekening van het verstekvonnissen, het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass. 4 november 2009, AR P.09.0972.F, AC 2009, nr. 640, RABG 2010, 425; Cass. 29 april 2009, AR P.09.0107.F, AC 2009, nr. 285, RW 2010-11, 1053; Cass. 13 december 2000, AR P.001100.F, AC 2000, nr. 686; Cass. 14 februari 1995, AR P.93.1431.N, AC 1995, nr. 89. Zie ook F. VAN VOLSEM, "Over de wijzen van betekening in strafzaken in het algemeen en aan een in een buitenlandse gevangenis opgesloten beklagde in het bijzonder", RABG, 2010, 427-436; T. TOREMANS, "De nietigheid van de betekening aan de procureur des Konings wegens kennis van de woon- of verblijfplaats van de geadresseerde", RW 2013-14, 163-169; A. BAILLEUX, Afstand van recht in de strafprocedure, Intersentia, 2019, p. 341-343.

- Artt. 32 en 40 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 203 Wetboek van Strafvordering

31 maart 2020

P.20.0093.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.6](#)

AC nr. ...

- Verzoek van beklagde om persoonlijk aan het proces deel te nemen - Onmogelijkheid te verschijnen. - Afwijzing van het verzoek - Beoordeling van de vonnisrechter

Het recht van de beklaagde op persoonlijke deelname aan het strafproces en het recht overleg te plegen met zijn raadsman zijn niet absoluut; indien een beklaagde de uitoefening van die rechten zelf onmogelijk maakt of indien de rechter van oordeel is dat rekening houdend met de concrete elementen van de zaak, zoals onder meer de redelijke termijn-vereiste en de gevolgen van het aanslepen van de zaak voor de betrouwbaarheid van het bewijs de behandeling van de strafvordering geen verder uitstel duldt, kan hij het verzoek van een beklaagde om persoonlijk aanwezig te zijn bij de behandeling van de zaak en zelf of samen met zijn raadsman verweer te voeren, afwijzen; de rechter moet bij afwijzing er wel op toezien dat het recht op een eerlijk proces van die beklaagde rekening houdend met de gehele rechtspleging voldoende is gewaarborgd (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Verstekvonnis - Betekening aan het openbaar ministerie - Verblijf van appellant in een buitenlandse gevangenis - Regelmatigheid van de betekening - Hoger beroep - Termijn - Ontvankelijkheid - Regelmatigheid van de betekening - Standpunt van het openbaar ministerie - Beoordelingsvrijheid van de rechter

Uit geen enkele bepaling volgt dat het appelgerecht dat moet oordelen over de tijdigheid van een hoger beroep tegen een verstekvonnis, gebonden is door het standpunt van het openbaar ministerie bij het appelgerecht dat de betekening van het verstekvonnis onregelmatig is; het staat immers aan het appelgerecht in het licht van alle feitelijke gegevens van de zaak zich daarover uit te spreken.

- Artt. 32 en 40 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

31 maart 2020

P.20.0093.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.6](#)

AC nr. ...

- Beklaagde - Onmogelijkheid om persoonlijk aanwezig te zijn - Verzoek om uitstel - Afsplitsing van de zaak - Beoordeling van de vonnisrechter - Vereiste van redelijke termijn - Betrouwbaarheid van het bewijs

Het staat aan de vonnisgerechten om indien de beklaagde die zich verzet tegen een overlevering naar België verzoekt om persoonlijk aanwezig te kunnen zijn en verweer te voeren, de behandeling van de zaak tijdelijk uit te stellen, desgevallend na afsplitsing van de vervolging van deze beklaagde van de vervolging van andere bij de zaak betrokken beklaagden, tenzij het vonnisgerecht oordeelt dat rekening houdend met de concrete elementen van de gehele rechtspleging zoals onder meer de redelijke termijn-vereiste en de gevolgen van het aanslepen van de zaak voor de betrouwbaarheid van het bewijs de behandeling van de strafvordering geen verder uitstel duldt (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, c) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

- Verstekvonnis - Betekening aan het openbaar ministerie - Laattijdigheid van het

hoger beroep - Beoordeling door de feitenrechter - Bewijs - Debat voor de appelrechter - Voorafgaande verwittiging van de partijen

Geen enkele bepaling verplicht het appelgerecht dan van oordeel is dat niet blijkt dat de betekening van het verstekvonnis onregelmatig is, de beklaagde en het openbaar ministerie de gelegenheid moet geven om alsnog daarvan het bewijs te leveren; de vraag naar de regelmatigheid van de betekening van het verstekvonnis en de tijdigheid van het hoger beroep behoren immers noodzakelijkerwijze tot het debat voor het appelgerecht en de partijen dienen er bij hun verweer mee rekening te houden.

- Artt. 32 en 40 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

31 maart 2020

P.20.0093.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.6](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Bewijs - Bewijsvoering - Fouillering - Onregelmatig verkregen bewijs - Gebruik van het onregelmatig verkregen bewijs - Artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Nietigheid - Voorwaarden - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Draagwijdte

Krachtens artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering is onregelmatig verkregen bewijs slechts nietig en dient het bijgevolg te worden uitgesloten indien de naleving van de betrokken vormvoorwaarden wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast of het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces en de rechter oordeelt onaantastbaar op grond van de gegevens van de zaak of ingevolge de begane onregelmatigheid het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces; hij kan bij zijn oordeel, onder meer, één of meer van volgende omstandigheden in aanmerking nemen:- de onregelmatigheid werd al dan niet opzettelijk of ingevolge een niet te verontschuldigen onachtzaamheid begaan;- de ernst van het misdrijf overstijgt veruit de begane onregelmatigheid;- de onregelmatigheid betreft alleen een materieel element van het bestaan van het misdrijf;- de onregelmatigheid heeft een louter formeel karakter;de onregelmatigheid heeft geen weerslag op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm wordt beschermd; weliswaar moet de rechter niet noodzakelijk één of meerdere van die omstandigheden betrekken bij zijn beoordeling over het eerlijke karakter van het proces, maar de enkele omstandigheid dat de onregelmatigheid de beklaagde niet belet tegenspraak te voeren over het bewijs of de verkrijging ervan, volstaat niet om te oordelen dat het gebruik van het onregelmatig verkregen bewijs niet in strijd is met het recht op een eerlijk proces (1). (1) Cass. 28 mei 2013, AR P.13.0066.N, AC 2013, nr. 327 met concl. van eerste advocaat-generaal P. DUINSLAEGER, RW 2013-14, 1616 en noot B. DE SMET, "Criteria en subcriteria voor de beoordeling van onregelmatigheden inzake de bewijsverkrijging".

5 mei 2020

P.19.1272.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.1](#)

AC nr. ...

- Knevelarij - Weten dat taksen of gelden niet verschuldigd zijn - Beoordeling

Artikel 243 Strafwetboek bestraft als knevelarij iedere persoon die een openbaar ambt uitoefent en die bevel geeft om rechten, taksen, belastingen, gelden, inkomsten of interesten, lonen of wedden te innen, of die te vorderen of te ontvangen, wetende dat zij niet verschuldigd zijn of het verschuldigde te boven gaat; het staat aan de rechter te oordelen of de betrokkene wist of de rechten, taksen, belastingen, gelden, inkomsten, interesten, lonen of wedden verschuldigd waren of het verschuldigde te boven gingen (1).

(1) Zie alg. V. DAUGINET, "Knevelarij", A.F.T. 1992, 3-16; F. VAN VOLSEM en D. VAN HEUVEN, "Knevelarij", in Comm. Sr., 2004, 40p.; I. DELBROUCK, "Knevelarij", in Postal Memorialis. Lexicon Strafrecht, strafvordering en bijzondere wetten, 2010, 6p.; J. COLLIN, "La concussion", in Droit pénal et procédure pénale, 2016, 20p.

- Art. 243 Strafwetboek

28 april 2020

P.20.0117.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200428.2N.4](#)

AC nr. ...

- Verbeurdverklaring - Verbeurdverklaring per equivalent

Een vermogensvoordeel is uit het misdrijf verkregen indien er een causaal verband bestaat tussen dit misdrijf en het vermogensvoordeel; het is noodzakelijk maar voldoende dat wordt vastgesteld dat de in aanmerking genomen vermogensvoordelen voortkwamen uit de wederrechtelijke activiteit (1). (1) Zie concl. OM.

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

- Gebruik van valse stukken - Nuttig gevolg dat de dader van het gebruik verwachtte - Inverdenkingstelling van de verdachte - Beoordeling door de strafrechter

De rechter bepaalt onaantastbaar in feite wanneer het gebruik van valse stukken ophoudt te bestaan; aldus kan de rechter oordelen dat het einde van dat gebruik samenvalt met de ontdekking van de valsheid, die op haar beurt samenvalt met de formele inverdenkingstelling van een beklaagde door de onderzoeksrechter; behoudens daartoe strekkende conclusie verplicht geen enkele bepaling de rechter dat oordeel uitdrukkelijk toe te lichten.

- Art. 61bis Wetboek van Strafvordering

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

- Eendaadse samenloop van misdrijven door eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Beoordeling door de feitenrechter - Toezicht van het Hof

Voor de toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek beoordeelt de rechter op onaantastbare wijze in feite of er eenheid van opzet is tussen de bij hem aanhangig gemaakte feiten en de reeds berechte feiten; het Hof dient evenwel na te gaan of de rechter uit de feiten die hij heeft vastgesteld het bestaan of het ontbreken van die eenheid van opzet wettig heeft kunnen afleiden (1). (1) Cass. 17 juni 2014, AR P.14.0472.N, AC 2014, nr. 438; Cass. 8 februari 2012, AR P.11.1918.F, AC 2012, nr. 92.

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

6 mei 2020

P.20.0029.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.2](#)

AC nr. ...

- Misdrijven in verband met faillissement en bedrieglijk onvermogen - Artikel

489ter, 1°, Strafwetboek - Verduistering van activa - Vermoedens - Draagwijdte

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren en hij mag daarbij rekening houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklagde geven; zodoende kan de rechter die op grond van de laatst beschikbare boekhouding van een gefailleerde vennootschap vaststelt dat bepaalde activa haar toebehoorden vóór het faillissement, aan de zaakvoerder die instond voor het beheer van die vennootschap vragen om een aannemelijke verantwoording te verstrekken voor het feit dat die activa na het faillissement niet konden worden aangetroffen en bij gebrek daaraan kan de rechter op grond van feitelijke vermoedens oordelen dat die zaakvoerder deze activa met het vereiste opzet heeft verduisterd in de zin van artikel 489ter, 1°, Strafwetboek, zonder dat hij enige feitelijke gedraging van de zaakvoerder met betrekking tot die activa moet vaststellen en zonder dat hij aldus het vermoeden van onschuld noch enige bewijslastregel in strafzaken miskent (1). (1) A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2010, 6de herwerkte uitgave, 336-338.

5 mei 2020

P.20.0036.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.4](#)

AC nr. ...

- Kamer van inbeschuldigingstelling - Burgerlijke partij - Burgerlijke partijstelling - Ontvankelijkheid - Voorwaarde - Aannemelijke schade - Beoordeling

Hij die beweert door een misdaad of een wanbedrijf benadeeld te zijn, kan zich op grond van artikel 63, Wetboek van Strafvordering, voor de bevoegde onderzoeksrechter burgerlijke partij stellen, zonder dat hij in die stand van de rechtspleging het bewijs hoeft te leveren van de schade, haar omvang en het oorzakelijk verband ervan met het desbetreffende misdrijf, maar de beweerde benadeelde moet, wil zijn burgerlijke partijstelling ontvankelijk zijn, zijn bewering over de schade die hij door het misdrijf zou hebben geleden, aannemelijk maken; bij die beoordeling dient het onderzoeksgerecht dat over de ontvankelijkheid van de burgerlijke partijstelling oordeelt, rekening te houden met de concrete feiten voorwerp van de klacht met burgerlijke partijstelling en niet met de abstracte misdrijfomschrijvingen; het onderzoeksgerecht oordeelt in beginsel op een onaantastbare wijze in feite of de schade die de benadeelde beweert te hebben geleden aannemelijk is, wat het kan afleiden uit zijn vaststelling dat de beweerde benadeelde geen schade heeft geleden of heeft kunnen lijden omdat de aangevoerde schade niet reëel noch persoonlijk is en het Hof gaat enkel na of het onderzoeksgerecht uit de door hem vastgestelde feitelijke gegevens geen gevolgen trekt die er geen verband mee houden of met het begrip schade onverenigbaar zijn (1). (1) Cass. 26 mei 2015, AR P.15.0089.N, AC 2015, nr. 344; Cass. 8 mei 2012, AR P.11.1814.N, AC 2012, nr. 285.

21 april 2020

P.19.1274.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.1](#)

AC nr. ...

- Gebruik van valse stukken - Verjaring van de strafvordering - Beginpunt - Beoordeling door de strafrechter - Controle van het Hof

De strafrechter oordeelt onaantastbaar in feite of, naargelang het al dan niet verwezenlijkt zijn van het door de dader van het misdrijf nagestreefde doel en het nuttige gevolg dat hij van het valse stuk verwachtte, aan het gebruik van dat stuk een einde is gekomen, waardoor de verjaringstermijn van de strafvordering een aanvang neemt; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen naar recht heeft kunnen afleiden dat die valsheid al dan niet heeft opgehouden de door de vervalser gewenste uitwerking te hebben (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 21 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Artt. 193, 196, 213, en 214 Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

- Bewijs - Beschikbare gegevens in het strafdossier - Verwijzingsbeschikking - Inzage dossier door vonnisrechter.

Noch artikel 6 EVRM, noch het recht van verdediging, verzetten zich ertegen dat het vonnisgerecht zich baseert op de beschikbare gegevens van het strafdossier; daartoe komen alle gegevens in aanmerking, waaronder de verwijzingsbeslissing van het onderzoeksgerecht waaruit blijkt welke feiten wel en niet worden verwezen en de aan tegenspraak onderworpen informatie verstrekt door het openbaar ministerie; niet vereist is dat de vonnisrechter het nog bij de onderzoeksrechter aanhangige dossier inkijkt.

- Artt. 55, 127, 182 en 190 Wetboek van Strafvordering

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN

GERECHTELIJK ONDERZOEK

Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen - Douane en accijnzen - Douaneambtenaren - Onderzoeksbevoegdheden - Bijstand verlenen aan de gerechtelijke politie

Uit de bepalingen van de AWDA volgt dat het opsporen, vaststellen en vervolgen van inbreuken op de AWDA is toevertrouwd aan douaneambtenaren, die daartoe over ruime onderzoeksbevoegdheden beschikken, zoals woningen visiteren en zaken in beslag nemen; douaneambtenaren zijn functioneel te beschouwen als agenten van gerechtelijke politie en kunnen in die hoedanigheid bijstand verlenen aan de gerechtelijke politie; dat deze ambtenaren, vanuit statutair oogpunt, geen politieambtenaren zijn en hun ambt niet uitoefenen onder het gezag van de minister van Justitie, doet hieraan geen afbreuk.

- Artt. 3,4 en 5 Wet 5 augustus 1992 op het politieambt
- Artt. 175, 182, 189, 201, 267, 273 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen - Bijzondere belastingsinspectie - Onderzoeksbevoegdheden - Douane en accijnzen

Artikel 87 Wet 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 verleent aan de ambtenaren van de bijzondere belastinginspectie (BBI) de machten van ambtenaren van alle fiscale administraties, en bijgevolg ook de machten van de ambtenaren van douane en accijnzen; wanneer de ambtenaren van de bijzondere belastinginspectie optreden inzake douane en accijnzen, geldt het verbod om anders dan als getuige op te treden derhalve niet; Het feit dat verschillende fiscale administraties door de wet zijn bekleed met verschillende bevoegdheden, zodat de rechten die de belastingplichtige kan laten gelden tegen de ene administratie niet van toepassing zijn op de andere administratie, houdt geen schending in van enige verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling noch miskennis van enig rechtsbeginsel (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 63 en 72 Wet 4 aug. 1986
- Art. 87 Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980
- Artt. 265 tot 286 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen - Douaneambtenaren - Bijstand aan gerechtelijke politie - Hulpofficier van de procureur des Konings

Uit de Wet van 22 april 2003 volgt niet dat douaneambtenaren bij het verlenen van bijstand aan de gerechtelijke politie bekleed dienen te zijn met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 9 Wetboek van Strafvordering

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksverrichtingen - Fiscale ambtenaren - Medewerking aan het onderzoek - Verhoor als getuige

Er bestaat geen algemene regel die bepaalt dat alle fiscale ambtenaren, wanneer ze zelf geen eigen douaneonderzoek als ambtenaar uitvoeren, op straffe van nietigheid van de akte van de rechtspleging, slechts als getuige mogen worden gehoord (1). (1) Zie concl. OM.

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Miskenning van het recht van verdediging - Verwijzing naar het vonnisgerecht - Aanhangigmaking van de zaak - Substantieel verzuim - Herstel - Rechten van verdediging in de fase ten gronde - Beoordeling

De enkele omstandigheid dat een inverdenkinggestelde niet regelmatig werd opgeroepen overeenkomstig artikel 127, §2 Wetboek van Strafvordering, om voor het onderzoeksgerecht te worden gehoord over de vordering tot regeling van de rechtspleging en de daaruit voortvloeiende miskenning van het recht van verdediging van die inverdenkinggestelde houdt niet altijd en automatisch in dat dit verzuim dermate substantieel is dat de verwijzingsbeschikking daardoor voor onbestaande moet worden gehouden (1); het staat in dat geval aan het vonnisgerecht te onderzoeken of dit verzuim ertoe heeft geleid dat het recht van verdediging van de inverdenkinggestelde daadwerkelijk en onherstelbaar werd miskend zodat de verwijzingsbeschikking voor onbestaande moet worden gehouden; bij die beoordeling dient het vonnisgerecht meer bepaald na te gaan of het verzuim niet kon worden en werd geredimeerd door de rechten die de inverdenkinggestelde voor het vonnisgerecht kan laten gelden. (1) Cass. 2 maart 2016, AR P.15.1448.F, AC 2016, nr. 152; Cass. 30 september 2015, AR P.15.0802.F, AC 2015, nr. 572.

- Artt. 127 en 182 Wetboek van Strafvordering

- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0077.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.1](#)

AC nr. ...

Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Wettigheid verwijzingsbeschikking - Beoordeling vonnisrechter

Geen enkele bepaling verleent aan het vonnisgerecht de bevoegdheid om uitspraak te doen over de wettigheid van een verwijzingsbeslissing van het onderzoeksgerecht (1). (1) Cass. 2 maart 2016, AR P.15.1448.F, AC 2016, nr. 152; Cass. 20 maart 2012, AR P.11.1774.N, AC 2012, nr. 183; Cass. 29 september 2010, AR P.10.0566.F, AC 2010, nr. 559; Cass. 5 april 2006, AR P.06.0322.F, AC 2006, nr. 205. Zie ook R. VERSTRAETEN en Ph. TRAEST, "Het recht van verdediging in de onderzoeksfase", N.C. 2008, 100; M.A. BEERNAERT, H.D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2014, 1211-1212; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, 2014, p.946-947; C. VAN DEN WYNGAERT, Ph. TRAEST en S. VANDROMME, Strafrecht en strafprocesrecht in hoofdlijnen, Maklu, 2017, 1264.

7 april 2020

P.20.0077.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.1](#)

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Regeling der rechtspleging - Verwijzing van een deel van de feiten - Voorzetting van het onderzoek voor andere feiten - Recht op tegenspraak van de beklaagde - Beoordeling van de feitenrechter

De enkele omstandigheid dat een beklaagde in het gerechtelijk onderzoek dat voortduurt na zijn verwijzing, verdacht wordt van feiten die verwant zijn of lijken te zijn met deze waarvoor hij is verwezen, impliceert niet dat het om dezelfde feiten gaat, de zaak voor het vonnisgerecht niet in staat van wijzen is, dat de beklaagde voor dat gerecht zijn recht van verdediging niet te volle kan uitoefenen of dat hij nog voorwerp zal uitmaken van een tweede vervolging (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 127, 130, 182 en 190 Wetboek van Strafvordering

- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

- Kamer van inbeschuldigingstelling - Burgerlijke partij - Burgerlijke partijstelling - Ontvankelijkheid - Voorwaarde - Aannemelijke schade - Beoordeling

Hij die beweert door een misdaad of een wanbedrijf benadeeld te zijn, kan zich op grond van artikel 63, Wetboek van Strafvordering, voor de bevoegde onderzoeksrechter burgerlijke partij stellen, zonder dat hij in die stand van de rechtspleging het bewijs hoeft te leveren van de schade, haar omvang en het oorzakelijk verband ervan met het desbetreffende misdrijf, maar de beweerde benadeelde moet, wil zijn burgerlijke partijstelling ontvankelijk zijn, zijn bewering over de schade die hij door het misdrijf zou hebben geleden, aannemelijk maken; bij die beoordeling dient het onderzoeksgerecht dat over de ontvankelijkheid van de burgerlijke partijstelling oordeelt, rekening te houden met de concrete feiten voorwerp van de klacht met burgerlijke partijstelling en niet met de abstracte misdrijfomschrijvingen; het onderzoeksgerecht oordeelt in beginsel op een onaantastbare wijze in feite of de schade die de benadeelde beweert te hebben geleden aannemelijk is, wat het kan afleiden uit zijn vaststelling dat de beweerde benadeelde geen schade heeft geleden of heeft kunnen lijden omdat de aangevoerde schade niet reëel noch persoonlijk is en het Hof gaat enkel na of het onderzoeksgerecht uit de door hem vastgestelde feitelijke gegevens geen gevolgen trekt die er geen verband mee houden of met het begrip schade onverenigbaar zijn (1). (1) Cass. 26 mei 2015, AR P.15.0089.N, AC 2015, nr. 344; Cass. 8 mei 2012, AR P.11.1814.N, AC 2012, nr. 285.

21 april 2020

P.19.1274.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.1](#)

AC nr. ...

- Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Facultatieve weigeringsgrond - Betrokkene is ingezetene in België of verblijft in België - Rechtmatig belang - Beoordeling - Redenen

Uit het arrest C-66 van 17 juli 2008 (Szymon Kozlowski) van het Hof van Justitie (1) van de Europese Unie volgt dat zelfs als aan de voorwaarden is voldaan van de facultatieve weigeringsgrond voor de uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of veiligheidsmaatregel, namelijk dat 1° de betrokkene Belg of ingezetene is of in België verblijft en 2° de bevoegde Belgische autoriteiten zich ertoe verbinden die straf of veiligheidsmaatregel ten uitvoer te leggen overeenkomstig de Belgische wetgeving, het onderzoeksgerecht niet verplicht is om de bedoelde weigeringsgrond toe te passen en de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel te weigeren; het onderzoeksgerecht kan oordelen dat de tenuitvoerlegging van de in de uitvaardigende lidstaat opgelegde straf op het grondgebied van de uitvoerende lidstaat niet door enig rechtmatig belang wordt gerechtvaardigd (2). (1) HvJ 17 juli 2008, Szymon Koslowski, C-66/108, www.curia.europa.eu. (2) Cass. 1 december 2015, AR P.15.1501.N, AC 2015, nr. 719. Zie ook Zie H. SANDERS, Handboek Overleveringsrecht, Intersentia, 2011, 196; J. VAN GAEVER, Het Europees aanhoudingsbevel in de praktijk, Mechelen, 2013, nr. 216-217, p. 115-116 en S. DEWULF, Overlevering, in APR, Mechelen Kluwer 2020, nr. 132, p. 117-120.

- Art. 6, 4° Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 4.6 Kaderbesluit van de Raad van de EU van 13 juni 2002

31 maart 2020

P.20.0350.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.10](#)

AC nr. ...

- Regeling der rechtspleging - Verzuim - Wettigheid verwijzingsbeschikking - Beoordeling vonnisrechter

Geen enkele bepaling verleent aan het vonnisgerecht de bevoegdheid om uitspraak te doen over de wettigheid van een verwijzingsbeslissing van het onderzoeksgerecht (1). (1) Cass. 2 maart 2016, AR P.15.1448.F, AC 2016, nr. 152; Cass. 20 maart 2012, AR P.11.1774.N, AC 2012, nr. 183; Cass. 29 september 2010, AR P.10.0566.F, AC 2010, nr. 559; Cass. 5 april 2006, AR P.06.0322.F, AC 2006, nr. 205. Zie ook R. VERSTRAETEN en Ph. TRAEST, "Het recht van verdediging in de onderzoeksfase", N.C. 2008, 100; M.A. BEERNAERT, H.D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2014, 1211-1212; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, 2014, p.946-947; C. VAN DEN WYNGAERT, Ph. TRAEST en S. VANDROMME, Strafrecht en strafprocesrecht in hoofdlijnen, Maklu, 2017, 1264.

7 april 2020

P.20.0077.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.1](#)

AC nr. ...

- Regeling der rechtspleging - Niet regelmatige oproeping inverdenkinggestelde - Verwijzing naar het vonnisgerecht - Aanhangigmaking van de zaak - Substantieel verzuim - Herstel - Rechten van verdediging in de fase ten gronde - Beoordeling

De enkele omstandigheid dat een inverdenkinggestelde niet regelmatig werd opgeroepen overeenkomstig artikel 127, §2 Wetboek van Strafvordering, om voor het onderzoeksgerecht te worden gehoord over de vordering tot regeling van de rechtspleging en de daaruit voortvloeiende miskennis van het recht van verdediging van die inverdenkinggestelde houdt niet altijd en automatisch in dat dit verzuim dermate substantieel is dat de verwijzingsbeschikking daardoor voor onbestaande moet worden gehouden (1); het staat in dat geval aan het vonnisgerecht te onderzoeken of dit verzuim ertoe heeft geleid dat het recht van verdediging van de inverdenkinggestelde daadwerkelijk en onherstelbaar werd miskend zodat de verwijzingsbeschikking voor onbestaande moet worden gehouden; bij die beoordeling dient het vonnisgerecht meer bepaald na te gaan of het verzuim niet kon worden en werd geredimeerd door de rechten die de inverdenkinggestelde voor het vonnisgerecht kan laten gelden. (1) Cass. 2 maart 2016, AR P.15.1448.F, AC 2016, nr. 152; Cass. 30 september 2015, AR P.15.0802.F, AC 2015, nr. 572.

- Artt. 127 en 182 Wetboek van Strafvordering
- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0077.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.1](#)

AC nr. ...

- Kamer van inbeschuldigingstelling - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Arrest dat uitspraak doet over de wettigheid van de hechtenis - Motivering - Vermelding van de bepalingen van de procedurewetten

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de onderzoeksgerechten die van een verzoekschrift kennisnemen met toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet, om in hun beslissing melding te maken van de door hun toegepaste bepalingen van de procedurewetten.

- Artt. 71 en 72 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

6 mei 2020

P.20.0445.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.10](#)

AC nr. ...

- Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Ernstige aanwijzingen van schuld - Huiszoeking - Beoordeling van de regelmatigheid van de huiszoeking - Gekopieerd, gefaxt of per e-mail toegevoegd huiszoekingsbevel - Draagwijdte

Indien voor het onderzoeksgerecht wordt aangevoerd dat inzake voorlopige hechtenis de ernstige aanwijzingen van schuld zijn afgeleid uit een huiszoeking waarvan de regelmatigheid niet blijkt, dan kan het onderzoeksgerecht de regelmatigheid van de huiszoeking beoordelen op basis van een gekopieerd, gefaxt of per e-mail toegevoegd huiszoekingsbevel, voor zover de inverdenkinggestelde niet heeft betwist dat de inhoud van die kopie, die fax of dat e-mailbericht overeenstemt met het origineel.

5 mei 2020

P.20.0459.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.11](#)

AC nr. ...

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE

- *Onteigening van gronden voor aanleg van bedrijventerrein - Daaropvolgende verkoop van gronden onder de marktwaarde - Steunmaatregel - Miskenning van de aanmeldingsplicht - Geldigheid van de onteigening*

De onteigening van onroerende goederen die het (her)aanleggen van een bedrijventerrein beoogt en voorafgaat aan een steunmaatregel bestaande in de verkoop van de onteigende gronden aan bedrijven onder de marktvoorwaarden, vormt geen handeling tot uitvoering van die steunmaatregel, zodat het ten uitvoer brengen van de steunmaatregel met miskenning van de aanmeldingsplicht de geldigheid van de onteigening zelf niet aantast maar slechts resulteert in de teruggave van de onwettig verleende steun door de begunstigde aan de onteigenaar namelijk de betaling van het verschil tussen de door de begunstigde betaalde prijs en de werkelijke waarde van de gronden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 73, §§ 1 en 2, en 77, eerste lid Decreet 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004

- Artt. 107, eerste lid, en 108, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 betreffende de werking van de Europese Unie

7 mei 2020

C.19.0304.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.3](#)

AC nr. ...

OPENBAAR MINISTERIE

- Voorlopige hechtenis - Voorlopige invrijheidstelling - Hof van beroep - Uitspraak - Aanwezigheid van het openbaar ministerie

Wanneer het hof van beroep, correctionele kamer, in hoger beroep beslist over een verzoek tot invrijheidstelling overeenkomstig de artikelen 27, § 1, 1°, en 30 Voorlopige Hechteniswet wordt die beslissing niet uitgesproken., zodat op een dergelijk arrest artikel 782bis Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing is; geen enkele wetsbepaling vereist dat het hof van beroep, correctionele kamer, een dergelijk arrest wijst in tegenwoordigheid van het openbaar ministerie (1). (1) Cass. 15 maart 1995, AR P.95.0293.F, AC 1995, nr. 151.

21 april 2020

P.20.0405.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.7](#)

AC nr. ...

- Strafvuiteroefingsrechtbank - Vonnis - Uitspraak - Aanwezigheid van de assessoren - Aanwezigheid van het openbaar ministerie

Artikel 782bis, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat het vonnis wordt uitgesproken door de voorzitter van de kamer, zelfs in afwezigheid van de andere rechters en, behalve voor straf- en in voorkomend geval voor tuchtzaken, van het openbaar ministerie; uit de tekst van deze bepaling en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat in strafzaken en dus ook voor wat betreft de strafuitvoeringsrechtbank het vonnis kan worden uitgesproken door de voorzitter in aanwezigheid van het openbaar ministerie en dus zonder dat de aanwezigheid van de assessoren is vereist (1). (1) Cass. 14 januari 2009, AR P.08.1346.F, AC 2009, nr. 27. Vóór de wijziging van artikel 782bis, eerste lid, Ger. W. door artikel 84 van de wet van 8 juni 2008 was ook de aanwezigheid van de assessoren vereist bij de uitspraak - zie Cass. 28 november 2007, AR P.07.1558.F, AC 2007, nr. 590 met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH op datum in Pas. Zie ook F. VAN VOLSEM, "De ondertekening en de uitspraak van vonnissen en arresten in politie- en correctionele zaken door een collegiale kamer", RABG 2019/8, 646-648, nr. 5.3-5.5.

5 mei 2020

P.20.0412.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.7](#)

AC nr. ...

- Straffzaken - Verstekvonnissen - Betekening aan het openbaar ministerie - Hoger beroep - Termijn - Ontvankelijkheid - Regelmaticheid van de betekening - Standpunt van het openbaar ministerie - Beoordelingsvrijheid van de rechter

Uit geen enkele bepaling volgt dat het appelgerecht dat moet oordelen over de tijdigheid van een hoger beroep tegen een verstekvonnissen, gebonden is door het standpunt van het openbaar ministerie bij het appelgerecht dat de betekening van het verstekvonnissen onregelmatig is; het staat immers aan het appelgerecht in het licht van alle feitelijke gegevens van de zaak zich daarover uit te spreken.

- Artt. 32 en 40 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

31 maart 2020

P.20.0093.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.6](#)

AC nr. ...

OVEREENKOMST

BESTANDDELEN

Bestanddelen - Oorzaak - Definitie

De oorzaak van een overeenkomst bestaat uit de determinerende beweegredenen die elke partij ertoe hebben bewogen om de overeenkomst te sluiten en die gekend waren of behoorden te zijn aan de andere partij.

- Art. 1108 Burgerlijk Wetboek

7 mei 2020 C.19.0423.N [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.7](#) AC nr. ...

Bestanddelen - Oorzaak - Ongeoorloofde oorzaak

De oorzaak van een overeenkomst is ongeoorloofd wanneer zij strijdig is met de openbare orde of met dwingende wetsbepalingen, waardoor de overeenkomst nietig is en geen gevolg kan hebben.

- Artt. 1131 en 1133 Burgerlijk Wetboek

7 mei 2020 C.19.0423.N [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.7](#) AC nr. ...

EINDE

Einde - Overeenkomst tussen meerdere partijen - Faillissement van een partij - Uitvoering van de overeenkomst - Ingebrekestelling door een partij - Vermoeden van verbreking door de curator

Bij overeenkomsten tussen meerdere partijen die vóór de datum van het vonnis van faillietverklaring worden gesloten, leidt het vermoeden van verbreking dat is afgeleid uit het gebrek aan een tijdige beslissing van de curator in het faillissement van een van die partijen niet noodzakelijk tot het verval van de verbintenissen die de andere contracterende partijen onderling zijn aangegaan (1). (1) Zie Cass. 17 oktober 2008, AR C.06.0672.N, AC 2008, nr. 556.

- Art. 46, § 1, tweede lid Wet 8 augustus 1997

22 mei 2020 C.19.0397.F [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.12](#) AC nr. ...

Einde - Overeenkomst tussen meerdere partijen - Faillissement van een partij - Uitvoering van de overeenkomst - Ingebrekestelling door een partij - Vermoeden van verbreking door de curator

Bij overeenkomsten tussen meerdere partijen die vóór de datum van het vonnis van faillietverklaring worden gesloten, leidt het vermoeden van verbreking dat is afgeleid uit het gebrek aan een tijdige beslissing van de curator in het faillissement van een van die partijen niet noodzakelijk tot het verval van de verbintenissen die de andere contracterende partijen onderling zijn aangegaan (1). (1) Zie Cass. 17 oktober 2008, AR C.06.0672.N, AC 2008, nr. 556.

- Art. 46, § 1, tweede lid Wet 8 augustus 1997

22 mei 2020 C.19.0397.F [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.4](#) AC nr. ...

POLITIE

- Bewijsvoering - Wet Politieambt - Artikel 29 - Doorzoeking van een voertuig - Voorwaarden - Duur van de doorzoeking - Niet-aansluitende tijdstippen

Op grond van artikel 29 Wet Politieambt kunnen politieambtenaren overgaan tot het doorzoeken van een voertuig op de openbare weg, onder meer indien zij op grond van de gedragingen van de bestuurder of de passagiers, van materiële aanwijzingen of van omstandigheden van tijd of plaats, redelijke gronden hebben om te denken dat het voertuig wordt gebruikt of zou kunnen worden gebruikt om een misdrijf te plegen of om overtuigingsstukken of bewijsmateriaal in verband met een misdrijf te vervoeren; het doorzoeken van een voertuig mag nooit langer duren dan de tijd vereist door de omstandigheden die het rechtvaardigen maar zulke doorzoeking kan, volgens de noodwendigheden, gebeuren in meerdere fasen die plaatsvinden op niet-aansluitende tijdstippen, zodat een voertuig het voorwerp kan uitmaken van meerdere doorzoekingen die in dat geval elk moeten voldoen aan de vereisten van artikel 29 Wet Politieambt (1).

(1) Cass. 8 mei 2012, AR P.11.1908.N, AC 2012, nr. 282; L. ARNOU, Zoeking in voertuigen, Comm. Straf., nr. 20 e.v.

5 mei 2020

P.20.0459.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.11](#)

AC nr. ...

- Officier van gerechtelijke politie - Douaneambtenaren - Bijstand aan gerechtelijke politie

Uit de Wet van 22 april 2003 volgt niet dat douaneambtenaren bij het verlenen van bijstand aan de gerechtelijke politie bekleed dienen te zijn met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 9 Wetboek van Strafvordering

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Taak van de rechter - Ambtshalve toepassen van een rechtsgrond - Ambtshalve toepassen van een wetsbepaling van aanvullend recht

De rechter miskent het recht van verdediging niet wanneer hij op de door partijen aangevoerde feiten een rechtsgrond toepast zonder de partijen toe te laten daarover tegenspraak te voeren, noch wanneer hij bij het ambtshalve toepassen van een wetsbepaling van aanvullend recht nagaat of partijen niet contractueel van deze bepaling zijn afgeweken en hij partijen daarover slechts be vraagt indien de regelmatig aan zijn beoordeling voorgelegde gegevens enige aanwijzing in die zin bevatten (1). (1) Zie Cass. 17 maart 2016, AR C.15.0235.N, AC 2016, nr. 189.

7 mei 2020

C.19.0109.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.1](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Taak van de rechter - Recht van verdediging van partijen - Eerbiediging

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging wordt niet miskend wanneer de rechter zijn beslissing steunt op elementen waarvan de partijen, gelet op het verloop van het debat, mochten verwachten dat de rechter ze in zijn oordeel zou betrekken en waarover zij tegenspraak hebben kunnen voeren.

7 mei 2020

C.19.0109.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.1](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Beklaagde - Recht op een eerlijk proces - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Vertegenwoordiging door advocaat

Uit de artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM en artikel 14.3.d) IVBPR en het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces volgt dat een beklagde het recht heeft om tegenwoordig te zijn bij het tegen hem gevoerde strafproces en te beslissen of hij zichzelf zal verdedigen; de beklagde moet zijn strafproces daadwerkelijk kunnen volgen en eraan deelnemen, als hij dat wenst; hij moet overleg kunnen plegen met zijn raadsman, hem instructies kunnen geven, verklaringen afleggen en tegenspraak kunnen voeren over het bewijsmateriaal; de loutere omstandigheid dat de beklagde zich kan laten vertegenwoordigen door een raadsman of effectief door een raadsman wordt vertegenwoordigd, volstaat niet om hem voormelde rechten van persoonlijke deelname aan het strafproces en overleg te plegen met zijn raadsman te ontzeggen (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Verzoek van beklagde om persoonlijk aan het proces deel te

nemen - Onmogelijkheid te verschijnen. - Afwijzing van het verzoek - Beoordeling van de vonnisrechter

Het recht van de beklaagde op persoonlijke deelname aan het strafproces en het recht overleg te plegen met zijn raadsman zijn niet absoluut; indien een beklaagde de uitoefening van die rechten zelf onmogelijk maakt of indien de rechter van oordeel is dat rekening houdend met de concrete elementen van de zaak, zoals onder meer de redelijke termijn-vereiste en de gevolgen van het aanslepen van de zaak voor de betrouwbaarheid van het bewijs de behandeling van de strafvordering geen verder uitstel duldt, kan hij het verzoek van een beklaagde om persoonlijk aanwezig te zijn bij de behandeling van de zaak en zelf of samen met zijn raadsman verweer te voeren, afwijzen; de rechter moet bij afwijzing er wel op toezien dat het recht op een eerlijk proces van die beklaagde rekening houdend met de gehele rechtspleging voldoende is gewaarborgd (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Regeling van de rechtspleging - Niet regelmatige oproeping inverdenkinggestelde - Verwijzing naar het vonnisgerecht - Aanhangigmaking van de zaak - Substantieel verzuim - Herstel - Rechten van verdediging in de fase ten gronde - Beoordeling

De enkele omstandigheid dat een inverdenkinggestelde niet regelmatig werd opgeroepen overeenkomstig artikel 127, §2 Wetboek van Strafvordering, om voor het onderzoeksgerecht te worden gehoord over de vordering tot regeling van de rechtspleging en de daaruit voortvloeiende miskennis van het recht van verdediging van die inverdenkinggestelde houdt niet altijd en automatisch in dat dit verzuim dermate substantieel is dat de verwijzingsbeschikking daardoor voor onbestaande moet worden gehouden (1); het staat in dat geval aan het vonnisgerecht te onderzoeken of dit verzuim ertoe heeft geleid dat het recht van verdediging van de inverdenkinggestelde daadwerkelijk en onherstelbaar werd miskend zodat de verwijzingsbeschikking voor onbestaande moet worden gehouden; bij die beoordeling dient het vonnisgerecht meer bepaald na te gaan of het verzuim niet kon worden en werd geredimeerd door de rechten die de inverdenkinggestelde voor het vonnisgerecht kan laten gelden. (1) Cass. 2 maart 2016, AR P.15.1448.F, AC 2016, nr. 152; Cass. 30 september 2015, AR P.15.0802.F, AC 2015, nr. 572.

- Artt. 127 en 182 Wetboek van Strafvordering
- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0077.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Vordering tot strafvermindering en tot toekenning van een uitstel - Verwerping - Motivering - Omstandigheid dat de beklaagde op de vlucht slaat en zich aan de vervolging onttrekt

De omstandigheid dat de beklaagde op de vlucht slaat en zich aan de vervolging onttrekt, houdt geen verband met de uitoefening van zijn recht van verdediging voor een gerecht in het licht van zijn verweer tegen een tegen hem uitgebrachte beschuldiging (1); de verwerping van de vordering tot strafvermindering en tot toekenning van een uitstel van tenuitvoerlegging van die straf op grond van die omstandigheid houdt dus geen bestraffing van zijn vrije keuze van verweer in. (Art. 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering; art. 8, § 1, vierde lid, Probatiewet; art. 6.3 EVRM). (1) "Binnen de perken van de wet en de verdragsbepalingen die in België rechtstreekse werking hebben, bepaalt de rechter in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuk en de persoonlijkheid van de dader; het Hof vermag evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing niet blijkt dat er werd geoordeeld met schending van die verdragsbepalingen" (Cass. 24 mei 2016, AR P.15.1604.N, AC 2016, nr. 342, § 51 ; zie Cass. 4 mei 2010, AR P.10.0156.N, AC 2010, nr. 311 ; Cass. 4 juni 2008, AR P.08.0489.F, AC 2008, nr. 345 ; Cass. 21 september 1994, AR P.94.0495.F, AC 1994, nr. 391 ; Cass. 13 augustus 1986, AR 674, AC 1985-86, nr. 695).

- Art. 6.3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome
- Art. 8, § 1, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie
- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

29 april 2020

P.20.0021.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200429.2F.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Verstekvonnis - Betekening aan het openbaar ministerie - Laattijdigheid van het hoger beroep - Beoordeling door de feitenrechter - Bewijs - Debat voor de appelrechter - Voorafgaande verwittiging van de partijen

Geen enkele bepaling verplicht het appelgerecht dan van oordeel is dat niet blijkt dat de betekening van het verstekvonnis onregelmatig is, de beklaagde en het openbaar ministerie de gelegenheid moet geven om alsnog daarvan het bewijs te leveren; de vraag naar de regelmatigheid van de betekening van het verstekvonnis en de tijdigheid van het hoger beroep behoren immers noodzakelijkerwijze tot het debat voor het appelgerecht en de partijen dienen er bij hun verweer mee rekening te houden.

- Artt. 32 en 40 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

31 maart 2020

P.20.0093.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.6](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Recht op een eerlijk proces - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Europees aanhoudingsbevel - Vrijheid onder voorwaarden van beklaagde in het buitenland - Geen instemming met overlevering naar België - Verzoek om persoonlijk aan het proces deel te nemen - Afwijzing van het verzoek

Het enkele feit dat een beklaagde van wie op grond van een Europees aanhoudingsbevel de overlevering door België wordt gevraagd en die in afwachting van een beslissing door de uitvoerende staat over zijn overlevering aan België tegen betaling van een borgsom en onder voorwaarden is vrijgelaten en die naar moet worden aangenomen ter plaatse moet blijven, zich voor de gerechtelijke overheden van de uitvoerende staat verzet tegen die overlevering, houdt niet in dat deze beklaagde zijn recht om persoonlijk aanwezig te zijn bij de beoordeling van de tegen hem ingestelde strafvordering voor de Belgische vonnisgerechten en daar verweer te voeren onmogelijk maakt en berooft hem niet van deze rechten (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

INTERNATIONAAL VERDRAG BURGERRECHTEN EN POLITIEKE RECHTEN

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.3, d) - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Verzoek van beklaagde om persoonlijk aan het proces deel te nemen - Onmogelijkheid te verschijnen. - Afwijzing van het verzoek - Beoordeling van de vonnisrechter

Het recht van de beklaagde op persoonlijke deelname aan het strafproces en het recht overleg te plegen met zijn raadsman zijn niet absoluut; indien een beklaagde de uitoefening van die rechten zelf onmogelijk maakt of indien de rechter van oordeel is dat rekening houdend met de concrete elementen van de zaak, zoals onder meer de redelijke termijn-vereiste en de gevolgen van het aanslepen van de zaak voor de betrouwbaarheid van het bewijs de behandeling van de strafvordering geen verder uitstel duldt, kan hij het verzoek van een beklaagde om persoonlijk aanwezig te zijn bij de behandeling van de zaak en zelf of samen met zijn raadsman verweer te voeren, afwijzen; de rechter moet bij afwijzing er wel op toezien dat het recht op een eerlijk proces van die beklaagde rekening houdend met de gehele rechtspleging voldoende is gewaarborgd (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14 - Artikel 14.1 - Recht op een eerlijk proces - Bewijs - Bewijsvoering - Fouillering - Onregelmatig verkregen bewijs - Gebruik van het onregelmatig verkregen bewijs - Artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Nietigheid - Voorwaarden - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Draagwijdte

Krachtens artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering is onregelmatig verkregen bewijs slechts nietig en dient het bijgevolg te worden uitgesloten indien de naleving van de betrokken vormvoorwaarden wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast of het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces en de rechter oordeelt onaantastbaar op grond van de gegevens van de zaak of ingevolge de begane onregelmatigheid het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces; hij kan bij zijn oordeel, onder meer, één of meer van volgende omstandigheden in aanmerking nemen:- de onregelmatigheid werd al dan niet opzettelijk of ingevolge een niet te verontschuldigen onachtzaamheid begaan;- de ernst van het misdrijf overstijgt veruit de begane onregelmatigheid;- de onregelmatigheid betreft alleen een materieel element van het bestaan van het misdrijf;- de onregelmatigheid heeft een louter formeel karakter;de onregelmatigheid heeft geen weerslag op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm wordt beschermd; weliswaar moet de rechter niet noodzakelijk één of meerdere van die omstandigheden betrekken bij zijn beoordeling over het eerlijke karakter van het proces, maar de enkele omstandigheid dat de onregelmatigheid de beklagde niet belet tegenspraak te voeren over het bewijs of de verkrijging ervan, volstaat niet om te oordelen dat het gebruik van het onregelmatig verkregen bewijs niet in strijd is met het recht op een eerlijk proces (1). (1) Cass. 28 mei 2013, AR P.13.0066.N, AC 2013, nr. 327 met concl. van eerste advocaat-generaal P. DUINSLAEGER, RW 2013-14, 1616 en noot B. DE SMET, "Criteria en subcriteria voor de beoordeling van onregelmatigheden inzake de bewijsverkrijging".

5 mei 2020

P.19.1272.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.1](#)

AC nr. ...

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.3, d) - Recht op een eerlijk proces - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Europees aanhoudingsbevel - Vrijheid onder voorwaarden van beklagde in het buitenland - Geen instemming met overlevering naar België - Verzoek om persoonlijk aan het proces deel te nemen - Afwijzing van het verzoek

Het enkele feit dat een beklagde van wie op grond van een Europees aanhoudingsbevel de overlevering door België wordt gevraagd en die in afwachting van een beslissing door de uitvoerende staat over zijn overlevering aan België tegen betaling van een borgsom en onder voorwaarden is vrijgelaten en die naar moet worden aangenomen ter plaatse moet blijven, zich voor de gerechtelijke overheden van de uitvoerende staat verzet tegen die overlevering, houdt niet in dat deze beklagde zijn recht om persoonlijk aanwezig te zijn bij de beoordeling van de tegen hem ingestelde strafvordering voor de Belgische vonnisgerechten en daar verweer te voeren onmogelijk maakt en berooft hem niet van deze rechten (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.3, d) - Beklaagde - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Vertegenwoordiging door advocaat

Uit de artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM en artikel 14.3.d) IVBPR en het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces volgt dat een beklaagde het recht heeft om tegenwoordig te zijn bij het tegen hem gevoerde strafproces en te beslissen of hij zichzelf zal verdedigen; de beklaagde moet zijn strafproces daadwerkelijk kunnen volgen en eraan deelnemen, als hij dat wenst; hij moet overleg kunnen plegen met zijn raadsman, hem instructies kunnen geven, verklaringen afleggen en tegenspraak kunnen voeren over het bewijsmateriaal; de loutere omstandigheid dat de beklaagde zich kan laten vertegenwoordigen door een raadsman of effectief door een raadsman wordt vertegenwoordigd, volstaat niet om hem voormelde rechten van persoonlijke deelname aan het strafproces en overleg te plegen met zijn raadsman te ontzeggen (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

***International verdrag burgerrechten en politieke recht - Recht op een eerlijk proces -
Zwijgrecht - Recht op bijstand van een advocaat - Verbod op zelfincriminatie -
Draagwijdte***

Artikel 47bis, § 6, 9) Wetboek van Strafvordering, in werking getreden op 27 november 2016, is niet van toepassing op verhoren die daarvoor zijn afgenomen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 47bis Wetboek van Strafvordering
- Art. 32 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

***Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces -
Bijstand van een advocaat - Verhoor door de politie - Verdachte die van zijn vrijheid
is beroofd - Verhoor over andere feiten dan die waarvoor hij van zijn vrijheid is
beroofd - Draagwijdte***

Het recht op een eerlijk proces zoals gewaarborgd door artikel 6.1 en 6.3.c EVRM vereist dat aan een verdachte bijstand van een advocaat wordt verleend tijdens zijn verhoor door de politie indien hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt, wat onder meer het geval is wanneer hij van zijn vrijheid is beroofd; het is daarbij zonder belang of die vrijheidsberoving een gevolg is van de feiten waarover hij wordt verhoord dan wel van andere feiten aangezien het de vrijheidsberoving als dusdanig is die een bijzonder kwetsbare positie impliceert, zodat de omstandigheid dat een raadsman bijstand heeft verleend betreffende feiten waarvoor een verdachte van zijn vrijheid was beroofd, niet tot gevolg heeft dat hij ook bijstand heeft verleend voor de feiten waarvoor de betrokkene niet van zijn vrijheid was beroofd (1). (1) Cass. 30 april 2013, AR P.12.1133.N, AC 2013, nr. 269; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. 210; C. VAN DE HEYNING, "Het verhoor van kwetsbare personen na de Salduz-Bis-Wet: context, controversen en uitsluiting van het bewijs", T. Strafr.2018/2, 71-91; Y. LIÉGEOIS, "De 'Salduz+' wet van 21 november 2016: een nieuw hoogtepunt in het recht van toegang tot een advocaat onder dictaat van Europa", NC 2017/2, 105-129; B. DE SMET, "De Salduz bis-wet. Een nieuwe waaier van procedurele rechten", RW 2016-17, 722; M. COLETTE, "Legitieme horizontale strafvordering en het verhoor als dwangcommunicatie. Over het strafprocesrechtelijke vrijheidsbegrip en participatie in het licht van de Salduzrechtspraak", NC 2019/3, 211-233; P. TERSAGO, "Beuze's unfortunate legacy? De nieuwe wending in de Salduz-rechtspraak kritisch besproken vanuit juridisch en empirisch perspectief", NC 2020/2, 103-132.

5 mei 2020

P.18.0978.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.6](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Verzoek van beklagde om persoonlijk aan het proces deel te nemen - Onmogelijkheid te verschijnen. - Afwijzing van het verzoek - Beoordeling van de vonnisrechter

Het recht van de beklagde op persoonlijke deelname aan het strafproces en het recht overleg te plegen met zijn raadsman zijn niet absoluut; indien een beklagde de uitoefening van die rechten zelf onmogelijk maakt of indien de rechter van oordeel is dat rekening houdend met de concrete elementen van de zaak, zoals onder meer de redelijke termijn-vereiste en de gevolgen van het aanslepen van de zaak voor de betrouwbaarheid van het bewijs de behandeling van de strafvordering geen verder uitstel duldt, kan hij het verzoek van een beklagde om persoonlijk aanwezig te zijn bij de behandeling van de zaak en zelf of samen met zijn raadsman verweer te voeren, afwijzen; de rechter moet bij afwijzing er wel op toezien dat het recht op een eerlijk proces van die beklagde rekening houdend met de gehele rechtspleging voldoende is gewaarborgd (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Verbod van foltering - Maatregelen ter bescherming van de lichamelijke integriteit en gezondheid - Coronacrisis - Beoordeling door de rechter - Draagwijdte

Het staat niet aan de rechter die moet oordelen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, op vraag van een verzoeker tot voorlopige invrijheidstelling, opgave te doen van de concrete praktische en preventieve maatregelen die werden genomen ter bescherming van zijn lichamelijke integriteit in de instelling waar hij is opgesloten; het staat wel aan de rechter om in het licht van de door verzoeker tot invrijheidstelling aangevoerde concrete gegevens te onderzoeken of diens vrijheidsberoving in overeenstemming is met artikel 3 EVRM (1). (1) EHRM, Pantea t. Roemenië, 3 juni 2003, n° 33343/96.

21 april 2020

P.20.0404.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.6](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op toegang tot een onpartijdige rechter - Wettige verdenking - Veiligheidsmaatregel - Rijgeschiktheid - Beoordeling in een eerdere procedure - Nieuwe procedure voor hetzelfde rechtscollege - Beoordeling - Feitelijke gegevens

De enkele omstandigheid dat een politierechter in een afzonderlijke procedure iemands rijgeschiktheid heeft beoordeeld, volstaat als dusdanig niet om diens onpartijdigheid in twijfel te trekken in een latere procedure waarin de rijgeschiktheid van deze persoon opnieuw ter beoordeling voorligt; wanneer daartoe de voorwaarden zijn vervuld, kan de rechter immers in elke zaak op basis van de hem op dat ogenblik voorgelegde feitelijke gegevens besluiten om de in artikel 42 Wegverkeerswet bepaalde beveiligingsmaatregel op te leggen.

- Art. 42 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968
- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek
- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

31 maart 2020

P.20.0190.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.4](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Beklaagde - Recht op een eerlijk proces - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Vertegenwoordiging door advocaat

Uit de artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM en artikel 14.3.d) IVBPR en het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces volgt dat een beklaagde het recht heeft om tegenwoordig te zijn bij het tegen hem gevoerde strafproces en te beslissen of hij zichzelf zal verdedigen; de beklaagde moet zijn strafproces daadwerkelijk kunnen volgen en eraan deelnemen, als hij dat wenst; hij moet overleg kunnen plegen met zijn raadsman, hem instructies kunnen geven, verklaringen afleggen en tegenspraak kunnen voeren over het bewijsmateriaal; de loutere omstandigheid dat de beklaagde zich kan laten vertegenwoordigen door een raadsman of effectief door een raadsman wordt vertegenwoordigd, volstaat niet om hem voormelde rechten van persoonlijke deelname aan het strafproces en overleg te plegen met zijn raadsman te ontzeggen (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Beklaagde - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Vertegenwoordiging door advocaat

Uit de artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM en artikel 14.3.d) IVBPR en het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces volgt dat een beklaagde het recht heeft om tegenwoordig te zijn bij het tegen hem gevoerde strafproces en te beslissen of hij zichzelf zal verdedigen; de beklaagde moet zijn strafproces daadwerkelijk kunnen volgen en eraan deelnemen, als hij dat wenst; hij moet overleg kunnen plegen met zijn raadsman, hem instructies kunnen geven, verklaringen afleggen en tegenspraak kunnen voeren over het bewijsmateriaal; de loutere omstandigheid dat de beklaagde zich kan laten vertegenwoordigen door een raadsman of effectief door een raadsman wordt vertegenwoordigd, volstaat niet om hem voormelde rechten van persoonlijke deelname aan het strafproces en overleg te plegen met zijn raadsman te ontzeggen (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Europees aanhoudingsbevel - Vrijheid onder voorwaarden van beklaagde in het buitenland - Geen instemming met overlevering naar België - Verzoek van beklaagde om persoonlijk aan het proces deel te nemen - Verzoek om persoonlijk aan het proces deel te nemen - Afwijzing van het verzoek

Het enkele feit dat een beklaagde van wie op grond van een Europees aanhoudingsbevel de overlevering door België wordt gevraagd en die in afwachting van een beslissing door de uitvoerende staat over zijn overlevering aan België tegen betaling van een borgsom en onder voorwaarden is vrijgelaten en die naar moet worden aangenomen ter plaatse moet blijven, zich voor de gerechtelijke overheden van de uitvoerende staat verzet tegen die overlevering, houdt niet in dat deze beklaagde zijn recht om persoonlijk aanwezig te zijn bij de beoordeling van de tegen hem ingestelde strafvordering voor de Belgische vonnisgerechten en daar verweer te voeren onmogelijk maakt en berooft hem niet van deze rechten (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht op een eerlijk proces - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Europees aanhoudingsbevel - Vrijheid onder voorwaarden van beklaagde in het buitenland - Geen instemming met overlevering naar België - Verzoek om persoonlijk aan het proces deel te nemen - Afwijzing van het verzoek

Het enkele feit dat een beklaagde van wie op grond van een Europees aanhoudingsbevel de overlevering door België wordt gevraagd en die in afwachting van een beslissing door de uitvoerende staat over zijn overlevering aan België tegen betaling van een borgsom en onder voorwaarden is vrijgelaten en die naar moet worden aangenomen ter plaatse moet blijven, zich voor de gerechtelijke overheden van de uitvoerende staat verzet tegen die overlevering, houdt niet in dat deze beklaagde zijn recht om persoonlijk aanwezig te zijn bij de beoordeling van de tegen hem ingestelde strafvordering voor de Belgische vonnisgerechten en daar verweer te voeren onmogelijk maakt en berooft hem niet van deze rechten (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht op een eerlijk proces - Recht op persoonlijke deelname aan het strafproces - Recht op overleg met een advocaat - Verzoek van beklaagde om persoonlijk aan het proces deel te nemen - Onmogelijkheid om te verschijnen - Afwijzing van het verzoek - Beoordeling van de vonnisrechter

Het recht van de beklaagde op persoonlijke deelname aan het strafproces en het recht overleg te plegen met zijn raadsman zijn niet absoluut; indien een beklaagde de uitoefening van die rechten zelf onmogelijk maakt of indien de rechter van oordeel is dat rekening houdend met de concrete elementen van de zaak, zoals onder meer de redelijke termijn-vereiste en de gevolgen van het aanslepen van de zaak voor de betrouwbaarheid van het bewijs de behandeling van de strafvordering geen verder uitstel duldt, kan hij het verzoek van een beklaagde om persoonlijk aanwezig te zijn bij de behandeling van de zaak en zelf of samen met zijn raadsman verweer te voeren, afwijzen; de rechter moet bij afwijzing er wel op toezien dat het recht op een eerlijk proces van die beklaagde rekening houdend met de gehele rechtspleging voldoende is gewaarborgd (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Bewijs verkregen in strijd met het recht op bescherming van persoonsgegevens - Toelaatbaarheid van het bewijs

Het feit dat bewijselementen werden verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven of met het recht op bescherming van persoonsgegevens, heeft niet steeds een miskenning van het recht op een eerlijk proces tot gevolg; krachtens artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering worden onregelmatigheden waardoor geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarde wordt overtreden en die evenmin voldoen aan de erin vermelde voorwaarden, niet nietig verklaard of uit het debat geweerd; deze regel geldt voor alle onregelmatigheden, ongeacht of zij een inbreuk inhouden op een verdragsrechtelijk of grondwettelijk gewaarborgd recht (1). (1) Zie concl.

- Art. 126 Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie
- Art. 88bis Wetboek van Strafvordering
- Art. 32 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Artt. 6 en 8 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Verklaring van de verdachte zonder verwittiging van het zwijgrecht - Cautieplicht - Uitsluiting van bewijs - Recht op een eerlijk proces

Het recht op bijstand van een advocaat is verbonden met de cautieplicht, het zwijgrecht en het feit dat niemand kan verplicht worden zich te incrimineren.

- Art. 47bis Wetboek van Strafvordering
- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Bewijs - Bewijsvoering - Fouillering - Onregelmatig verkregen bewijs - Gebruik van het onregelmatig verkregen bewijs - Artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Nietigheid - Voorwaarden - Aantasting van het recht op een eerlijk proces - Draagwijdte

Krachtens artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering is onregelmatig verkregen bewijs slechts nietig en dient het bijgevolg te worden uitgesloten indien de naleving van de betrokken vormvoorwaarden wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast of het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces en de rechter oordeelt onaantastbaar op grond van de gegevens van de zaak of ingevolge de begane onregelmatigheid het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces; hij kan bij zijn oordeel, onder meer, één of meer van volgende omstandigheden in aanmerking nemen:- de onregelmatigheid werd al dan niet opzettelijk of ingevolge een niet te verontschuldigen onachtzaamheid begaan;- de ernst van het misdrijf overstijgt veruit de begane onregelmatigheid;- de onregelmatigheid betreft alleen een materieel element van het bestaan van het misdrijf;- de onregelmatigheid heeft een louter formeel karakter;de onregelmatigheid heeft geen weerslag op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm wordt beschermd; weliswaar moet de rechter niet noodzakelijk één of meerdere van die omstandigheden betrekken bij zijn beoordeling over het eerlijke karakter van het proces, maar de enkele omstandigheid dat de onregelmatigheid de beklagde niet belet tegenspraak te voeren over het bewijs of de verkrijging ervan, volstaat niet om te oordelen dat het gebruik van het onregelmatig verkregen bewijs niet in strijd is met het recht op een eerlijk proces (1). (1) Cass. 28 mei 2013, AR P.13.0066.N, AC 2013, nr. 327 met concl. van eerste advocaat-generaal P. DUINSLAEGER, RW 2013-14, 1616 en noot B. DE SMET, "Criteria en subcriteria voor de beoordeling van onregelmatigheden inzake de bewijsverkrijging".

5 mei 2020

P.19.1272.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Regeling der rechtspleging -

Miskening van het recht van verdediging - Verwijzing naar het vonnisgerecht - Aanhangigmaking van de zaak - Substantieel verzuim - Herstel - Rechten van verdediging in de fase ten gronde - Beoordeling

De enkele omstandigheid dat een inverdenkinggestelde niet regelmatig werd opgeroepen overeenkomstig artikel 127, §2 Wetboek van Strafvordering, om voor het onderzoeksgerecht te worden gehoord over de vordering tot regeling van de rechtspleging en de daaruit voortvloeiende miskening van het recht van verdediging van die inverdenkinggestelde houdt niet altijd en automatisch in dat dit verzuim dermate substantieel is dat de verwijzingsbeschikking daardoor voor onbestaande moet worden gehouden (1); het staat in dat geval aan het vonnisgerecht te onderzoeken of dit verzuim ertoe heeft geleid dat het recht van verdediging van de inverdenkinggestelde daadwerkelijk en onherstelbaar werd miskend zodat de verwijzingsbeschikking voor onbestaande moet worden gehouden; bij die beoordeling dient het vonnisgerecht meer bepaald na te gaan of het verzuim niet kon worden en werd geredieerd door de rechten die de inverdenkinggestelde voor het vonnisgerecht kan laten gelden. (1) Cass. 2 maart 2016, AR P.15.1448.F, AC 2016, nr. 152; Cass. 30 september 2015, AR P.15.0802.F, AC 2015, nr. 572.

- Artt. 127 en 182 Wetboek van Strafvordering
- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0077.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht op vertaling - Essentiële stukken voor de verdediging

Uit de bepalingen van de EU-Richtlijn 2010/64/EU, om te zetten naar Belgisch recht voor 27 oktober 2013, volgt dat elke beklagde in de regel recht heeft op een schriftelijke vertaling voor de voor hem relevante stukken, die essentieel zijn voor zijn verweer; als essentiële stukken zijn aangemerkt: de beslissingen tot vrijheidsbeneming, de tenlastelegging in de dagvaarding en de vonnissen; voor wat de andere processtukken betreft, oordeelt de rechter onaantastbaar of ze essentieel zijn voor de effectieve uitoefening van het recht van verdediging; hij kan daarbij alle relevante omstandigheden ter vrijwaring van dat recht in aanmerking nemen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 3.2 en 3.3 Wet 28 oktober 2016 houdende verdere omzetting van de Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures en van de Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parle
- Art. 6.3.e Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Vordering tot strafvermindering en tot toekenning van een uitstel - Verwerping - Motivering - Omstandigheid dat de beklagde op de vlucht slaat en zich aan de vervolging onttrekt - Recht van verdediging

De omstandigheid dat de beklaagde op de vlucht slaat en zich aan de vervolging onttrekt, houdt geen verband met de uitoefening van zijn recht van verdediging voor een gerecht in het licht van zijn verweer tegen een tegen hem uitgebrachte beschuldiging (1); de verwerping van de vordering tot strafvermindering en tot toekenning van een uitstel van tenuitvoerlegging van die straf op grond van die omstandigheid houdt dus geen bestraffing van zijn vrije keuze van verweer in. (Art. 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering; art. 8, § 1, vierde lid, Probatiewet; art. 6.3 EVRM). (1) "Binnen de perken van de wet en de verdragsbepalingen die in België rechtstreekse werking hebben, bepaalt de rechter in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuk en de persoonlijkheid van de dader; het Hof vermog evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing niet blijkt dat er werd geoordeeld met schending van die verdragsbepalingen" (Cass. 24 mei 2016, AR P.15.1604.N, AC 2016, nr. 342, § 51 ; zie Cass. 4 mei 2010, AR P.10.0156.N, AC 2010, nr. 311 ; Cass. 4 juni 2008, AR P.08.0489.F, AC 2008, nr. 345 ; Cass. 21 september 1994, AR P.94.0495.F, AC 1994, nr. 391 ; Cass. 13 augustus 1986, AR 674, AC 1985-86, nr. 695).

- Art. 6.3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome
- Art. 8, § 1, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie
- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

29 april 2020

P.20.0021.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200429.2F.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Gegevens verstrekt door telecom-operatoren - Gebrek aan regels over de bewaring van data - Toelaatbaarheid van het bewijs

Het feit dat bewijselementen werden verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven of met het recht op bescherming van persoonsgegevens, heeft niet steeds een miskennis van het recht op een eerlijk proces tot gevolg ; krachtens artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering worden onregelmatigheden waardoor geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarde wordt overtreden en die evenmin voldoen aan de erin vermelde voorwaarden, niet nietig verklaard of uit het debat geweerd; deze regel geldt voor alle onregelmatigheden, ongeacht of zij een inbreuk inhouden op een verdragsrechtelijk of grondwettelijk gewaarborgd recht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 126 Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie
- Art. 88bis Wetboek van Strafvordering
- Art. 32 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Artt. 6 en 8 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Bewijs verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven - Toelaatbaarheid van het bewijs

Het feit dat bewijselementen werden verkregen in strijd met het recht op eerbiediging van het privéleven of met het recht op bescherming van persoonsgegevens, heeft niet steeds een miskennis van het recht op een eerlijk proces tot gevolg ; krachtens artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering worden onregelmatigheden waardoor geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarde wordt overtreden en die evenmin voldoen aan de erin vermelde voorwaarden, niet nietig verklaard of uit het debat geweerd; deze regel geldt voor alle onregelmatigheden, ongeacht of zij een inbreuk inhouden op een verdragsrechtelijk of grondwettelijk gewaarborgd recht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 126 Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie
- Art. 88bis Wetboek van Strafvordering
- Art. 32 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Artt. 6 en 8 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op tegenspraak - Informatie over feiten die nog het voorwerp blijven van een lopend gerechtelijk onderzoek - Beoordeling door vonnisrechter

De enkele omstandigheid dat een beklaagde in het gerechtelijk onderzoek dat voortduurt na zijn verwijzing, verdacht wordt van feiten die verwant zijn of lijken te zijn met deze waarvoor hij is verwezen, impliceert niet dat het om dezelfde feiten gaat, de zaak voor het vonnisgerecht niet in staat van wijzen is, dat de beklaagde voor dat gerecht zijn recht van verdediging niet te volle kan uitoefenen of dat hij nog voorwerp zal uitmaken van een tweede vervolging (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 127, 130, 182 en 190 Wetboek van Strafvordering
- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht op een eerlijk proces - Bijstand van een advocaat - Verhoor door de politie - Verdachte die van zijn vrijheid is beroofd - Verhoor over andere feiten dan die waarvoor hij van zijn vrijheid is beroofd - Draagwijdte

Het recht op een eerlijk proces zoals gewaarborgd door artikel 6.1 en 6.3.c EVRM vereist dat aan een verdachte bijstand van een advocaat wordt verleend tijdens zijn verhoor door de politie indien hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt, wat onder meer het geval is wanneer hij van zijn vrijheid is beroofd; het is daarbij zonder belang of die vrijheidsberoving een gevolg is van de feiten waarover hij wordt verhoord dan wel van andere feiten aangezien het de vrijheidsberoving als dusdanig is die een bijzonder kwetsbare positie impliceert, zodat de omstandigheid dat een raadsman bijstand heeft verleend betreffende feiten waarvoor een verdachte van zijn vrijheid was beroofd, niet tot gevolg heeft dat hij ook bijstand heeft verleend voor de feiten waarvoor de betrokkene niet van zijn vrijheid was beroofd (1). (1) Cass. 30 april 2013, AR P.12.1133.N, AC 2013, nr. 269; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. 210; C. VAN DE HEYNING, "Het verhoor van kwetsbare personen na de Salduz-Bis-Wet: context, controversen en uitsluiting van het bewijs", T. Strafr.2018/2, 71-91; Y. LIÉGEOIS, "De 'Salduz+' wet van 21 november 2016: een nieuw hoogtepunt in het recht van toegang tot een advocaat onder dictaat van Europa", NC 2017/2, 105-129; B. DE SMET, "De Salduz bis-wet. Een nieuwe waaier van procedurele rechten", RW 2016-17, 722; M. COLETTE, "Legitieme horizontale strafvordering en het verhoor als dwangcommunicatie. Over het strafprocesrechtelijke vrijheidsbegrip en participatie in het licht van de Salduzrechtspraak", NC 2019/3, 211-233; P. TERSAGO, "Beuze's unfortunate legacy? De nieuwe wending in de Salduz-rechtspraak kritisch besproken vanuit juridisch en empirisch perspectief", NC 2020/2, 103-132.

5 mei 2020

P.18.0978.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.6](#)

AC nr. ...

***Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces -
Zwijgrecht - Recht op bijstand van een advocaat - Verbod op zelfincriminatie -
Draagwijdte***

Het recht op bijstand van een advocaat is verbonden met de cautieplicht, het zwijgrecht en het feit dat niemand kan verplicht worden zich te incrimineren.

- Art. 47bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 14 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

***Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht op bijstand van een advocaat
tijdens een verhoor verdachte - Begrip verdachte in een kwetsbare positie -
Beoordeling door vonnisrechter - Uitsluiting van bewijs - Recht op een eerlijk proces***

Het recht op een eerlijk proces vereist slechts dat aan een verdachte bijstand van een advocaat wordt verleend tijdens zijn verhoor door de politie, in zoverre hij zich in een kwetsbare positie bevindt; het staat aan de rechter om aan de hand van concrete gegevens van de zaak na te gaan of de beklaagde zich tijdens zijn verhoren in een bijzonder kwetsbare positie bevond en, zo dit het geval is, of het niet-uitsluiten van bepaalde verhoren die tijdens het strafonderzoek werden afgelegd zonder bijstand van een advocaat of miskening van de cautieplicht, tot gevolg heeft dat het recht op een eerlijk proces in zijn geheel is miskend (1). (1) Zie concl. OM.

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht op bijstand van een advocaat - Verhoor van de verdachte - Bewijs

Het recht op een eerlijk proces vereist slechts dat aan een verdachte bijstand van een advocaat wordt verleend tijdens zijn verhoor door de politie, in zoverre hij zich in een kwetsbare positie bevindt; het staat aan de rechter om aan de hand van concrete gegevens van de zaak na te gaan of de beklaagde zich tijdens zijn verhoren in een bijzonder kwetsbare positie bevond en, zo dit het geval is, of het niet-uitsluiten van bepaalde verhoren die tijdens het strafonderzoek werden afgelegd zonder bijstand van een advocaat of miskening van de cautieplicht, tot gevolg heeft dat het recht op een eerlijk proces in zijn geheel is miskend (1). (1) Zie concl. OM.

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op toegang tot een onpartijdige rechter - Wettige verdenking - Schijn van partijdigheid - Objectieve gegevens

Er is wettige verdenking in de zin van artikel 828, 1° Gerechtelijk Wetboek indien de aangevoerde feiten bij de partijen of derden de indruk kunnen wekken dat de gewraakte rechter zijn ambt niet kan uitoefenen met de nodige onafhankelijkheid of onpartijdigheid en die indruk als objectief gerechtvaardigd kan worden aangenomen (1). (1) Zie Cass. 9 december 2014, AR P.14.1809.N, AC 2014, nr. 771; Cass. 20 juni 2013, AR P.13.1085.N, AC 2013, nr. 384.

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

31 maart 2020

P.20.0190.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.4](#)

AC nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE

GEZAG VAN GEWIJSDE

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Gezag van gewijsde

Het gezag van gewijsde strekt zich uit tot wat de rechter over een geschilpunt heeft beslist, en tot wat, om reden dat het geschil dat voor hem is gebracht en waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, de noodzakelijke grondslag, al weze het impliciet, van zijn beslissing uitmaakt (1). (1) Cass. 4 december 2008, AR C.07.0412.F, AC 2008, nr. 698.

- Art. 23 Gerechtelijk Wetboek

7 mei 2020

C.19.0218.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.4](#)

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Voorwerp en oorzaak van een definitief beslechte rechtsvordering - Voorwerp en oorzaak van een nieuwe rechtsvordering - Dezelfde partijen - Gedeeltelijke overeenstemming van een aanspraak of betwisting

Uit de omstandigheid dat het voorwerp en de oorzaak van een definitief beslechte rechtsvordering niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet noodzakelijk dat die overeenstemming ontbreekt voor elke aanspraak of betwisting die een partij in het ene of het andere geding aanvoert, noch dat de rechter een aanspraak kan aannemen waarvan de grondslag onverenigbaar is met wat vroeger is beslist (1). (1) Cass. 8 maart 2013, AR C.12.0322.N, AC 2013, nr. 163.

- Art. 23 Gerechtelijk Wetboek

7 mei 2020

C.19.0218.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.4](#)

AC nr. ...

RECHTERLIJKE ORGANISATIE

STRAFZAKEN

Strafzaken - Strafvueroeringsrechtbank - Vonnis - Uitspraak - Aanwezigheid van de assessoren - Aanwezigheid van het openbaar ministerie

Artikel 782bis, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat het vonnis wordt uitgesproken door de voorzitter van de kamer, zelfs in afwezigheid van de andere rechters en, behalve voor straf- en in voorkomend geval voor tuchtzaken, van het openbaar ministerie; uit de tekst van deze bepaling en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat in strafzaken en dus ook voor wat betreft de strafvueroeringsrechtbank het vonnis kan worden uitgesproken door de voorzitter in aanwezigheid van het openbaar ministerie en dus zonder dat de aanwezigheid van de assessoren is vereist (1). (1) Cass. 14 januari 2009, AR P.08.1346.F, AC 2009, nr. 27. Vóór de wijziging van artikel 782bis, eerste lid, Ger. W. door artikel 84 van de wet van 8 juni 2008 was ook de aanwezigheid van de assessoren vereist bij de uitspraak - zie Cass. 28 november 2007, AR P.07.1558.F, AC 2007, nr. 590 met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH op datum in Pas. Zie ook F. VAN VOLSEM, "De ondertekening en de uitspraak van vonnissen en arresten in politie- en correctionele zaken door een collegiale kamer", RABG 2019/8, 646-648, nr. 5.3-5.5.

5 mei 2020

P.20.0412.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.7](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Voorlopige hechtenis - Voorlopige invrijheidstelling - Hof van beroep - Uitspraak - Toepassing van artikel 782bis Gerechtelijk Wetboek

Wanneer het hof van beroep, correctionele kamer, in hoger beroep beslist over een verzoek tot invrijheidstelling overeenkomstig de artikelen 27, § 1, 1°, en 30 Voorlopige Hechteniswet wordt die beslissing niet uitgesproken., zodat op een dergelijk arrest artikel 782bis Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing is; geen enkele wetsbepaling vereist dat het hof van beroep, correctionele kamer, een dergelijk arrest wijst in tegenwoordigheid van het openbaar ministerie (1). (1) Cass. 15 maart 1995, AR P.95.0293.F, AC 1995, nr. 151.

21 april 2020

P.20.0405.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.7](#)

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging - Taak van de rechter - Recht van verdediging van partijen - Eerbiediging

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging wordt niet miskend wanneer de rechter zijn beslissing steunt op elementen waarvan de partijen, gelet op het verloop van het debat, mochten verwachten dat de rechter ze in zijn oordeel zou betrekken en waarover zij tegenspraak hebben kunnen voeren.

7 mei 2020

C.19.0109.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.1](#)

AC nr. ...

- Rechtsmisbruik - Belangen in het geding - Beoordeling - Feitenrechter

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en voorzichtig persoon; dat is onder meer het geval wanneer het veroorzaakte nadeel buiten verhouding staat tot het voordeel dat de houder van het recht nastreeft of heeft verkregen; bij de beoordeling van de belangen die in het geding zijn, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak; de rechter oordeelt op grond van de omstandigheden van de zaak onaantastbaar of de uitoefening van een recht rechtsmisbruik uitmaakt; het Hof gaat niettemin na of de rechter uit zijn vaststellingen dergelijk misbruik kon afleiden (1). (1) Cass. 27 januari 2020, AR C.19.0020.N, AC 2020, nr. 75; Cass. 3 februari 2017, AR C.16.0055.N, AC 2017, nr. 82; Cass. 9 maart 2009, AR C.08.0331.F, AC 2009, nr. 182.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

27 april 2020

C.19.0435.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3](#)

AC nr. ...

- Vermoeden van onschuld - Misdrijven in verband met faillissement en bedrieglijk onvermogen - Artikel 489ter, 1°, Strafwetboek - Verduistering van activa - Vermoedens - Draagwijdte

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren en hij mag daarbij rekening houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklagde geven; zodoende kan de rechter die op grond van de laatst beschikbare boekhouding van een gefailleerde vennootschap vaststelt dat bepaalde activa haar toebehoorden vóór het faillissement, aan de zaakvoerder die instond voor het beheer van die vennootschap vragen om een aannemelijke verantwoording te verstrekken voor het feit dat die activa na het faillissement niet konden worden aangetroffen en bij gebrek daaraan kan de rechter op grond van feitelijke vermoedens oordelen dat die zaakvoerder deze activa met het vereiste opzet heeft verduisterd in de zin van artikel 489ter, 1°, Strafwetboek, zonder dat hij enige feitelijke gedraging van de zaakvoerder met betrekking tot die activa moet vaststellen en zonder dat hij aldus het vermoeden van onschuld noch enige bewijslastregel in strafzaken miskent (1). (1) A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 2010, 6de herwerkte uitgave, 336-338.

5 mei 2020

P.20.0036.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.4](#)

AC nr. ...

- Rechtsmisbruik

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en voorzichtig persoon; dat is onder meer het geval wanneer het veroorzaakte nadeel buiten verhouding staat tot het voordeel dat de houder van het recht nastreeft of heeft verkregen; bij de beoordeling van de belangen die in het geding zijn, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak; de rechter oordeelt op grond van de omstandigheden van de zaak onaantastbaar of de uitoefening van een recht rechtsmisbruik uitmaakt; het Hof gaat niettemin na of de rechter uit zijn vaststellingen dergelijk misbruik kon afleiden (1). (1) Cass. 27 januari 2020, AR C.19.0020.N, AC 2020, nr. 75; Cass. 3 februari 2017, AR C.16.0055.N, AC 2017, nr. 82; Cass. 9 maart 2009, AR C.08.0331.F, AC 2009, nr. 182.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

27 april 2020

C.19.0435.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3](#)

AC nr. ...

- Algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging - Taak van de rechter - Ambtshalve toepassen van een rechtsgrond - Ambtshalve toepassen van een wetsbepaling van aanvullend recht

De rechter miskent het recht van verdediging niet wanneer hij op de door partijen aangevoerde feiten een rechtsgrond toepast zonder de partijen toe te laten daarover tegenspraak te voeren, noch wanneer hij bij het ambtshalve toepassen van een wetsbepaling van aanvullend recht nagaat of partijen niet contractueel van deze bepaling zijn afgeweken en hij partijen daarover slechts bevroegt indien de regelmatig aan zijn beoordeling voorgelegde gegevens enige aanwijzing in die zin bevatten (1). (1) Zie Cass. 17 maart 2016, AR C.15.0235.N, AC 2016, nr. 189.

7 mei 2020

C.19.0109.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200507.1N.1](#)

AC nr. ...

RECHTSMISBRUIK

- Wederzijdse toegevingen

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en voorzichtig persoon; dat is onder meer het geval wanneer het veroorzaakte nadeel buiten verhouding staat tot het voordeel dat de houder van het recht nastreeft of heeft verkregen; bij de beoordeling van de belangen die in het geding zijn, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak; de rechter oordeelt op grond van de omstandigheden van de zaak onaantastbaar of de uitoefening van een recht rechtsmisbruik uitmaakt; het Hof gaat niettemin na of de rechter uit zijn vaststellingen dergelijk misbruik kon afleiden (1). (1) Cass. 27 januari 2020, AR C.19.0020.N, AC 2020, nr. 75; Cass. 3 februari 2017, AR C.16.0055.N, AC 2017, nr. 82; Cass. 9 maart 2009, AR C.08.0331.F, AC 2009, nr. 182.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

27 april 2020

C.19.0435.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3](#)

AC nr. ...

- Belangen in het geding - Beoordeling - Feitenrechter

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en voorzichtig persoon; dat is onder meer het geval wanneer het veroorzaakte nadeel buiten verhouding staat tot het voordeel dat de houder van het recht nastreeft of heeft verkregen; bij de beoordeling van de belangen die in het geding zijn, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak; de rechter oordeelt op grond van de omstandigheden van de zaak onaantastbaar of de uitoefening van een recht rechtsmisbruik uitmaakt; het Hof gaat niettemin na of de rechter uit zijn vaststellingen dergelijk misbruik kon afleiden (1). (1) Cass. 27 januari 2020, AR C.19.0020.N, AC 2020, nr. 75; Cass. 3 februari 2017, AR C.16.0055.N, AC 2017, nr. 82; Cass. 9 maart 2009, AR C.08.0331.F, AC 2009, nr. 182.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

27 april 2020

C.19.0435.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.3](#)

AC nr. ...

RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

- Aanleg

Een verstekprocedure en een procedure op verzet vormen tezamen slechts één en dezelfde aanleg.

5 maart 2020

C.19.0290.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200305.1N.5](#)

AC nr. ...

- Aantal - Aanleg

De in het gelijk gestelde partij heeft slechts recht op één rechtsplegingsvergoeding per aanleg.

- Art. 1 zoals gewijzigd bij KB 29 maart 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek (...)

- Art. 1 KB 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid

5 maart 2020

C.19.0290.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200305.1N.5](#)

AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN

GEEN CONCLUSIE

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Vreemdelingen - Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat uitspraak doet over de wettigheid van de hechtenis - Motivering - Vermelding van de bepalingen van de procedurewetten

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de onderzoeksgerechten die van een verzoekschrift kennismaken met toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet, om in hun beslissing melding te maken van de door hun toegepaste bepalingen van de procedurewetten.

- Artt. 71 en 72 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

6 mei 2020

P.20.0445.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.10](#)

AC nr. ...

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Vordering tot strafvermindering en tot toekenning van een uitstel - Verwerping - Motivering - Omstandigheid dat de beklaagde op de vlucht slaat en zich aan de vervolging onttrekt - Recht van verdediging

De omstandigheid dat de beklaagde op de vlucht slaat en zich aan de vervolging onttrekt, houdt geen verband met de uitoefening van zijn recht van verdediging voor een gerecht in het licht van zijn verweer tegen een tegen hem uitgebrachte beschuldiging (1); de verwerping van de vordering tot strafvermindering en tot toekenning van een uitstel van tenuitvoerlegging van die straf op grond van die omstandigheid houdt dus geen bestraffing van zijn vrije keuze van verweer in. (Art. 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering; art. 8, § 1, vierde lid, Probatiewet; art. 6.3 EVRM). (1) "Binnen de perken van de wet en de verdragsbepalingen die in België rechtstreekse werking hebben, bepaalt de rechter in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuk en de persoonlijkheid van de dader; het Hof vermag evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing niet blijkt dat er werd geoordeeld met schending van die verdragsbepalingen" (Cass. 24 mei 2016, AR P.15.1604.N, AC 2016, nr. 342, § 51 ; zie Cass. 4 mei 2010, AR P.10.0156.N, AC 2010, nr. 311 ; Cass. 4 juni 2008, AR P.08.0489.F, AC 2008, nr. 345 ; Cass. 21 september 1994, AR P.94.0495.F, AC 1994, nr. 391 ; Cass. 13 augustus 1986, AR 674, AC 1985-86, nr. 695).

- Art. 6.3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

- Art. 8, § 1, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

29 april 2020

P.20.0021.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200429.2F.1](#)

AC nr. ...

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Eendaadse samenloop van misdrijven door eenheid van opzet - Onderscheiden vonnis - Toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek - Motivering

Wanneer de beklaagde verzoekt om toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek, en de rechter dat verzoek bij ontstentenis van andersluidende conclusie van het openbaar ministerie toewijst, mag hij zijn beslissing bondig met redenen omkleden door een onaantastbare beoordeling in feite van het bestaan van een eenheid van opzet tussen de feiten die bij hem aanhangig zijn gemaakt en die welke het voorwerp hebben uitgemaakt van een eerdere, in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke beslissing.

- Art. 65 Strafwetboek

6 mei 2020

P.20.0029.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.2](#)

AC nr. ...

OP CONCLUSIE

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Heromschrijving van de telastlegging - Behoud van de incriminatieperiode - Wijziging van de uitvoeringsbesluiten van de strafbaarstelling in de incriminatieperiode - Motivering

Indien de vonnisrechter de telastlegging heromschrijft zonder wijziging van de incriminatieperiode en de beklaagde schuldig verklaart onder gelding van een koninklijk besluit dat een ander koninklijk besluit opheft, is het niet vereist dat hij uitdrukkelijk het bewijs vaststelt van de strafbare feiten gepleegd onder gelding van elk koninklijk besluit

- Artt. 46, 47 en 58 KB 16 februari 2016 betreffende de identificatie en de encoding van de paardachtigen in een centrale gegevensbank

- Art. 145, § 2 betreffende geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik - Deel 2 : Geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (art. 141 tot en met 285) en bijlagen

- Artt. 23, § 1, 2°, en 26 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

10 maart 2020

P.19.1164.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200310.2N.7](#)

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Voorlopige hechtenis - Voorlopige invrijheidstelling - Weigering - Schending van artikel 3 EVRM - Verbod van foltering - Maatregelen ter bescherming van de lichamelijke integriteit en gezondheid - Coronacrisis - Beoordeling door de rechter - Draagwijdte

Het staat niet aan de rechter die moet oordelen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, op vraag van een verzoeker tot voorlopige invrijheidstelling, opgave te doen van de concrete praktische en preventieve maatregelen die werden genomen ter bescherming van zijn lichamelijke integriteit in de instelling waar hij is opgesloten; het staat wel aan de rechter om in het licht van de door verzoeker tot invrijheidstelling aangevoerde concrete gegevens te onderzoeken of diens vrijheidsberoving in overeenstemming is met artikel 3 EVRM (1). (1) EHRM, Pantea t. Roemenië, 3 juni 2003, n° 33343/96.

21 april 2020

P.20.0404.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.6](#)

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verstekvonnis - Betekening aan het openbaar ministerie - Regelmatigheid van de betekening - Hoger beroep - Termijn - Ontvankelijkheid - Regelmatigheid van de betekening - Standpunt van het openbaar ministerie - Beoordelingsvrijheid van de rechter

Uit geen enkele bepaling volgt dat het appelgerecht dat moet oordelen over de tijdigheid van een hoger beroep tegen een verstekvonnis, gebonden is door het standpunt van het openbaar ministerie bij het appelgerecht dat de betekening van het verstekvonnis onregelmatig is; het staat immers aan het appelgerecht in het licht van alle feitelijke gegevens van de zaak zich daarover uit te spreken.

- Artt. 32 en 40 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

31 maart 2020

P.20.0093.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.6](#)

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Motivering in rechte - Strafvordering - Veroordeling - Misdrijf waarbij de minderjarigheid van het slachtoffer een bestanddeel of verzwarende omstandigheid is - Vermelding van de wettelijke bepalingen

Uit de artikelen 163, eerste lid, 195, eerste lid, en 211 Wetboek van Strafvordering volgt voor de strafrechter de verplichting in een veroordelende beslissing de wettelijke bepalingen te vermelden die de bestanddelen van het ten laste gelegde misdrijf vaststellen, alsook die waarbij de straf wordt bepaald; die bepalingen verplichten de strafrechter evenwel niet om indien hij veroordeelt wegens een misdrijf waarbij de minderjarigheid van het slachtoffer een bestanddeel is van het misdrijf of een verzwarende omstandigheid, artikel 100ter Strafwetboek te vermelden, dat omschrijft wie minderjarig is (1). (1) Cass. 26 april 2011, AR P.10.1972.N, AC 2011, nr. 278.

21 april 2020

P.20.0051.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.2](#)

AC nr. ...

Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Grief die de tegenstrijdigheid tussen een reden en het dictum van de beslissing aanvoert - Ontvankelijkheid

Wanneer het onderzoek van de aangevoerde tegenstrijdigheid de uitlegging veronderstelt van de wettelijke bepalingen die door het arrest worden toegepast, houdt die grief, die niet gelijkstaat met een gebrek aan redenen, geen verband met artikel 149 van de Grondwet (1). (1) Cass. 6 december 2013, AR C.12.0112.F, AC 2013, nr. 664.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

22 mei 2020

C.19.0196.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.4](#)

AC nr. ...

REGISTRATIE (RECHT VAN)

- Veinzing - Begrip - Schenking van een geldsom - Aankoop van onroerende goederen van de schenker door de begiftigde - Schenking van de verkoper aan de koper van een geldsom die met de aankoop prijs overeenstemt - Overlijden van de schenker

Van verboden simulatie ten aanzien van de fiscus en dus belastingfraude is geen sprake als de partijen, met het oog op de meest voordelige belastingregeling, gebruikmaken van de vrijheid van overeenkomst, zonder evenwel enige wettelijke verplichting te miskennen, en handelingen verrichten waarvan zij alle gevolgen aanvaarden, ook al worden die handelingen enkel en alleen verricht om de belastingen te verminderen (1). (1) Cass. 4 december 2015, AR F.13.0165.F, AC 2015, nr. 731, met concl. OM op datum in Pas.

- Artt. 1134, 1165, 1321 en 1353 Burgerlijk Wetboek

22 mei 2020

F.19.0099.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200522.1F.6](#)

AC nr. ...

STRAF

ALLERLEI

Allerlei - Vordering tot strafvermindering en tot toekenning van een uitstel - Verwerping - Motivering - Omstandigheid dat de beklaagde op de vlucht slaat en zich aan de vervolging onttrekt - Recht van verdediging

De omstandigheid dat de beklaagde op de vlucht slaat en zich aan de vervolging onttrekt, houdt geen verband met de uitoefening van zijn recht van verdediging voor een gerecht in het licht van zijn verweer tegen een tegen hem uitgebrachte beschuldiging (1); de verwerping van de vordering tot strafvermindering en tot toekenning van een uitstel van tenuitvoerlegging van die straf op grond van die omstandigheid houdt dus geen bestraffing van zijn vrije keuze van verweer in. (Art. 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering; art. 8, § 1, vierde lid, Probatiewet; art. 6.3 EVRM). (1) "Binnen de perken van de wet en de verdragsbepalingen die in België rechtstreekse werking hebben, bepaalt de rechter in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuk en de persoonlijkheid van de dader; het Hof vermag evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing niet blijkt dat er werd geoordeeld met schending van die verdragsbepalingen" (Cass. 24 mei 2016, AR P.15.1604.N, AC 2016, nr. 342, § 51 ; zie Cass. 4 mei 2010, AR P.10.0156.N, AC 2010, nr. 311 ; Cass. 4 juni 2008, AR P.08.0489.F, AC 2008, nr. 345 ; Cass. 21 september 1994, AR P.94.0495.F, AC 1994, nr. 391 ; Cass. 13 augustus 1986, AR 674, AC 1985-86, nr. 695).

- Art. 6.3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome
- Art. 8, § 1, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie
- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

29 april 2020

P.20.0021.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200429.2F.1](#)

AC nr. ...

AUTRES PEINES

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Activa van een criminele organisatie - Illegale vermogensvoordelen - Verplichte verbeurdverklaring

Artikel 43quater, § 4, Strafwetboek, dat een bijzondere toepassing is van de verplichte verbeurdverklaring op grond van artikel 42, 1°, Strafwetboek, bepaalt dat het vermogen dat ter beschikking staat van een criminele organisatie moet worden verbeurdverklaard onder voorbehoud van de rechten van derden ter goeder trouw; die bepaling omvat elk goed dat ter beschikking staat van een criminele organisatie voor de uitoefening van haar activiteiten; daartoe kunnen ook uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen behoren (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 42, 1°, en 43quater, § 4 Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Verbeurdverklaring per equivalent - Onaantasbare beoordeling strafrechter

Een vermogensvoordeel is uit het misdrijf verkregen indien er een causaal verband bestaat tussen dit misdrijf en het vermogensvoordeel; het is noodzakelijk maar voldoende dat wordt vastgesteld dat de in aanmerking genomen vermogensvoordelen voortkwamen uit de wederrechtelijke activiteit (1). (1) Zie concl. OM.

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Activa van een criminele organisatie - Illegale vermogensvoordelen - Ganse vermogen van de criminele organisatie - Verplichte verbeurdverklaring

Een criminele organisatie is niet te vereenzelvigen met de misdrijven die binnen het kader van die organisatie worden gepleegd; een dergelijke organisatie kan, naast illegale activiteiten, ook legale activiteiten uitoefenen; dat laatste belet als dusdanig niet dat het ganse vermogen dat ter beschikking staat van die organisatie wordt verbeurd verklaard.

- Art. 43quater, § 4 Wetboek van Strafvordering

- Art. 324bis Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Raming illegaal vermogensvoordeel - Controle van het Hof

De rechter oordeelt onaantastbaar of een bewezen verklaard misdrijf voor de beklaagde vermogensvoordelen heeft opgeleverd en welk daarvan het bedrag is; in voorkomend geval kan de rechter de geldwaarde ervan ramen overeenkomstig artikel 43bis, tweede lid, Strafwetboek; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de feiten die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 42, 3°, en 43bis Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

SAMENLOOP

Samenloop - Gescheiden berechting - Eendaadse samenloop van misdrijven door eenheid van opzet - Toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek - Motivering

Wanneer de beklaagde verzoekt om toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek, en de rechter dat verzoek bij ontstentenis van andersluidende conclusie van het openbaar ministerie toewijst, mag hij zijn beslissing bondig met redenen omkleden door een onaantastbare beoordeling in feite van het bestaan van een eenheid van opzet tussen de feiten die bij hem aanhangig zijn gemaakt en die welke het voorwerp hebben uitgemaakt van een eerdere, in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke beslissing.

- Art. 65 Strafwetboek

6 mei 2020

P.20.0029.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.2](#)

AC nr. ...

Samenloop - Eendaadse - Eendaadse samenloop van misdrijven door eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht van het Hof

Voor de toepassing van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek beoordeelt de rechter op onaantastbare wijze in feite of er eenheid van opzet is tussen de bij hem aanhangig gemaakte feiten en de reeds berechte feiten; het Hof dient evenwel na te gaan of de rechter uit de feiten die hij heeft vastgesteld het bestaan of het ontbreken van die eenheid van opzet wettig heeft kunnen afleiden (1). (1) Cass. 17 juni 2014, AR P.14.0472.N, AC 2014, nr. 438; Cass. 8 februari 2012, AR P.11.1918.F, AC 2012, nr. 92.

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

6 mei 2020

P.20.0029.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.2](#)

AC nr. ...

Samenloop - Eendaadse - Eendaadse samenloop van misdrijven door eenheid van opzet

De eendaadse samenloop van misdrijven door eenheid van opzet, bedoeld in artikel 65 Strafwetboek, is de samenloop van meerdere misdrijven die geacht worden één enkel strafbaar feit te vormen omdat ze de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet.

- Art. 65 Strafwetboek

6 mei 2020

P.20.0029.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.2](#)

AC nr. ...

STRAFUITVOERING

- Strafuitvoeringsrechtbank - Vonnis - Uitspraak - Aanwezigheid van de assessoren - Aanwezigheid van het openbaar ministerie

Artikel 782bis, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat het vonnis wordt uitgesproken door de voorzitter van de kamer, zelfs in afwezigheid van de andere rechters en, behalve voor straf- en in voorkomend geval voor tuchtzaken, van het openbaar ministerie; uit de tekst van deze bepaling en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat in strafzaken en dus ook voor wat betreft de strafuitvoeringsrechtbank het vonnis kan worden uitgesproken door de voorzitter in aanwezigheid van het openbaar ministerie en dus zonder dat de aanwezigheid van de assessoren is vereist (1). (1) Cass. 14 januari 2009, AR P.08.1346.F, AC 2009, nr. 27. Vóór de wijziging van artikel 782bis, eerste lid, Ger. W. door artikel 84 van de wet van 8 juni 2008 was ook de aanwezigheid van de assessoren vereist bij de uitspraak - zie Cass. 28 november 2007, AR P.07.1558.F, AC 2007, nr. 590 met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH op datum in Pas. Zie ook F. VAN VOLSEM, "De ondertekening en de uitspraak van vonnissen en arresten in politie- en correctionele zaken door een collegiale kamer", RABG 2019/8, 646-648, nr. 5.3-5.5.

5 mei 2020

P.20.0412.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.7](#)

AC nr. ...

STRAFVORDERING

- Onderzoek ter terechtzitting - Beklaagde - Onmogelijkheid om persoonlijk aanwezig te zijn - Verzoek om uitstel - Afsplitsing van de zaak - Beoordeling van de vonnisrechter - Vereiste van redelijke termijn - Betrouwbaarheid van het bewijs

Het staat aan de vonnisgerechten om indien de beklaagde die zich verzet tegen een overlevering naar België verzoekt om persoonlijk aanwezig te kunnen zijn en verweer te voeren, de behandeling van de zaak tijdelijk uit te stellen, desgevallend na afsplitsing van de vervolging van deze beklaagde van de vervolging van andere bij de zaak betrokken beklaagden, tenzij het vonnisgerecht oordeelt dat rekening houdend met de concrete elementen van de gehele rechtspleging zoals onder meer de redelijke termijn-vereiste en de gevolgen van het aanslepen van de zaak voor de betrouwbaarheid van het bewijs de behandeling van de strafvordering geen verder uitstel duldt (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020

P.20.0231.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#)

AC nr. ...

- Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Oproeping van de in verdenkinggestelde - Verzuim - Wettigheid verwijzingsbeschikking - Beoordeling vonnisrechter

Geen enkele bepaling verleent aan het vonnisgerecht de bevoegdheid om uitspraak te doen over de wettigheid van een verwijzingsbeslissing van het onderzoeksgerecht (1). (1) Cass. 2 maart 2016, AR P.15.1448.F, AC 2016, nr. 152; Cass. 20 maart 2012, AR P.11.1774.N, AC 2012, nr. 183; Cass. 29 september 2010, AR P.10.0566.F, AC 2010, nr. 559; Cass. 5 april 2006, AR P.06.0322.F, AC 2006, nr. 205. Zie ook R. VERSTRAETEN en Ph. TRAEST, "Het recht van verdediging in de onderzoeksfase", N.C. 2008, 100; M.A. BEERNAERT, H.D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2014, 1211-1212; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, 2014, p.946-947; C. VAN DEN WYNGAERT, Ph. TRAEST en S. VANDROMME, Strafrecht en strafprocesrecht in hoofdlijnen, Maklu, 2017, 1264.

7 april 2020

P.20.0077.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.1](#)

AC nr. ...

- Gerechtelijk onderzoek - Regeling der rechtspleging - Miskenning van het recht van verdediging - Verwijzing naar het vonnisgerecht - Aanhangigmaking van de zaak - Substantieel verzuim - Herstel - Rechten van verdediging in de fase ten gronde - Beoordeling

De enkele omstandigheid dat een inverdenkinggestelde niet regelmatig werd opgeroepen overeenkomstig artikel 127, §2 Wetboek van Strafvordering, om voor het onderzoeksgerecht te worden gehoord over de vordering tot regeling van de rechtspleging en de daaruit voortvloeiende miskennis van het recht van verdediging van die inverdenkinggestelde houdt niet altijd en automatisch in dat dit verzuim dermate substantieel is dat de verwijzingsbeschikking daardoor voor onbestaande moet worden gehouden (1); het staat in dat geval aan het vonnisgerecht te onderzoeken of dit verzuim ertoe heeft geleid dat het recht van verdediging van de inverdenkinggestelde daadwerkelijk en onherstelbaar werd miskend zodat de verwijzingsbeschikking voor onbestaande moet worden gehouden; bij die beoordeling dient het vonnisgerecht meer bepaald na te gaan of het verzuim niet kon worden en werd geredimeerd door de rechten die de inverdenkinggestelde voor het vonnisgerecht kan laten gelden. (1) Cass. 2 maart 2016, AR P.15.1448.F, AC 2016, nr. 152; Cass. 30 september 2015, AR P.15.0802.F, AC 2015, nr. 572.

- Artt. 127 en 182 Wetboek van Strafvordering
- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020 P.20.0077.N [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.1](#) AC nr. ...

- Bewijs - Verklaring van de verdachte - Gebrek aan bijstand van een advocaat - Sanctionering - Ontvankelijkheid van de strafvordering

De onrechtmatigheid van het bewijs omwille van het afleggen door een verdachte van verklaringen zonder bijstand van een advocaat en met miskennis van de cautieplicht, leidt niet tot onontvankelijkheid van de strafvordering, maar enkel tot gebeurlijke uitsluiting van dit bewijs (1). (1) Zie concl. OM.

24 maart 2020 P.19.0571.N [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#) AC nr. ...

- Onderzoek ter terechtzitting - Verzoek van beklaagde om persoonlijk aan het proces deel te nemen - Onmogelijkheid te verschijnen. - Afwijzing van het verzoek - Beoordeling van de vonnisrechter

Het recht van de beklaagde op persoonlijke deelname aan het strafproces en het recht overleg te plegen met zijn raadsman zijn niet absoluut; indien een beklaagde de uitoefening van die rechten zelf onmogelijk maakt of indien de rechter van oordeel is dat rekening houdend met de concrete elementen van de zaak, zoals onder meer de redelijke termijn-vereiste en de gevolgen van het aanslepen van de zaak voor de betrouwbaarheid van het bewijs de behandeling van de strafvordering geen verder uitstel duldt, kan hij het verzoek van een beklaagde om persoonlijk aanwezig te zijn bij de behandeling van de zaak en zelf of samen met zijn raadsman verweer te voeren, afwijzen; de rechter moet bij afwijzing er wel op toezien dat het recht op een eerlijk proces van die beklaagde rekening houdend met de gehele rechtspleging voldoende is gewaarborgd (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.3, d) Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

7 april 2020 P.20.0231.N [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.1](#) AC nr. ...

TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE

- Onverschuldigd betaalde - Aard - Prestatie - Geldsom - Uitgevoerde prestatie - Onderscheid

Krachtens artikel 1235, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, kan hetgeen betaald wordt zonder verschuldigd te zijn van de ontvanger worden teruggevorderd; deze betaling kan iedere verrichte prestatie omvatten, ongeacht haar aard; wanneer de vordering op grond van onverschuldigde betaling betrekking heeft op een geldsom, strekt zij tot terugbetaling van die geldsom; wanneer de vordering op grond van onverschuldigde betaling betrekking heeft op een onverschuldigd uitgevoerde prestatie, strekt zij tot vergoeding van deze prestatie; aangezien aan de ontvanger geen vergoedingsplicht mag worden opgelegd voor opgedrongen prestaties, is de ontvanger slechts gehouden tot vergoeding indien dit redelijk is; dit is onder meer het geval wanneer de prestatie is toe te rekenen aan de ontvanger van de prestatie.

27 april 2020

C.19.0468.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200427.4](#)

AC nr. ...

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

- Strafvordering - Termijnen - Gebruik van valse stukken - Fiscale valsheid - Beginpunt van de verjaringstermijn - Betaling belastingen of vestiging van belasting - Beoordeling door de strafrechter

De verjaring van de strafvordering met betrekking tot fiscale valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken, wegens het voortdurende gebruik van die stukken, begint niet te lopen zolang de verschuldigde belasting nog niet geheel en onvoorwaardelijk is betaald of zolang de fiscale administratie nog de mogelijkheid heeft, eventueel binnen een bijzondere of aanvullende termijn, de belastingen te vestigen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 21 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Art. 450 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

- Laatste gebruik - Nuttig gevolg dat de dader van het gebruik verwachtte - Verjaring strafvordering - Beginpunt - Beoordeling door de strafrechter - Controle van het Hof

De strafrechter oordeelt onaantastbaar in feite of, naargelang het al dan niet verwezenlijkt zijn van het door de dader van het misdrijf nagestreefde doel en het nuttige gevolg dat hij van het valse stuk verwachtte, aan het gebruik van dat stuk een einde is gekomen, waardoor de verjaringstermijn van de strafvordering een aanvang neemt; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen naar recht heeft kunnen afleiden dat die valsheid al dan niet heeft opgehouden de door de vervalser gewenste uitwerking te hebben (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 21 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

- Laatste gebruik - Nuttig gevolg dat de dader van het gebruik verwachtte - Verjaring strafvordering - Beginpunt

Wanneer een beklaagde wordt vervolgd wegens valsheid en het gebruik van valse stukken, begint de verjaring van de strafvordering ten aanzien van beide misdrijven eerst te lopen vanaf het laatste gebruik; het gebruik van een vals stuk duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het door hem beoogde doel niet werd verwezenlijkt en zolang de oorspronkelijke handeling die hem wordt verweten, zonder dat hij zich ertegen verzet, het nuttig gevolg heeft dat hij ervan verwachtte (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 21 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

- Laatste gebruik - Nuttig gevolg dat de dader van het gebruik verwachtte - Inverdenkingstelling van de verdachte - Beoordeling door de strafrechter

De rechter bepaalt onaantastbaar in feite wanneer het gebruik van valse stukken ophoudt te bestaan; aldus kan de rechter oordelen dat het einde van dat gebruik samenvalt met de ontdekking van de valsheid, die op haar beurt samenvalt met de formele inverdenkingstelling van een beklagde door de onderzoeksrechter; behoudens daartoe strekkende conclusie verplicht geen enkele bepaling de rechter dat oordeel uitdrukkelijk toe te lichten.

- Art. 61bis Wetboek van Strafvordering
- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1

AC nr. ...

VERJARING

STRAFZAKEN

Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Gebruik van valse stukken - Beginpunt van de verjaringstermijn - Beoordeling door de strafrechter - Controle van het Hof

De strafrechter oordeelt onaantastbaar in feite of, naargelang het al dan niet verwezenlijkt zijn van het door de dader van het misdrijf nagestreefde doel en het nuttige gevolg dat hij van het valse stuk verwachtte, aan het gebruik van dat stuk een einde is gekomen, waardoor de verjaringstermijn van de strafvordering een aanvang neemt; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen naar recht heeft kunnen afleiden dat die valsheid al dan niet heeft opgehouden de door de vervalser gewenste uitwerking te hebben (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 21 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Gebruik van valse stukken - Beginpunt van de verjaringstermijn

Wanneer een beklaagde wordt vervolgd wegens valsheid en het gebruik van valse stukken, begint de verjaring van de strafvordering ten aanzien van beide misdrijven eerst te lopen vanaf het laatste gebruik; het gebruik van een vals stuk duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het door hem beoogde doel niet werd verwezenlijkt en zolang de oorspronkelijke handeling die hem wordt verweten, zonder dat hij zich ertegen verzet, het nuttig gevolg heeft dat hij ervan verwachtte (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 21 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Gebruik van valse stukken - Fiscale valsheid - Beginpunt van de verjaringstermijn - Betaling belastingen of vestiging van belasting - Beoordeling door de strafrechter

De verjaring van de strafvordering met betrekking tot fiscale valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken, wegens het voortdurende gebruik van die stukken, begint niet te lopen zolang de verschuldigde belasting nog niet geheel en onvoorwaardelijk is betaald of zolang de fiscale administratie nog de mogelijkheid heeft, eventueel binnen een bijzondere of aanvullende termijn, de belastingen te vestigen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 21 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Art. 450 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

24 maart 2020

P.19.0571.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200324.1](#)

AC nr. ...

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER

GEWOON UITSTEL

Gewoon uitstel - Vordering tot strafvermindering en tot toekenning van een uitstel - Verwerping - Motivering - Omstandigheid dat de beklaagde op de vlucht slaat en zich aan de vervolging onttrekt - Recht van verdediging

De omstandigheid dat de beklaagde op de vlucht slaat en zich aan de vervolging onttrekt, houdt geen verband met de uitoefening van zijn recht van verdediging voor een gerecht in het licht van zijn verweer tegen een tegen hem uitgebrachte beschuldiging (1); de verwerping van de vordering tot strafvermindering en tot toekenning van een uitstel van tenuitvoerlegging van die straf op grond van die omstandigheid houdt dus geen bestraffing van zijn vrije keuze van verweer in. (Art. 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering; art. 8, § 1, vierde lid, Probatiewet; art. 6.3 EVRM). (1) "Binnen de perken van de wet en de verdragsbepalingen die in België rechtstreekse werking hebben, bepaalt de rechter in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuk en de persoonlijkheid van de dader; het Hof vermag evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing niet blijkt dat er werd geoordeeld met schending van die verdragsbepalingen" (Cass. 24 mei 2016, AR P.15.1604.N, AC 2016, nr. 342, § 51 ; zie Cass. 4 mei 2010, AR P.10.0156.N, AC 2010, nr. 311 ; Cass. 4 juni 2008, AR P.08.0489.F, AC 2008, nr. 345 ; Cass. 21 september 1994, AR P.94.0495.F, AC 1994, nr. 391 ; Cass. 13 augustus 1986, AR 674, AC 1985-86, nr. 695).

- Art. 6.3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome
- Art. 8, § 1, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie
- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

29 april 2020

P.20.0021.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200429.2F.1](#)

AC nr. ...

VOEDINGSMIDDELEN

- Identificatie en encoding van paardachtigen - Centrale gegevensbank - Bijwerken van gegevens door een dierenarts - Behandelende dierenarts

De verplichtingen van de dierenarts bij het coderen van gegevens van het paspoort van de paardachtige in verband met uitsluiting uit de voedselketen en het leveren van een toedienings- en verschaffingsdocument zijn van toepassing op de behandelende dierenarts, de hoedanigheid van officiële dierenarts is niet vereist.

- Artt. 46 en 47 KB 16 februari 2016 betreffende de identificatie en de encoding van de paardachtigen in een centrale gegevensbank

- Artt. 23, § 1, 2°, en 26 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

10 maart 2020

P.19.1164.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200310.2N.7](#)

AC nr. ...

- Farmacologisch werkzame stoffen - Voedselproducerend dier - Paarden en paardachtigen

De Verordeningen (EEG) nr. 470/2009, (EU) nr. 2015/262 en (EG) nr. 504/2008 houden allemaal, hetzij rechtstreeks, hetzij gedeeltelijk, verband met de volksgezondheid en hebben als dusdanig dan ook geen onderscheiden voorwerp; hieruit volgt dat de appelrechters het begrip 'voedselproducerend dier' in artikel 2 Verordening (EEG) nr. 470/2009 kunnen uitleggen aan de hand van de definitie van paardachtigen in de Verordeningen (EU) nr. 2015/62 en (EG) nr. 504/2008 en dat zij op die grond kunnen oordelen dat paardachtigen in principe voedselproducerende dieren zijn.

- Art. 20.1 Verordening (EG) nr. 504/2008 van de Commissie van 6 juni 2008 ter uitvoering van de Richtlijnen 90/426/EEG en 90/427/EEG van de Raad wat betreft methoden voor de identificatie van paardachtigen

- Art. 37 Uitvoeringsverordening (EU) 2015/262 van de Commissie van 17 februari 2015 tot vaststelling van voorschriften overeenkomstig de Richtlijnen 90/427/EEG en 2009/156/EG van de Raad met betrekking tot de methoden voor de identificatie van paardachtigen

- Art. 2 Verordening (EG) nr. 470/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot vaststelling van communautaire procedures voor het vaststellen van grenswaarden voor residuen van farmacologisch werkzame stoffen in levensmiddelen van dierlijke oorsp

10 maart 2020

P.19.1164.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200310.2N.7](#)

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

HANDHAVING

Handhaving - Maandelijkse of tweemaandelijkse verlenging - Legaliteit van het aanhoudingsbevel - Rechterlijke Controle

Uit de artikelen 21, §4, 22, eerste en zesde lid, en 30, §4, Voorlopige Hechteniswet volgt dat ongeacht de aangevoerde nietigheid de regelmatigheid van het bevel tot aanhouding enkel kan worden betwist wanneer over de handhaving van de voorlopige hechtenis uitspraak wordt gedaan binnen de termijn van vijf dagen te rekenen vanaf de tenuitvoerlegging van het bevel tot aanhouding en niet wanneer het onderzoeksgerecht maandelijks of tweemaandelijks uitspraak doet over de handhaving van de hechtenis (1). (1) Cass. 2 januari 2002, AR P.01.1740.F, AC 2002, nr. 1, R.D.P. 2002, 779. Zie D. DE WOLF, Voorlopige hechtenis. Commentaar, Heule, INNI, 2014,161, nr. 11; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, 2014, p. 518; C. VAN DEN WYNGAERT, S. VANDROMME en Ph. TRAEEST, Strafrecht en strafprocesrecht in hoofdlijnen, Gompel& Svacina, 2019, 1214.

- Artt. 21, 22 en 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

7 april 2020

P.20.0356.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200407.2N.2](#)

AC nr. ...

Handhaving - Kamer van inbeschuldigingstelling - Ernstige aanwijzingen van schuld - Huiszoeking - Beoordeling van de regelmatigheid van de huiszoeking - Gekopieerd, gefaxt of per e-mail toegevoegd huiszoekingsbevel - Draagwijdte

Indien voor het onderzoeksgerecht wordt aangevoerd dat inzake voorlopige hechtenis de ernstige aanwijzingen van schuld zijn afgeleid uit een huiszoeking waarvan de regelmatigheid niet blijkt, dan kan het onderzoeksgerecht de regelmatigheid van de huiszoeking beoordelen op basis van een gekopieerd, gefaxt of per e-mail toegevoegd huiszoekingsbevel, voor zover de inverdenkinggestelde niet heeft betwist dat de inhoud van die kopie, die fax of dat e-mailbericht overeenstemt met het origineel.

5 mei 2020

P.20.0459.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200505.2N.11](#)

AC nr. ...

VOORLOPIGE INVRIJHEIDSTELLING

Voorlopige invrijheidstelling - Weigering - Schending van artikel 3 EVRM - Verbod van foltering - Maatregelen ter bescherming van de lichamelijke integriteit en gezondheid - Coronacrisis - Beoordeling door de rechter - Draagwijdte

Het staat niet aan de rechter die moet oordelen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, op vraag van een verzoeker tot voorlopige invrijheidstelling, opgave te doen van de concrete praktische en preventieve maatregelen die werden genomen ter bescherming van zijn lichamelijke integriteit in de instelling waar hij is opgesloten; het staat wel aan de rechter om in het licht van de door verzoeker tot invrijheidstelling aangevoerde concrete gegevens te onderzoeken of diens vrijheidsberoving in overeenstemming is met artikel 3 EVRM (1). (1) EHRM, Pantea t. Roemenië, 3 juni 2003, n° 33343/96.

21 april 2020

P.20.0404.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.6](#)

AC nr. ...

Voorlopige invrijheidstelling - Hof van beroep - Uitspraak - Toepassing van artikel 782bis Gerechtelijk Wetboek

Wanneer het hof van beroep, correctionele kamer, in hoger beroep beslist over een verzoek tot invrijheidstelling overeenkomstig de artikelen 27, § 1, 1°, en 30 Voorlopige Hechteniswet wordt die beslissing niet uitgesproken., zodat op een dergelijk arrest artikel 782bis Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing is; geen enkele wetsbepaling vereist dat het hof van beroep, correctionele kamer, een dergelijk arrest wijst in tegenwoordigheid van het openbaar ministerie (1). (1) Cass. 15 maart 1995, AR P.95.0293.F, AC 1995, nr. 151.

21 april 2020

P.20.0405.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200421.2N.7](#)

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Maatregel van vrijheidsberoving - Artikel 44septies Vreemdelingenwet - Bestaan van minder dwingende maatregelen - Toezicht van de administratieve overheid - Voorwerp

Uit de bewoordingen van artikel 44septies Vreemdelingenwet volgt dat het toezicht van de administratieve overheid niet tot doel heeft te onderzoeken of er als zodanig andere, minder dwingende maatregelen genomen kunnen worden, maar na te gaan of er dergelijke maatregelen bestaan die het door de administratieve overheid wettelijk nagestreefde doel met dezelfde doeltreffendheid kunnen verzekeren (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2020, nr. 273.

- Art. 44septies Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

6 mei 2020

P.20.0445.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.10](#)

AC nr. ...

- Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Inzage van het dossier - Geen mededeling van de stukken vóór de verschijning van de vreemdeling - Sanctie

Artikel 72 Vreemdelingenwet, waarvan het vijfde lid bepaalt dat, in geval van beroep bij de rechterlijke macht, de raadsman van de vreemdeling het dossier ter griffie van de bevoegde rechtbank kan raadplegen gedurende de twee werkdagen die aan de rechtszitting voorafgaan, voorziet bij gebrek aan inzage van de stukken vóór de verschijning van de vreemdeling niet in een sanctie, aangezien een dergelijke onregelmatigheid slechts wordt gesanctioneerd wanneer ze een aantasting van het recht van verdediging inhoudt (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2020, nr. 273.

- Art. 72 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

6 mei 2020

P.20.0445.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.10](#)

AC nr. ...

- Vreemdeling vatbaar voor teruggrijping - Vrijheidsberoving - Vasthouding in een welbepaalde plaats aan de grens - Voorwaarden - Motivering - Geïndividualiseerd onderzoek

Uit de samenhang tussen de artikelen 62, § 2, en 74/5, § 1, 1°, Vreemdelingenwet blijkt dat de vasthouding van een vreemdeling in een welbepaalde plaats niet enkel onderworpen is aan de voorwaarden van voormeld artikel 74/5, § 1, 1°, maar bovendien het voorwerp moet hebben uitgemaakt van een geïndividualiseerd onderzoek van de toestand van die persoon, waarvan vervolgens in de motivering van de akte melding wordt gemaakt; de beslissing tot vasthouding mag zich niet beperken tot de vaststelling dat de vreemdeling in kennis werd gesteld van een beslissing tot teruggrijping aan de grens (1). (1) Zie andersluidende concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2020, nr. 256.

- Artt. 62, § 2, en 74/5, § 1, 1° Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

29 april 2020

P.20.0378.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200429.2F.5](#)

AC nr. ...

- Maatregel tot verwijdering van het grondgebied - Vrijheidsberovende maatregel -

Beroep bij de rechterlijke macht - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat uitspraak doet over de wettigheid van de hechtenis - Motivering - Vermelding van de bepalingen van de procedurewetten

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de onderzoeksgerechten die van een verzoekschrift kennisnemen met toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet, om in hun beslissing melding te maken van de door hun toegepaste bepalingen van de procedurewetten.

- Artt. 71 en 72 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

6 mei 2020

P.20.0445.F

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200506.2F.10

AC nr. ...

WEGVERKEER

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 42 - Veiligheidsmaatregel - Rijgeschiktheid - Beoordeling in een eerdere procedure - Nieuwe procedure voor hetzelfde rechtscollege - Beoordeling - Feitelijke gegevens

De enkele omstandigheid dat een politierechter in een afzonderlijke procedure iemands rijgeschiktheid heeft beoordeeld, volstaat als dusdanig niet om diens onpartijdigheid in twijfel te trekken in een latere procedure waarin de rijgeschiktheid van deze persoon opnieuw ter beoordeling voorligt; wanneer daartoe de voorwaarden zijn vervuld, kan de rechter immers in elke zaak op basis van de hem op dat ogenblik voorgelegde feitelijke gegevens besluiten om de in artikel 42 Wegverkeerswet bepaalde beveiligingsmaatregel op te leggen.

- Art. 42 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968
- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek
- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

31 maart 2020

P.20.0190.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.4](#)

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

ALGEMEEN

Algemeen - Gemeentebelastingen - Reglement - Bekendmaking op de website van de gemeente - Invloed op het verbindend karakter

Alleen de bekendmaking door aanplakbrief is bepalend voor het verbindend karakter van een reglement of verordening van de gemeente aangezien deze in beginsel in werking treden de vijfde dag volgend op de bekendmaking; de bekendmaking op de website van de gemeente of via de pers beoogt enkel de toegang van de burger tot de rechtshandelingen van reglementaire aard te bevorderen door een betere verspreiding ervan, maar heeft geen invloed op het verbindend karakter van het reglement of de verordening.

- Artt. 112 en 114 Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

19 maart 2020

C.19.0349.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200319.1N.1](#)

AC nr. ...

UITLEGGING

Uitlegging - Interpretatie van een wetskrachtige akte - Bepaling opgenomen in een andere wetskrachtige akte met dezelfde doelstelling

De rechter kan een begrip opgenomen in een wetskrachtige akte uitleggen aan de hand van de definitie van een daarmee verband houdend begrip in een bepaling opgenomen in een andere wetskrachtige akte die eenzelfde doelstelling nastreeft; dat de beklagde niet wordt vervolgd voor de overtreding van die andere wetskrachtige akte, doet daaraan geen afbreuk.

10 maart 2020

P.19.1164.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200310.2N.7](#)

AC nr. ...

WRAKING

- Strafzaken - Veiligheidsmaatregel - Rijgeschiktheid - Beoordeling in een eerdere procedure - Nieuwe procedure voor hetzelfde rechtscollege - Beoordeling - Feitelijke gegevens

De enkele omstandigheid dat een politierechter in een afzonderlijke procedure iemands rijgeschiktheid heeft beoordeeld, volstaat als dusdanig niet om diens onpartijdigheid in twijfel te trekken in een latere procedure waarin de rijgeschiktheid van deze persoon opnieuw ter beoordeling voorligt; wanneer daartoe de voorwaarden zijn vervuld, kan de rechter immers in elke zaak op basis van de hem op dat ogenblik voorgelegde feitelijke gegevens besluiten om de in artikel 42 Wegverkeerswet bepaalde beveiligingsmaatregel op te leggen.

- Art. 42 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

31 maart 2020

P.20.0190.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.4](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Wettige verdenking - Schijn van partijdigheid - Objectieve gegevens

Er is wettige verdenking in de zin van artikel 828, 1° Gerechtelijk Wetboek indien de aangevoerde feiten bij de partijen of derden de indruk kunnen wekken dat de gewraakte rechter zijn ambt niet kan uitoefenen met de nodige onafhankelijkheid of onpartijdigheid en die indruk als objectief gerechtvaardigd kan worden aangenomen (1). (1) Zie Cass. 9 december 2014, AR P.14.1809.N, AC 2014, nr. 771; Cass. 20 juni 2013, AR P.13.1085.N, AC 2013, nr. 384.

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

31 maart 2020

P.20.0190.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200331.2N.4](#)

AC nr. ...
